

ปัจจัยที่มีความสัมพันธ์ต่อความต้องการกู้ยืมเงินจากกองทุนเงินให้กู้ยืมเพื่อการศึกษา
ของนิสิตมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ปีการศึกษา 2546

ปริญญาณพนธ์
ของ
สุจิตรา จิตดีโสภักตร์

เสนอต่อบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒเพื่อเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษา
ตามหลักสูตรเศรษฐศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาเศรษฐศาสตร์การศึกษา
ตุลาคม 2547

ลิขสิทธิ์เป็นของมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

378.33

ส753ป

8.2

ปัจจัยที่มีความสัมพันธ์ต่อความต้องการกู้ยืมเงินจากกองทุนเงินให้กู้ยืมเพื่อการศึกษา
ของนิสิตมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ปีการศึกษา 2546

บทคัดย่อ

ของ

สุจิตรา จิตตโสภักตร์

31 ม.ค. 2548

เสนอต่อบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒเพื่อเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษา

ตามหลักสูตรเศรษฐศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาเศรษฐศาสตร์การศึกษา

ตุลาคม 2547

1-258388

สุจิตรา จิตติโสภักตร์. (2547). ปัจจัยที่มีความสัมพันธ์กับความต้องการกู้ยืมเงินจากกองทุนเงินให้กู้ยืมเพื่อการศึกษาของนิสิตมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒปีการศึกษา 2546.

ปริญญาานิพนธ์ ศ.ม. (เศรษฐศาสตร์การศึกษา). กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย

มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. คณะกรรมการควบคุม :

รองศาสตราจารย์.ดร.สุนิตดา เทศนิยม, อาจารย์ไมตรี อภิพัฒน์มนตรี.

การวิจัยครั้งนี้มีความมุ่งหมาย 1) เพื่อศึกษาถึงปัจจัยที่มีความสัมพันธ์ต่อความต้องการกู้ยืมเงินจากกองทุนเงินให้กู้ยืมเพื่อการศึกษาของนิสิตมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. 2) เพื่อรวบรวมข้อคิดเห็นและข้อเสนอแนะเกี่ยวกับปัจจัยที่มีความสัมพันธ์ต่อความต้องการกู้ยืมเงินจากกองทุนเงินให้กู้ยืมเพื่อการศึกษาของนิสิตมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

กลุ่มตัวอย่างที่ศึกษาครั้งนี้เป็นนิสิตที่กู้ยืมเงินจากกองทุนเงินให้กู้ยืมเพื่อการศึกษาของมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ จำนวน 343 ราย เครื่องมือที่ใช้ในการรวบรวมข้อมูลเป็นแบบสอบถามปลายปิดและปลายเปิด สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล ได้แก่ ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน ค่าไค-สแควร์

ผลการวิจัยพบว่า

1. นิสิตมีความต้องการกู้ยืมเงินจากกองทุนเงินให้กู้ยืมเพื่อการศึกษาอยู่ในระดับมาก (ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.13)

2. จากการทดสอบสมมติฐาน ปัจจัยที่ศึกษาทั้งหมด 11 ตัวแปร ได้แก่ เพศ, อาชีพของผู้ปกครอง, รายได้ต่อเดือนของผู้ปกครอง, จำนวนสมาชิกในครอบครัวที่กำลังทำการศึกษา, อัตราดอกเบี้ยเงินกู้, ระยะเวลาการผ่อนชำระคืนเงินกู้, ค่าใช้จ่ายในหลักสูตรที่ทำการศึกษา, ค่าใช้จ่ายที่เกี่ยวข้องเนื่องในหลักสูตรที่ทำการศึกษา, ค่าใช้จ่ายในการครองชีพ และค่าใช้จ่ายที่จำเป็นทางสังคม พบว่า ปัจจัยที่มีความสัมพันธ์กับความต้องการกู้ยืมเงินจากกองทุนเงินให้กู้ยืมเพื่อการศึกษาของนิสิตมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 มีทั้งหมด 9 ตัวแปร ได้แก่ เพศ, อาชีพของผู้ปกครอง, รายได้ต่อเดือนของผู้ปกครอง, อัตราดอกเบี้ยเงินกู้, ค่าใช้จ่ายในหลักสูตรที่ทำการศึกษา, ค่าใช้จ่ายที่เกี่ยวข้องเนื่องในหลักสูตรที่ทำการศึกษา, ค่าใช้จ่ายในการครองชีพ และค่าใช้จ่ายที่จำเป็นทางสังคม

ในส่วนของข้อเสนอแนะของกลุ่มตัวอย่าง เห็นว่าควรมีการยืดหยุ่นการชำระคืนเงินกู้ แต่อย่างไรก็ตามกลุ่มตัวอย่างยังให้ความคิดเห็นว่า มหาวิทยาลัยควรมีทางเลือกอื่นนอกเหนือไปจากการให้กู้ยืม เช่น การให้ทุนการศึกษา หรือการให้นิสิตมีงานทำระหว่างเรียน

**FACTORS RELATING TO NEEDS TO MAKE LOANS
FROM THE LOAN FUND PROJECT
OF SRINAKHARINWIROT UNIVERSITY STUDENTS
DURING THE 2003 ACADEMIC YEAR.**

**AN ABSTRACT
BY
SUJITTRA CHITSOBHAK**

**Presented in partial fulfillment of requirements
for the Master of Economics Degree in Economics of Education
at Srinakharinwirot University
October 2003**

Sujitra Chitsobhak. (2004). *Factors Relating to Needs to Make Loans from The Loan Fund Project of Srinakharinwirot University Students During The 2003 Academic Year*. Master Project M.Econ. (Economics of Education). Bangkok : Graduate School, Srinakharinwirot University. Advisor Assoc. Prof. Dr. Sunitda Tesniyom and Mr. Maitri Aphiwattananamontri.

The purposes of this research were ; i) to investigate factors relating to needs to make loans from the loan fund project of Srinakharinwirot university students ii) to collect opinions and recommendations about factors relating to needs to make loans from the loan fund project of Srinakharinwirot university students.

The sample of the study consisted of 343 students who make loan from fund project of Srinakharinwirot university . Tools applied of collect data were questionnaires with opened-closed questions. In addition, statistic methodology included percentage, mean, standard deviation and chi-square test ,were applicable for data analyzed.

Research results were as follows :

1. Srinakharinwirot university students had needs to make loans from the loan fund project were in high level with the means of 4.13.

2. Based on hypothesis tested by gathering 11 variations which comprised of sex, parent's occupation, parent's income, studying members in family, loan interate rate, amount of acceptable loan, term loans, education fee, education spending, cost of living, and social expenditure, the result showed that 9 out of 11 variation had statistically significant differences at 0.01. Such variations included sex, parent's occupation, parent's income, loan interate rate, amount of acceptable loan, education fee, education spending, cost of living, and social expenditure.

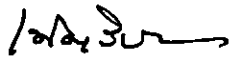
For the recommendations of the sample .They required flexible term loans and others alternative accepted to make loan, such as scholarship or part time job during the course.

ปริญญานิพนธ์
เรื่อง

ปัจจัยที่มีความสัมพันธ์กับความต้องการกู้ยืมเงินจากกองทุนเงินให้กู้ยืมเพื่อการศึกษาของนิสิต
มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ปีการศึกษา 2546

ของ
นางสาวสุจิตรา จิตต์โสภาคย์

ได้รับการอนุมัติจากบัณฑิตวิทยาลัยให้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตร
ปริญญาเศรษฐศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาเศรษฐศาสตร์การศึกษา
ของมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

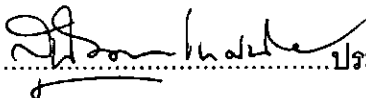

.....คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.เพ็ญสิริ จีระเดชากุล)

วันที่ 14 เดือน ตุลาคม พ.ศ. 2547

คณะกรรมการสอบปริญญานิพนธ์

.....ประธาน

(รองศาสตราจารย์ ดร.สุนิดา เทคนิยม)

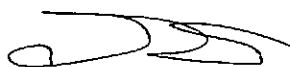
.....กรรมการ

(อาจารย์ไมตรี อภิพัฒน์มนตรี)

.....กรรมการที่แต่งตั้งเพิ่มเติม

(รองศาสตราจารย์ ดร.ธำรงค์ อุดมไพจิตรกุล)

.....กรรมการที่แต่งตั้งเพิ่มเติม

(อาจารย์วิพรรณ สาลีผล)

ประกาศคุณประการ

ปริญญานิพนธ์นี้สำเร็จได้ด้วยดีเป็นเพราะผู้วิจัยได้รับความกรุณาอย่างยิ่งจาก รองศาสตราจารย์ ดร.สุนิตดา เทศนิยม ประธานกรรมการควบคุมปริญญานิพนธ์ และอาจารย์ไมตรี อภิพัฒนะมนตรี กรรมการควบคุมปริญญานิพนธ์ ที่ได้กรุณาให้คำปรึกษา แนะนำ ตรวจสอบ และแก้ไขข้อบกพร่องต่างๆ ของปริญญานิพนธ์ฉบับนี้ พร้อมทั้งกราบขอบคุณ รองศาสตราจารย์ ดร.ธำรงค์ อุดมไพจิตรกุล ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.กิตติมา สังข์เกษม ผู้ช่วยศาสตราจารย์อุทัย ชูธรรมขจร ผู้ช่วยศาสตราจารย์ณัฐภา ตันสกุล และอาจารย์วิพรรณ สาลีผล ซึ่งเป็นคณะกรรมการพิจารณาเค้าโครงและสอบปากเปล่าปริญญานิพนธ์ที่ได้กรุณาให้คำปรึกษา แนะนำ ช่วยให้งานวิจัยนี้มีความสมบูรณ์มากขึ้น

ผู้วิจัยขอกราบขอบคุณอาจารย์ทุกท่านที่ได้ให้ความรู้แก่ผู้วิจัยในการศึกษา จนผู้วิจัยสามารถนำความรู้มาประยุกต์ใช้ได้ในงานวิจัยครั้งนี้ สุดท้ายนี้ผู้วิจัยขอกราบขอบคุณบิดา มารดา ที่ให้การสนับสนุนในการศึกษาวิจัยครั้งนี้ ส่วนดีและประโยชน์ของงานวิจัยนี้ขอมอบให้ผู้มีพระคุณ ช้างต้นทุกท่าน หากงานวิจัยนี้มีข้อผิดพลาดประการใดผู้วิจัยขอน้อมรับไว้แต่เพียงผู้เดียว

สุจิตรา จิตต์โสภาคย์

สารบัญ

บทที่	หน้า
1 บทนำ.....	1
ภูมิหลัง.....	1
ความมุ่งหมายของการวิจัย.....	4
ความสำคัญของการวิจัย.....	4
ขอบเขตของการวิจัย.....	4
กรอบแนวคิดในการวิจัย.....	8
2 เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง.....	10
ทฤษฎีความต้องการถือเงิน.....	10
แนวคิดเกี่ยวกับรูปแบบการอุดหนุนการศึกษาโดยรัฐในระดับอุดมศึกษา.....	14
แนวคิดแนวคิดเรื่องสินเชื่อและหนี้สิน.....	16
แนวคิดเกี่ยวกับสินเชื่อที่มีวัตถุประสงค์พิเศษ (สินเชื่อเพื่อการศึกษา).....	16
ความเป็นมาและการดำเนินงานของกองทุนเงินให้กู้ยืมเพื่อการศึกษา.....	23
สรุปผลการกู้ยืมเงินกองทุนเงินกู้ยืมเพื่อการศึกษาของมหาวิทยาลัยศรี- นครินทรวโรดม ปีการศึกษา 2539-2546	36
แนวคิดเกี่ยวกับการลงทุนทางการศึกษา.....	36
งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง.....	37
3 วิธีการดำเนินการวิจัย.....	42
การกำหนดประชากรและการเลือกกลุ่มตัวอย่าง.....	42
การสร้างเครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล.....	43
ขั้นตอนในการสร้างเครื่องมือ.....	45
การเก็บรวบรวมข้อมูล.....	46
การจัดกระทำและการวิเคราะห์ข้อมูล.....	46

สารบัญ (ต่อ)

บทที่	หน้า
4 ผลการวิเคราะห์ข้อมูล.....	48
ผลการวิเคราะห์ข้อมูล.....	49
5 สรุป อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ.....	69
สรุปผลการวิจัย.....	70
อภิปรายผล.....	73
ข้อเสนอแนะ.....	77
บรรณานุกรม.....	79
ภาคผนวก	
ภาคผนวก ก.....	85
ภาคผนวก ข.....	90
ประวัติย่อผู้วิจัย.....	96

บัญชีตาราง

ตาราง	หน้า
1 ปริมาณการปล่อยกู้แก่นักเรียน นักศึกษาของกองทุนเงินให้กู้ยืมเพื่อการศึกษา.	3
2 ประเภทและวงเงินการให้กู้ยืมของกองทุนฯ	28
3 เงื่อนไขและกระบวนการจัดสรรเงินให้กู้ยืมแก่สถาบันการศึกษา.....	31
4 การให้กู้ยืมตั้งแต่ปีการศึกษา 2539-2544.....	32
5 เป้าหมายการดำเนินงานของกองทุน ปี 2545	34
6 สรุปผลการกู้ยืมเงินกองทุนเงินให้กู้ยืมเพื่อการศึกษาของ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ปีการศึกษา 2539-2546.....	36
7 จำนวนและค่าธรรมเนียมของผู้ตอบแบบสอบถาม.....	49
8 ค่าเฉลี่ยและค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานของระดับความคิดเห็นของนิสิตที่ทำการกู้ยืมเงิน จากกองทุนเงินให้กู้ยืมเพื่อการศึกษา.....	53
9 ตารางแสดงความสัมพันธ์ระหว่างเพศกับความคิดเห็นของนิสิตที่ทำการกู้ยืมเงิน.....	54
10 ตารางแสดงความสัมพันธ์ระหว่างอาชีพของผู้ปกครองกับความคิดเห็นของนิสิต ที่ทำการกู้ยืมเงิน.....	55
11 ตารางแสดงความสัมพันธ์ระหว่างรายได้ของผู้ปกครองกับความคิดเห็นของนิสิต ที่ทำการกู้ยืมเงิน.....	56
12 ตารางแสดงความสัมพันธ์ระหว่างจำนวนสมาชิกในครอบครัวที่กำลังทำการศึกษากับ ความคิดเห็นของนิสิตที่ทำการกู้ยืมเงิน.....	57
13 ตารางแสดงความสัมพันธ์ระหว่างอัตราดอกเบี้ยเงินกู้กับความคิดเห็นของนิสิต ที่ทำการกู้ยืมเงิน.....	58
14 ตารางแสดงความสัมพันธ์ระหว่างระยะเวลาผ่อนชำระคืนเงินกู้กับความคิดเห็น ของนิสิตที่ทำการกู้ยืมเงิน.....	59
15 ตารางแสดงความสัมพันธ์วงเงินกู้ที่ได้รับการอนุมัติกับความคิดเห็นของนิสิต ที่ทำการกู้ยืมเงิน.....	60
16 ตารางแสดงความสัมพันธ์ระหว่างค่าใช้จ่ายในหลักสูตรที่ทำการศึกษากับ ความคิดเห็นของนิสิตที่ทำการกู้ยืมเงิน.....	69
17 ตารางแสดงความสัมพันธ์ระหว่างค่าใช้จ่ายเกี่ยวเนื่องกับหลักสูตรที่ทำการศึกษากับ ความคิดเห็นของนิสิตที่ทำการกู้ยืมเงิน.....	62

บัญชีตาราง (ต่อ)

ตาราง

หน้า

18 ตารางแสดงความสัมพันธ์ระหว่างค่าใช้จ่ายในการครองชีพกับความคิดเห็นของนิสิต ที่ทำการกู้ยืมเงิน..... ..	63
19 ตารางแสดงความสัมพันธ์ระหว่างค่าใช้จ่ายที่จำเป็นทางสังคมกับความคิดเห็น ของนิสิตที่ทำการกู้ยืมเงิน..... ..	64

บทที่ 1

บทนำ

ภูมิหลัง

นับตั้งแต่ประเทศไทยเริ่มใช้แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติเป็นต้นมา เราได้เน้นการพัฒนาเศรษฐกิจด้วยการพัฒนาอุตสาหกรรมโดยอาศัยแรงงานราคาถูกเป็นแรงจูงใจในการดึงดูดการลงทุนจากต่างประเทศ อย่างไรก็ตามก็ความได้เปรียบด้านแรงงานราคาถูกเริ่มหมดไปเมื่อภาคอุตสาหกรรมได้ขยายตัวอย่างรวดเร็ว พร้อมๆ กับการดูดซับแรงงานจากภาคเกษตรเป็นจำนวนมาก ทำให้ประเทศไทยไม่สามารถพึ่งแรงงานราคาถูกเป็นปัจจัยในการพัฒนาประเทศได้อีกต่อไป จากเหตุผลดังกล่าวทำให้ภาครัฐเล็งเห็นความสำคัญในการพัฒนาคนให้เป็นกลไกที่สำคัญในการพัฒนาประเทศ ดังนั้นในแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 8 (พ.ศ. 2540-2544) จึงได้ให้ความสำคัญของการพัฒนาอยู่ที่ “คน” โดยให้คนเป็นศูนย์กลางในการพัฒนาทั้งหมด และการพัฒนาโดยมีคนเป็นศูนย์กลางนี้ได้มีความต่อเนื่องมาจนถึงแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติฉบับที่ 9 (2545-2549) และเมื่อกล่าวถึงการพัฒนาคนสิ่งสำคัญที่ขาดไม่ได้ก็คือ การศึกษา เพราะการศึกษาเป็นการลงทุนรูปแบบหนึ่งที่ทำให้คนมีคุณภาพมากขึ้น หรือที่เรียกว่าเป็นการสร้างทุนมนุษย์ (Human Capital) (Schultz.1971 : 4) นอกจากนี้ การศึกษายังเป็นการลงทุนที่มีผลกระทบที่เป็นประโยชน์ต่อภายนอกหรือสังคมโดยรวม (External Benefit) กล่าวคือ ประโยชน์ของการศึกษานอกจากจะตกอยู่ที่ผู้เรียนคือการมีรายได้เมื่อจบการศึกษา การศึกษายังมีประโยชน์ต่อสังคมโดยรวม ด้วยเหตุนี้เอง จึงควรเป็นหน้าที่ของรัฐที่ควรเข้ามามีบทบาทในการลงทุนทางการศึกษา

อย่างไรก็ตาม สำหรับการศึกษาในระดับที่สูงขึ้น ผลประโยชน์ที่เกิดจากการศึกษาส่วนใหญ่จะตกอยู่กับผู้เรียน (จิรธยา พืธานนท์. 2538 : บทนำ) ดังนั้นภาระจึงควรตกแก่ผู้เรียนด้วย แต่รัฐก็ควรเข้ามามีบทบาทในการจัดการศึกษาในระดับนี้แก่นักเรียน นิสิต หรือนักศึกษาที่มีความยากจนเพื่อสร้างโอกาสให้ทุกคนมีความเสมอภาคทางการศึกษาที่เท่ากัน แนวคิดที่เกี่ยวกับการอุดหนุนการจัดการศึกษาในระดับอุดมศึกษา (Higher Education) สามารถแบ่งออกได้เป็น 2 ชนิด คือ

- 1.แนวคิดที่ให้รัฐสนับสนุนการศึกษาในระดับอุดมศึกษาขึ้นไปด้วยเงินให้เปล่า (Grant) หรือด้วยทุนการศึกษา (Scholarships) หรือการอุดหนุนผ่านสถานศึกษาโดยตรงด้วยการเก็บค่าเล่าเรียนในอัตราที่ต่ำ

อย่างไรก็ตาม ปริมาณการปล่อยกู้ที่มีเป็นจำนวนมากๆ ไม่สามารถบอกได้ว่ากองทุนเงินให้กู้ยืมเพื่อการศึกษา นั้นบรรลุวัตถุประสงค์ที่ได้ตั้งไว้ กล่าวคือ ไม่สามารถพิสูจน์ได้ว่า กองทุนเงินให้กู้ยืมเพื่อการศึกษาสามารถเข้าไปถึงกลุ่มเป้าหมายซึ่งก็คือบุคคลที่ด้อยโอกาสทางการศึกษาที่มีสาเหตุมาจากการขาดแคลนทุนทรัพย์ หรือกลุ่มผู้กู้ยืมได้นำเงินที่กู้ยืมไปใช้ประโยชน์เพื่อการลงทุนทางการศึกษา (Education Investment) อย่างแท้จริง

ตาราง 1 ปริมาณการปล่อยกู้แก่นักเรียน นักศึกษาของกองทุนเงินให้กู้ยืมเพื่อการศึกษา
ปี พ.ศ. 2539-2544

ปี	จำนวนคน (ราย)				จำนวนเงิน (ล้านบาท)			
	เป้าหมาย (1)	ปล่อยกู้ จริง (2)	อัตรา ขยายตัว	(2)/(1) (%)	งบ ประมาณ (3)	ปล่อยกู้จริง (4)	อัตรา การ ขยาย ตัว	(3)/(4) (%)
2539	132,000	148,444	-	112.46	3,000	3,652.59	-	121.75
2540	240,000	435,426	193.33	181.43	8,450	12,151.19	232.67	143.80
2541	300,000	747,010	71.56	249.00	18,300	19,443.02	60.01	106.25
2542	560,000	881,868	18.05	157.48	20,000	23,746.28	22.13	118.73
2543	300,000	900,990	2.17	300.33	25,600	24,449.36	2.96	95.5
2544	300,000	987,892	9.64	329.30	28,000	28,491.61	16.53	101.76
รวม						111,934.32		

ที่มา : กองทุนเงินให้กู้ยืมเพื่อการศึกษา

หมายเหตุ : ตัวเลขเป้าหมายเป็นตัวเลขปีงบประมาณ ตัวเลขปล่อยกู้จริงเป็นตัวเลขปีการศึกษา

จากการประชุมผู้ปฏิบัติงานกองทุนเงินให้กู้ยืมเพื่อการศึกษา ปีการศึกษา 2543 เมื่อวันที่ 31 พฤษภาคม – 2 มิถุนายน 2543 ณ โรงแรมท็อปแลนด์ จังหวัดพิษณุโลก พบว่า ปัญหาและอุปสรรคในการดำเนินงานกองทุนเงินให้กู้ยืมเพื่อการศึกษาอันดับหนึ่งก็คือ การกระจายประโยชน์ของเงินที่ปล่อยกู้ไปจากกองทุนเงินให้กู้ยืมเพื่อการศึกษาไม่เป็นไปตามวัตถุประสงค์ นักเรียน นักศึกษา ส่วนหนึ่งนำเงินที่ได้จากการปล่อยกู้ไปจุนเจือภายในครอบครัว บ้างก็นำไปใช้จ่ายในทางฟุ่มเฟือย เช่น ซื้อเครื่องสำอางราคาแพง ซื้อวิทยุติดตัว ซื้อโทรศัพท์มือถือ หรือแม้กระทั่งนำไปใช้จ่ายในการเที่ยวสถานเริงรมย์ เป็นต้น (กระทรวงศึกษาธิการ. 2543 : 30) จากปัญหาและ

อุปสรรคในการดำเนินงานของกองทุนเงินให้กู้ยืมเพื่อการศึกษาดังกล่าวทำให้ผู้วิจัยสนใจถึงความต้องการที่แท้จริงของผู้กู้ยืมเงินในกองทุนเงินให้กู้ยืมเพื่อการศึกษาว่ามีปัจจัยใดที่เข้ามาเกี่ยวข้องกับความต้องการในการกู้ยืมเงิน ซึ่งปัจจัยเหล่านี้จะสามารถเป็นตัวระบุได้ว่าการกระจายประโยชน์จากกองทุนเงินให้กู้ยืมเพื่อการศึกษาเป็นไปตามวัตถุประสงค์ที่กองทุนได้ตั้งไว้หรือไม่ เพื่อนำผลจากการศึกษามาหาแนวทางในการดำเนินงานที่เหมาะสมของกองทุนเงินให้กู้ยืมเพื่อการศึกษาในระยะยาวต่อไป

ความมุ่งหมายของการวิจัย

ในการวิจัยครั้งนี้ผู้วิจัยได้ตั้งความมุ่งหมายไว้ดังนี้

1. เพื่อศึกษาถึงปัจจัยที่มีความสัมพันธ์ต่อความต้องการกู้ยืมเงินจากกองทุนเงินให้กู้ยืมเพื่อการศึกษาของนิสิตมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ
2. เพื่อรวบรวมข้อคิดเห็นและข้อเสนอแนะเกี่ยวกับปัจจัยที่มีความสัมพันธ์ต่อความต้องการกู้ยืมเงินจากกองทุนเงินให้กู้ยืมเพื่อการศึกษาของนิสิตมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

ความสำคัญของการวิจัย

การศึกษาถึงปัจจัยที่มีความสัมพันธ์ต่อความต้องการกู้ยืมเงินจากกองทุนเงินให้กู้ยืมเพื่อการศึกษาของนิสิตมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒจะเกิดประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับดังนี้

1. ทำให้ทราบถึงปัจจัยที่มีความสัมพันธ์ต่อความต้องการกู้ยืมเงินจากกองทุนเงินให้กู้ยืมเพื่อการศึกษาของนิสิตมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ซึ่งปัจจัยเหล่านี้จะสามารถเป็นตัวระบุได้ว่าการกระจายประโยชน์จากกองทุนเงินให้กู้ยืมเพื่อการศึกษาเป็นไปตามวัตถุประสงค์ที่กองทุนได้ตั้งไว้หรือไม่
2. เพื่อนำผลจากการศึกษามาหาแนวทางในการดำเนินงานที่เหมาะสมของกองทุนเงินให้กู้ยืมเพื่อการศึกษาในระยะยาวต่อไป

ขอบเขตของการวิจัย

ในการทำวิจัยครั้งนี้ผู้วิจัยทำการศึกษาเฉพาะปัจจัยที่มีความสัมพันธ์ต่อความต้องการกู้ยืมจากกองทุนเงินให้กู้ยืมเพื่อการศึกษาของนิสิตมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ โดยมีขอบเขตในการทำวิจัยดังนี้

1. มุ่งศึกษาปัจจัยที่มีความสัมพันธ์ต่อความต้องการกู้ยืมจากกองทุนเงินให้กู้ยืมเพื่อการศึกษาของนิสิตมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ จากข้อมูลปฐมภูมิ (Primary Data) ซึ่งคือ

การตอบแบบสอบถามของนิสิตที่ทำการกู้ยืมเงินจากกองทุนเงินให้กู้ยืมเพื่อการศึกษาของมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ปีการศึกษา 2546

2.ประชากรที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ นิสิตที่กู้ยืมเงินกองทุนเงินให้กู้ยืมเพื่อการศึกษาของมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ปีการศึกษา 2546 ทั้งหมดจำนวน 2,410 คน

3.กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย ได้จากการสุ่มตัวอย่างจากผู้กู้ยืมเงินกองทุนเงินให้กู้ยืมเพื่อการศึกษาของมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ โดยใช้เทคนิคการสุ่มแบบไม่คำนึงถึงความน่าจะเป็น (Non Probability Sampling) ด้วยวิธีการเลือกตัวอย่างแบบเจาะจง (Purposive Sampling) ได้กลุ่มตัวอย่างจำนวน 343 ตัวอย่าง

4.ตัวแปรที่ศึกษา

ทดสอบความสัมพันธ์ของปัจจัยที่มีความสัมพันธ์ต่อความต้องการกู้ยืมเงินจากกองทุนเงินให้กู้ยืมเพื่อการศึกษาของนิสิตมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

ตัวแปรอิสระ แบ่งได้ดังนี้

1.ปัจจัยด้านลักษณะส่วนบุคคล

1.1 เพศ

1.2 อาชีพของผู้ปกครอง

1.3 รายได้ต่อเดือนของผู้ปกครอง

1.4 จำนวนสมาชิกในครอบครัวที่กำลังทำการศึกษา

2.ปัจจัยด้านเงื่อนไขการให้กู้ยืมของกองทุนเงินให้กู้ยืมเพื่อการศึกษา

2.1 อัตราดอกเบี้ยเงินกู้

2.2 ระยะเวลาการผ่อนชำระคืนเงินกู้

2.3 วงเงินกู้ที่ได้รับการอนุมัติ

3. ปัจจัยด้านค่าใช้จ่ายต่าง ๆ

3.1 ค่าใช้จ่ายในหลักสูตรที่ทำการศึกษา

3.2 ค่าใช้จ่ายที่เกี่ยวข้องในหลักสูตรที่ทำการศึกษา

3.3 ค่าใช้จ่ายในการครองชีพ

3.4 ค่าใช้จ่ายที่มีความจำเป็นทางสังคม

ตัวแปรตาม ได้แก่ ความต้องการกู้ยืมเงินจากกองทุนเงินให้กู้ยืมเพื่อการศึกษาของนิสิตมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

นิยามศัพท์เฉพาะ

1. **ปัจจัยที่มีความสัมพันธ์ต่อความต้องการกู้ยืมเงินจากกองทุนเงินให้กู้ยืมเพื่อการศึกษา** หมายถึง ตัวแปรที่มีความสัมพันธ์ต่อความต้องการกู้ยืมเงินจากกองทุนเงินให้กู้ยืมเพื่อการศึกษาของผู้กู้ยืม

2. **ผู้กู้ยืม** หมายถึง ผู้กู้ยืมเงินจากกองทุนเงินให้กู้ยืมเพื่อการศึกษา ที่กำลังทำการศึกษา ในมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

3. **กองทุนเงินให้กู้ยืมเพื่อการศึกษา** หมายถึง กองทุนที่รัฐบาลจัดตั้งขึ้นเพื่อให้นักเรียน นักศึกษาที่มาจากครอบครัวที่มีรายได้น้อยได้กู้ยืมเงินเพื่อเป็นค่าใช้จ่ายในการศึกษาตั้งแต่ระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนปลายถึงระดับอุดมศึกษา

4. **รายได้ต่อเดือน** หมายถึง เงินเดือนและรายได้เฉลี่ยอื่นทั้งหมดของผู้ปกครองนิสิตที่ทำการกู้ยืม

5. **อัตราดอกเบี้ยเงินกู้** หมายถึง อัตราดอกเบี้ยเงินให้กู้ยืมของกองทุนเงินให้กู้ยืมเพื่อการศึกษา

6. **ระยะเวลาการผ่อนชำระคืนเงินกู้** หมายถึง ระยะเวลาตามสัญญาเงินกู้ของกองทุนเงินให้กู้ยืมเพื่อการศึกษา หรือระยะเวลาตามที่อายุสัญญาครบกำหนด

7. **วงเงินกู้ที่ได้รับการอนุมัติ** หมายถึง วงเงินกู้ที่ผู้กู้ยืมได้รับอนุมัติจากกองทุนเงินให้กู้ยืมเพื่อการศึกษา

8. **ค่าใช้จ่ายในหลักสูตรที่ทำการศึกษา** หมายถึง ค่าบำรุงการศึกษาประจำภาค การศึกษาปกติที่จ่ายเป็นค่าหน่วยกิต ค่าธรรมเนียมการศึกษา ค่าบำรุงห้องสมุด ค่าบำรุงห้องพยาบาล ค่าบำรุงกีฬา ที่ทางกองทุนเงินให้กู้ยืมเพื่อการศึกษาจ่ายเข้าบัญชีของทางมหาวิทยาลัย

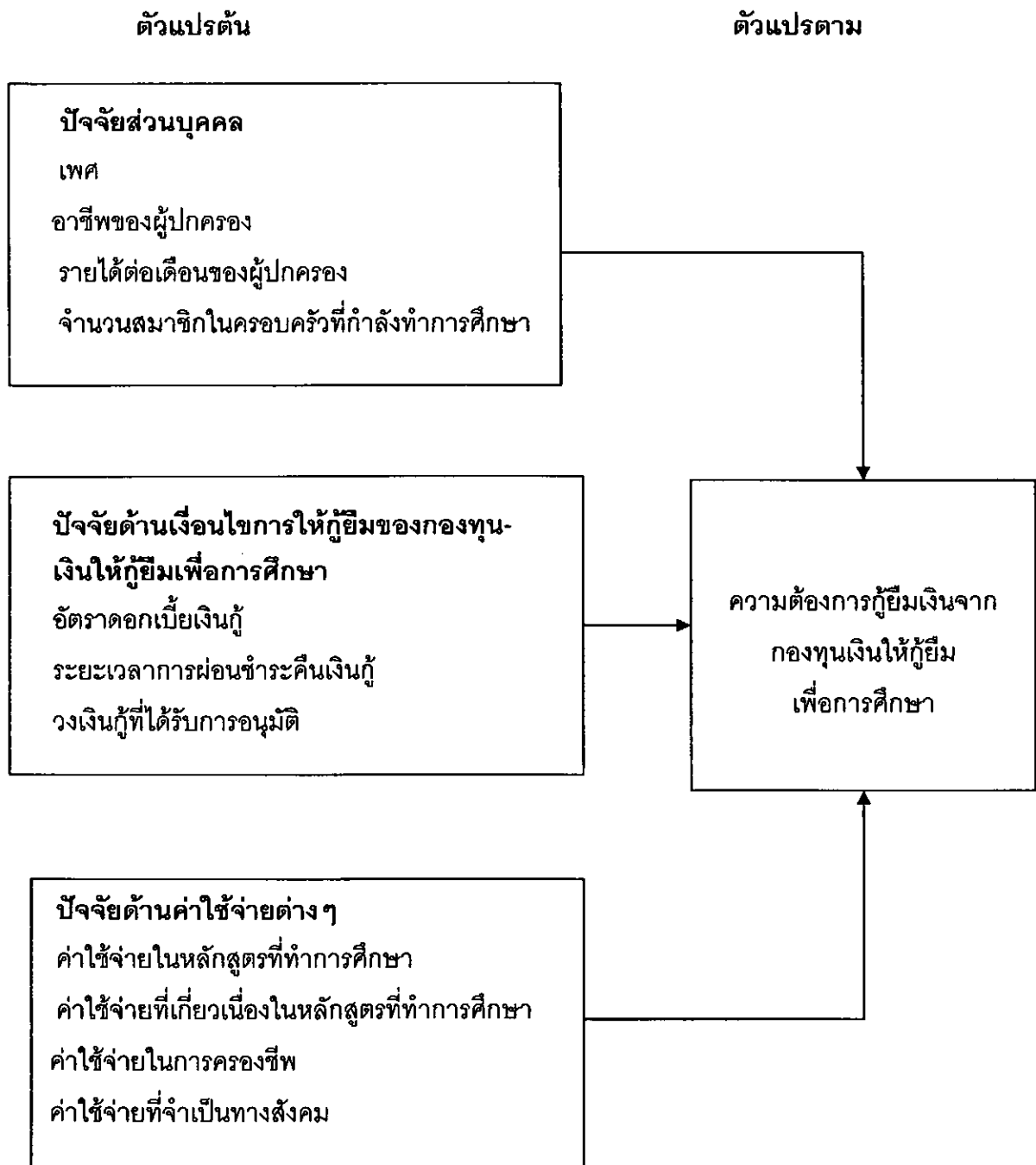
9. **ค่าใช้จ่ายที่เกี่ยวข้องในหลักสูตรที่ทำการศึกษา** หมายถึง ค่าหนังสือ ตำรา อุปกรณ์การเรียน ค่าจัดทำรายงาน ค่าเครื่องแบบนิสิต ค่าชุดกีฬา ที่ทางกองทุนเงินให้กู้ยืมเพื่อการศึกษาจ่ายเงินเข้าบัญชีของผู้กู้ยืม

10. **ค่าใช้จ่ายในการครองชีพ** หมายถึง ค่าใช้จ่ายเพื่อการดำรงชีพ เช่น ค่าที่พัก ค่าอาหาร ค่าเสื้อผ้าเครื่องแต่งกายที่จำเป็นต่อการดำรงชีพ

11. **ค่าใช้จ่ายที่จำเป็นทางสังคม** หมายถึง ค่าใช้จ่ายที่ผู้กู้ยืมจ่ายไปเพื่อฐานะที่เท่าเทียมกับผู้อื่นรอบตัวในสังคม หรือจ่ายไปเพื่อกิจกรรมพักผ่อนหย่อนใจ เช่น ค่าโทรศัพท์มือถือ ค่าของขวัญของกำนัลแก่คนรู้จัก เพื่อนฝูง ค่าใช้จ่ายในการเที่ยวสถานเริงรมย์ ค่าชมภาพยนตร์ ฟังดนตรี คอนเสิร์ต การแสดงต่างๆ เป็นต้น

12.ความต้องการกู้ยืมเงินจากกองทุนเงินให้กู้ยืมเพื่อการศึกษา หมายถึง ระดับความคิดเห็นของนิสิตที่มีต่อความต้องการกู้ยืมเงินจากกองทุนเงินให้กู้ยืมเพื่อการศึกษา

กรอบแนวคิดในการวิจัย

สมมุติฐานในการวิจัย

1. ปัจจัยส่วนบุคคล ได้แก่ เพศ อาชีพของผู้ปกครอง รายได้ต่อเดือนของผู้ปกครอง จำนวนสมาชิกในครอบครัวที่กำลังทำการศึกษา มีความสัมพันธ์ต่อความต้องการกู้ยืมเงินกองทุนเงินให้กู้ยืมเพื่อการศึกษา

2. ปัจจัยด้านเงื่อนไขการให้กู้ยืมของกองทุนเงินให้กู้ยืมเพื่อการศึกษา ได้แก่ อัตราดอกเบี้ยเงินกู้ ระยะเวลาการผ่อนชำระคืนเงินกู้ วงเงินกู้ที่ได้รับการอนุมัติ มีความสัมพันธ์ต่อความต้องการกู้ยืมเงินกองทุนเงินให้กู้ยืมเพื่อการศึกษา

3. ปัจจัยด้านค่าใช้จ่ายต่างๆ ได้แก่ ค่าใช้จ่ายในหลักสูตรที่ทำการศึกษา ค่าใช้จ่ายที่เกี่ยวข้องในหลักสูตรที่ทำการศึกษา ค่าใช้จ่ายในการครองชีพ ค่าใช้จ่ายที่จำเป็นทางสังคม มีความสัมพันธ์ต่อความต้องการกู้ยืมเงินกองทุนเงินให้กู้ยืมเพื่อการศึกษา

บทที่ 2

เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

การศึกษาเรื่อง “ปัจจัยที่มีความสัมพันธ์ต่อความต้องการกู้ยืมจากกองทุนเงินให้กู้ยืมเพื่อการศึกษาของของนิสิตมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ” ผู้ศึกษาได้ศึกษาแนวความคิด ทฤษฎีและเอกสารงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง เพื่อนำมาใช้ในการกำหนดกรอบแนวคิดและแนวทางในการศึกษาดังนี้

- 1.ทฤษฎีความต้องการถือเงิน (Demand for Money)
- 2.แนวคิดเกี่ยวกับรูปแบบการอุดหนุนการศึกษาโดยรัฐในระดับอุดมศึกษา (Higher Education)
- 3.แนวคิดเรื่องสินเชื่อและหนี้สิน
- 4.แนวคิดเกี่ยวกับสินเชื่อที่มีวัตถุประสงค์พิเศษ (สินเชื่อเพื่อการศึกษา)
- 5.ความเป็นมาและการดำเนินงานของกองทุนเงินให้กู้ยืมเพื่อการศึกษา
- 6.สรุปผลการกู้ยืมเงินกองทุนเงินกู้ยืมเพื่อการศึกษาของมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒปีการศึกษา 2539-2546
- 7.แนวคิดเกี่ยวกับการลงทุนทางการศึกษา (Education Investment)
- 8.งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

1.ทฤษฎีความต้องการถือเงิน (Demand for Money)

ทฤษฎีความต้องการถือเงินของจอห์น เมนาร์ด เคนส์ (John Maynard Keynes)

ทฤษฎีความต้องการถือเงินของจอห์น เมนาร์ด เคนส์ (John Maynard Keynes) แบ่งความต้องการถือเงินของประชาชนออกเป็น 3 ด้านด้วยกัน (เพลินพิศ สัตย์สงวน. 2530 : 5)

1.ความต้องการถือเงินเพื่อจับจ่ายใช้สอย (Transaction Demand for Money)

ในการดำรงชีวิตภายใต้ระบบเศรษฐกิจที่ใช้เงินตรา ไม่ว่าประชาชนหรือหน่วยธุรกิจย่อมมีความจำเป็นที่จะต้องถือเงินเพื่อจับจ่ายใช้สอย อย่างไรก็ตามมูลค่าของการซื้อขายในรอบระยะเวลาใดเวลาหนึ่งนอกจากสินค้าและบริการขั้นสุดท้ายแล้วยังรวมถึงสินค้าและบริการขั้นกลาง (Intermediate Goods and Services) และทรัพย์สินทางการเงิน (Purely Financial Transactions) มูลค่ารวมเหล่านี้ย่อมสูงกว่ามูลค่าของผลิตภัณฑ์ประชาชาติอย่างหยาบ (Shapiro. 1970 : 366) สมมุติว่าสัดส่วนระหว่างผลิตภัณฑ์ประชาชาติอย่างหยาบกับมูลค่าการซื้อขายแลกเปลี่ยนคงที่ ความต้องการถือเงินของครัวเรือนอันเนื่องมาจากสาเหตุทางด้านรายได้

(Income Motive) และความต้องการถือเงินของระบบธุรกิจอันเนื่องมาจากสาเหตุทางเศรษฐกิจ (Business Motive) ต่างมีความสำคัญต่อความต้องการถือเงินของระบบเศรษฐกิจโดยรวมทั้งสองประการ

สมมติว่าประชาชนต้องการถือเงินไว้จับจ่ายใช้สอย 100 ล้านบาท โดยรายได้ประชาชาติเป็นตัวเงินอยู่ที่ 400 ล้านบาท และถ้ารายได้ประชาชาติอยู่ที่ระดับ 500 ล้านบาท ย่อมต้องการถือเงินไว้เพื่อจับจ่ายใช้สอย 125 ล้านบาท ซึ่งสามารถแสดงในรูปสมการดังนี้

$$L_t = kY$$

ดังนั้น จำนวนเงินที่จะถือไว้เพื่อจับจ่ายใช้สอย L_t ย่อมผันแปรโดยตรงกับระดับรายได้ประชาชาติ (Y) ส่วนค่าของตัว k ในกรณีนี้มีค่าเท่ากับ $\frac{1}{4}$

ถ้า k มีค่าเท่ากับ $\frac{1}{4}$ หมายความว่า ประชาชนต้องการถือเงินไว้เพื่อจับจ่ายใช้สอย 100 ล้านบาท ในระดับรายได้ 400 ล้านบาท และถ้าระดับรายได้ประชาชาติเพิ่มขึ้นเป็น 500 ล้านบาท ประชาชนจะถือเงินไว้จับจ่ายใช้สอย 125 ล้านบาท

ความต้องการถือเงินเพื่อจับจ่ายใช้สอยในชีวิตประจำวันนอกจากจะแปรผันโดยตรงกับรายได้ประชาชาติแล้วยังมีความสัมพันธ์อย่างผกผันกับอัตราดอกเบี้ย ภายใต้เงื่อนไข 2 ประการ หรือเป็นการเปรียบเทียบระหว่าง

1.1. อัตราดอกเบี้ยของสินทรัพย์ประเภทที่ให้รายได้

1.2. อัตราค่าบริการของนายหน้า ในการเปลี่ยนแปลงสินทรัพย์ทางการเงินให้เป็นเงินสด

ดังนั้นการที่จะถือเงินสดเพื่อจับจ่ายใช้สอยกับการถือทรัพย์สินประเภทที่ให้รายได้นั้น ย่อมขึ้นอยู่กับเปรียบเทียบระหว่างอัตราดอกเบี้ยที่จะได้จากการถือสินทรัพย์ ประเภทที่จะให้รายได้กับ Transaction Cost ว่าชนิดใดจะมากกว่ากัน (Goldfelf. 1981 : 300-301)

2. ความต้องการถือเงินเพื่อใช้จ่ายยามฉุกเฉิน (Precautionary Demand for Money)

เคนส์เชื่อว่านอกจากการถือเงินไว้เพื่อจับจ่ายใช้สอยแล้ว ประชาชนยังต้องถือเงินไว้ในกรณีที่มีค่าใช้จ่ายที่ไม่คาดฝันเกิดขึ้น เช่น ค่ารักษาพยาบาล ค่าใช้จ่ายในการซ่อมแซมต่างๆ แรงจูงใจในการถือเงินเพื่อการนี้เคนส์เรียกว่า ความต้องการถือเงินเพื่อใช้จ่ายยามฉุกเฉิน (Precautionary Demand for Money) เคนส์เชื่อว่าจำนวนเงินที่ถือเพื่อวัตถุประสงค์นี้ ขึ้นอยู่กับรายได้โดยมีความสัมพันธ์กันในเชิงบวก อัตราดอกเบี้ยอาจเป็นปัจจัยที่มีความสำคัญ ถ้าประชาชนตั้งใจที่จะประหยัดเงินที่ถือไว้ใช้จ่ายในยามฉุกเฉินขณะที่อัตราดอกเบี้ยสูงขึ้น จะเห็นได้ว่าแรงจูงใจในการถือเงินเพื่อใช้จ่ายยามฉุกเฉินจะคล้ายกับความต้องการถือเงินเพื่อจับจ่ายใช้สอยในชีวิตประจำวันนั่นเอง (วเรศ อุปาดิก. 2539 : 280)

3. ความต้องการถือเงินเพื่อเก็งกำไร (Speculative Demand for Money)

แรงจูงใจสุดท้ายในการถือเงินก็คือการถือเงินเพื่อการเก็งกำไร เคนส์เริ่มจากคำถามที่ว่าทำไมบุคคลจึงถือเงินมากกว่าเพื่อใช้สอยในชีวิตประจำวันและเพื่อการใช้จ่ายยามฉุกเฉิน ในเมื่อพันธบัตรให้ดอกเบี้ยแต่เงินไม่ให้ดอกเบี้ย เคนส์เชื่อว่าการที่อุปสงค์ในการถือเงินส่วนนี้มีอยู่เนื่องจากความไม่แน่นอนในอัตราดอกเบี้ยในอนาคต และความสัมพันธ์ระหว่างการเปลี่ยนแปลงในอัตราดอกเบี้ยและราคาตลาดของพันธบัตร ถ้าคิดว่าอัตราดอกเบี้ยเปลี่ยนแปลงไปในทางที่จะทำให้เกิดการขาดทุน (Capital Losses) ในพันธบัตรก็เป็นไปได้ว่าการคาดคะเนว่าการขาดทุนนี้จะมีน้ำหนักมากกว่าผลตอบแทนในรูปอัตราดอกเบี้ยของพันธบัตรและทำให้ผู้ลงทุนถือเงินไว้แทน ซึ่งจะเป็นการถือเงินเพื่อการเก็งกำไร โดยดูจากการเปลี่ยนแปลงในอนาคตของอัตราดอกเบี้ย

จากสาเหตุข้างต้น ความต้องการถือเงินเพื่อเก็งกำไรนั้นจะมีความแปรผันอย่างผกผันกับอัตราดอกเบี้ยในตลาด จะเห็นได้ว่ายิ่งอัตราดอกเบี้ยสูงเท่าใดประชาชนก็จะถือเงินในรูปของเงินสดลดลง และเมื่อถึงระดับหนึ่งความต้องการถือเงินในรูปของเงินสดจะไม่มีเลย ซึ่ง ณ ระดับอัตราดอกเบี้ยนี้ประชาชนต่างเชื่อว่าเป็นอัตราดอกเบี้ยที่สูงเกินไป ความโน้มเอียงต้องลดลงในอนาคต ทุกคนจึงไม่ถือเงินสด ต่างหันไปถือสินทรัพย์ในรูปแบบพันธบัตรรัฐบาล ซึ่งจะทำให้ประชาชนเชื่อว่าดอกเบี้ยจะไม่ต่ำกว่านี้อีก เราเรียกช่วงนี้ว่า กับดักสภาพคล่อง (Liquidity Trap)

อย่างไรก็ตามทฤษฎีการถือเงินเพื่อการเก็งกำไรก็ยังมีจุดอ่อนหลายประการคือ (นริศ ชัยสูตร. 2528 : 27-28)

3.1 เคนส์มิได้นำการถือครองสินทรัพย์ที่มีอายุการไถ่ถอนในระยะสั้นและสินทรัพย์ที่มีสภาพคล่องสูงมาพิจารณา

3.2 เคนส์มิได้พิจารณาถึงคุณสมบัติของสินค้าที่สามารถเลื่อนการใช้ได้ เช่น ในกรณีที่ราคาสินค้าจะสูงขึ้นในอนาคต เพื่อให้ได้กำไรมากขึ้น หน่วยธุรกิจก็จะพยายามสะสมสินค้า นั่นคือการเลื่อนบริการที่จะใช้ในอนาคตมาไว้ในปัจจุบัน โดยการยอมลดการถือครองเงินสดในปัจจุบันให้น้อยลง

3.3 ทฤษฎีความต้องการถือเงินของเคนส์นั้นมีข้อสมมุติว่า หน่วยเศรษฐกิจแต่ละหน่วยจะคาดคะเนเกี่ยวกับอัตราดอกเบี้ยในอนาคตด้วยความมั่นใจ ซึ่งในความเป็นจริงนั้น อัตราดอกเบี้ยในอนาคตนั้นไม่แน่นอน (Uncertainty)

ทฤษฎีปริมาณเงินรูปแบบใหม่ของมิลตัน ฟรีดแมน (Milton Friedman)

มิลตัน ฟรีดแมน (Milton Friedman) แห่งมหาวิทยาลัยชิคาโก ได้เสนอทฤษฎีปริมาณเงิน (Friedman. 1968 : 68) โดยมีความเห็นว่า

1. ทฤษฎีปริมาณเงินเป็นทฤษฎีความต้องการถือเงิน ไม่ใช่ทฤษฎีของผลผลิตหรือรายได้ที่เป็นตัวเงินหรือระดับราคา

2. สำหรับผู้ที่เป็นเจ้าของทรัพย์สินหน่วยสุดท้าย (Ultimate Wealth Owning Unit) ในระบบเศรษฐกิจ เงินตราถือได้ว่าเป็นสินทรัพย์ชนิดหนึ่ง ซึ่งเป็นแนวทางแห่งหนึ่งในการถือครองทรัพย์สิน สำหรับวิสาหกิจที่มีผลผลิตนั้นเงินตราเป็นสินค้านั้น เป็นแหล่งบริการที่มีประสิทธิภาพ

3. การวิเคราะห์ความต้องการถือเงิน ในส่วนของผู้เป็นเจ้าของหน่วยสุดท้ายในสังคมก็ เป็นไปในทำนองเดียวกับความต้องการสินค้าและบริการเพื่อการบริโภค และทฤษฎีการเลือกของผู้บริโภคกับความต้องการถือเงินขึ้นอยู่กับปัจจัยสามประการดังต่อไปนี้

- 3.1. ทรัพย์สินที่ถือทั้งหมดอยู่ในรูปต่างๆ อันเปรียบเทียบกับงบประมาณที่จำกัด
- 3.2. ราคาและผลตอบแทนของทรัพย์สินในรูปแบบต่างๆ
- 3.3. รสนิยมและความพึงพอใจของผู้เป็นเจ้าของทรัพย์สิน

ความต้องการถือเงินโดยผู้ถือครองทรัพย์สินที่แท้จริง (Demand by Ultimate Wealth-Holder)

1. ทรัพย์สินทั้งหมด (Total Wealth) อันสืบเนื่องมาจากงบประมาณจำกัดในทฤษฎีการเลือกของผู้บริโภค การถือครองทรัพย์สินจึงแยกออกเป็นหลายๆ รูปแบบ เพื่อที่จะก่อให้เกิดอรรถประโยชน์สูงสุดแก่ผู้ถือครองทรัพย์สินทั้งหมดที่หามาได้ยาก ดังนั้นจึงอาจใช้รายได้เป็นดัชนีของทรัพย์สิน อย่างไรก็ตาม รายได้นั้นอาจเป็นดัชนีของทรัพย์สินไม่ดีพอทั้งนี้อาจจะมีความผิดพลาดในการคำนวณหารายได้ของนักสถิติ ดังนั้นอาจใช้แนวคิดการพัฒนารายได้ประจำที่มีความสัมพันธ์ต่อทฤษฎีการบริโภค จะมีประโยชน์มากกว่า

ทรัพย์สินทั้งหลายสามารถแยกออกเป็นสองประเภท อันได้แก่ มนุษย์ทรัพยากรและเศรษฐกิจทรัพย์สิน ทรัพย์สินที่สำคัญของผู้ถือครองทรัพย์สินก็คือขีดความสามารถในการหารายได้แต่การปรับเปลี่ยนมนุษย์ทรัพยากรให้เป็นเศรษฐกิจทรัพย์สินเป็นเรื่องที่ทำได้ยากเพราะข้อจำกัดของสถาบันแต่อาจกระทำได้โดยนำรายได้จากมนุษย์ทรัพยากรไปซื้อเศรษฐกิจทรัพย์สินในรูปแบบอื่น เช่น การลงทุนทางการศึกษา การฝึกอบรม เสริมสร้างทักษะ อันก่อให้เกิดประสิทธิภาพในการทำงานที่ดีขึ้นเพื่อนำไปสู่การแสวงหารายได้ที่สูงขึ้น ดังนั้นถ้ามีการลงทุนในมนุษย์ทรัพยากรมากขึ้น ความต้องการถือเงินก็จะลดลง

2. รายได้ถาวร (Permanent Income) แนวคิดของฟรีดแมนเกี่ยวกับเรื่องนี้ ตัวกำหนดที่สำคัญที่ไม่แตกต่างจากเคนส์ก็คือรายได้ ต่างกันที่ว่าของฟรีดแมนนั้นเน้นไปถึงรายได้ประจำ

3. อัตราผลตอบแทนที่คาดหวังว่าจะได้รับผลของเงินตรา และสินทรัพย์ประเภทอื่นๆ จะเป็นไปตามทฤษฎีผู้บริโภค

4. อัตราผลตอบแทนที่คาดหวังที่จะได้รับจากการถือพันธบัตร ซึ่งผลตอบแทนที่แท้จริงของพันธบัตรก็เช่นเดียวกับค่าเงินตรา ย่อมได้รับผลกระทบเนื่องจากการเปลี่ยนแปลงของระดับราคาสินค้าและบริการโดยทั่วไป (Bain. 1971 :81)

5. อัตราผลตอบแทนที่คาดหวังจากการถือหุ้นเรือนหุ้น (Equity) แบ่งผลตอบแทนออกเป็น 3 รูปแบบด้วยกันคือ

5.1. จำนวนเงินที่ได้รับสมำเสมอต่อปีในกรณีปราศจากความเสี่ยง

5.2. ผลตอบแทนที่เกิดขึ้นจากภาวะเงินเฟ้อ

5.3. กำไรส่วนเกินจากการซื้อขาย

6. สินค้าประเภทที่จับต้องได้ (Physical Goods) สินค้าประเภทที่จับต้องได้ มีผลตอบแทนเช่นเดียวกับหุ้นเรือนหุ้น แต่จะออกมาในรูปของสิ่งของมากกว่าราคา

จากการวิเคราะห์ในข้างต้นสามารถสรุปเป็นสมการความต้องการถือเงินได้ดังนี้ (Friedman. 1973 : 62)

	M/P	=	$f(Y, W, r_m, r_b, r_e, 1/P \cdot dP/dt, u)$
โดยที่	M/P	=	ปริมาณเงินที่แท้จริงที่ต้องการถือ
	Y	=	รายได้ถาวร
	W	=	อัตราส่วนของเศรษฐกิจที่มีไม่มนุษย์ทรัพยากร
	r_m	=	อัตราผลตอบแทนที่คาดว่าจะได้รับจากเงิน
	r_b	=	อัตราผลตอบแทนของหลักทรัพย์ที่คาดว่าจะได้รับการเปลี่ยนแปลง
	r_e	=	อัตราผลตอบแทนที่ได้รับจากหุ้น
	$1/P \cdot dP/dt$	=	อัตราการคาดคะเนของการเปลี่ยนแปลงราคาสินค้าและผลตอบแทน
	u	=	ตัวแปรอื่นๆ ที่ไม่ได้กล่าวไว้ข้างต้น

2. แนวคิดเกี่ยวกับรูปแบบการอุดหนุนการศึกษาโดยรัฐในระดับอุดมศึกษา (Higher Education)

เป็นที่ทราบกันดีว่าการศึกษาก่อให้เกิดทุนมนุษย์ (Human Capital) ซึ่งเป็นการลงทุนที่จะส่งผลต่อการเจริญเติบโตทางเศรษฐกิจในระยะยาว (Schultz. 1971 : 4) รัฐจึงควรมีบทบาทในการลงทุนการศึกษาขั้นพื้นฐาน (Basic Education) ซึ่งรัฐควรเป็นผู้ลงทุนทั้งหมด เนื่องจากผลประโยชน์ส่วนใหญ่จะตกแก่สังคม แต่การศึกษาในระดับที่สูงขึ้น (Higher Education) ประโยชน์ของการศึกษาจะตกอยู่ที่ผู้เรียนมากกว่า กล่าวคือ ผู้เรียนมีโอกาสในการหางานทำมากขึ้นและมีรายได้ในอนาคตมากขึ้น ดังนั้น ผู้เรียนจึงควรเป็นผู้รับภาระส่วนใหญ่ของการลงทุนใน

การศึกษาระดับนี้ แต่รัฐควรมีบทบาทในการสนับสนุนให้ทุกคนมีโอกาสที่จะศึกษาในระดับที่สูงขึ้นอย่างเท่าเทียมกัน

เมื่อกล่าวถึงการลงทุนสิ่งที่ไม่ได้ คือ เงินลงทุน (Education Finance) นักเศรษฐศาสตร์จำนวนมากถกเถียงกันถึงรูปแบบที่เหมาะสมของการอุดหนุนการศึกษาในระดับอุดมศึกษาขึ้นไป (Higher Education) ซึ่งรูปแบบของการอุดหนุนการศึกษาดังกล่าวสามารถแบ่งออกได้เป็น 2 แนวคิดด้วยกันคือ (Woodhall. 1983:7)

1.แนวคิดที่ให้อุดหนุนด้วยเงินให้เปล่า (Grant) หรือด้วยทุนการศึกษา (Scholarships) หรือการอุดหนุนผ่านสถานศึกษาโดยตรงด้วยการให้เก็บค่าเล่าเรียนในอัตราที่ต่ำ

2.แนวคิดที่ให้อุดหนุนด้วยการให้เงินกู้ยืมเพื่อการศึกษา (Student Loans)

สำหรับเหตุผลที่นักเศรษฐศาสตร์ไม่เห็นด้วยกับการอุดหนุนด้วยการให้เงินกู้ยืมเพื่อการศึกษา คือ

1.นักเรียนที่มาจากครอบครัวที่ยากจน กลัวมีการหนี้สินสะสมในจำนวนมาก ดังนั้นการกู้ยืมจะไม่เป็นการขยายโอกาสให้นักเรียนกลุ่มนี้ได้เข้าศึกษาต่อในระดับที่สูงขึ้น การช่วยเหลือด้วยแนวคิดแรกจะเหมาะสมกว่า

2.การให้ความช่วยเหลือด้วยการให้เงินกู้ยืมจะมีปัญหาเกี่ยวกับต้นทุนในการบริหารงาน (Administration Cost) และปัญหาการไม่ชำระหนี้ (Default) โดยเฉพาะประเทศที่กำลังพัฒนาระบบธนาคารจะยังไม่มีประสิทธิภาพ จะก่อให้เกิดปัญหาในการชำระหนี้ นักเศรษฐศาสตร์กลุ่มนี้จึงมองว่า การให้เงินกู้ยืมไม่เหมาะสมกับประเทศที่กำลังพัฒนา (Woodhall. 1983 : 2)

สำหรับนักเศรษฐศาสตร์ที่เห็นด้วยเกี่ยวกับแนวคิดที่ให้อุดหนุนด้วยการให้เงินกู้ยืม มีเหตุผลดังนี้ (Todaro. 1977 : 269)

1.การอุดหนุนด้วยการให้เงินกู้ยืมเป็นวิธีที่ยืดหยุ่นกว่าการอุดหนุนรูปแบบอื่น และในระยะยาวการอุดหนุนด้วยการให้เงินกู้ยืมยังสามารถนำเงินทุนกลับมาหมุนเวียนต่อ (Cost Recovery) ซึ่งจะลดภาระการอุดหนุนของรัฐในระยะยาวต่อไป

2.การอุดหนุนด้วยเงินให้กู้ยืมเป็นวิธีการอุดหนุนที่มีประสิทธิภาพ (Efficiency) นอกจากนี้ ยังเป็นการอุดหนุนที่มีความเสมอภาค (Equitable) เนื่องจากการศึกษาระดับอุดมศึกษาขึ้นไปให้ประโยชน์แก่ผู้เรียนในการเพิ่มโอกาสในการหางานและการเพิ่มรายได้ในอนาคต ดังนั้นผู้เรียนจึงควรเป็นผู้รับภาระต้นทุนในการเรียนนั้น

3.การอุดหนุนด้วยการให้เงินกู้ยืมนั้นเป็นวิธีที่รัฐบาลบริหารการอุดหนุนน้อยกว่าวิธีการให้เงินให้เปล่า ทุนการศึกษา ฯลฯ ซึ่งเหมาะสมกับประเทศที่กำลังพัฒนาที่ต้องการขยายการศึกษาให้กว้างขึ้น ซึ่งการอุดหนุนด้วยการให้เงินกู้ยืมจะสามารถช่วยเหลือคนได้มากกว่าในงบประมาณที่เท่ากัน เนื่องจากเงินทุนเหล่านั้นจะกลับมาเป็นเงินทุนหมุนเวียนต่อไป

จากประสบการณ์ในประเทศที่พัฒนาแล้ว พบว่า วิธีการให้เงินกู้ยืมเป็นวิธีการอุดหนุนที่ประสบความสำเร็จ เช่น ประเทศสวีเดน สหรัฐอเมริกา แคนาดา ญี่ปุ่น และประเทศในยุโรป สำหรับประเทศในละตินอเมริกา พบว่าวิธีการให้เงินกู้ยืมเป็นวิธีที่ใช้ได้ผล และยังสามารถลดอัตราการเข้าเรียน (Enrollment) โดยรัฐไม่ต้องรับภาระด้วยการจัดเก็บภาษีเพิ่ม สำหรับปัญหาการชำระหนี้ที่เป็นปัญหารุนแรงในบางประเทศ แต่ถ้าได้ปรับปรุงกระบวนการติดตามหนี้ ปัญหาเหล่านี้ก็จะหมดไป

ถึงแม้ว่าการอุดหนุนด้วยการให้เงินกู้ยืมจะเป็นวิธีที่มีประสิทธิภาพ มีความเสมอภาค และสามารถลดข้อจำกัดในการหาเงินทุนเพื่อขยายการศึกษา แต่การกู้ยืมมิใช่ทางออกสำหรับปัญหาทุกอย่าง การผสมผสานกับรูปแบบการอุดหนุนด้วยการให้เงินให้เปล่า (Grant) หรือการให้ทุนการศึกษา (Scholarships) จะช่วยให้การขยายการศึกษาได้ผลดียิ่งขึ้น ซึ่งรูปแบบที่เหมาะสมของการอุดหนุนการศึกษานั้นจะมีรูปแบบที่เหมาะสมอย่างไรนั้นขึ้นอยู่กับเงื่อนไขและนโยบายประเทศนั้นๆ เป็นสำคัญ

3. แนวคิดเรื่องสินเชื่อและหนี้สิน

ชมเพลิน จันทรเรืองเพ็ญ (2535 : 71) ได้สรุปความหมายของสินเชื่อและหนี้สินไว้ดังนี้

1. สินเชื่อ หนี้สินเป็นสิ่งเดียวกัน แต่พิจารณาคณะต่างกัน สินเชื่อและหนี้สินต่างก็เป็นพันธะที่จะต้องจ่ายเงินที่คงที่จำนวนหนึ่งในอนาคต

2. จากการที่สินเชื่อและหนี้สิน ช่วยให้เกิดการโอนทรัพยากรจากผู้ที่มีทรัพยากรเหลือใช้ไปให้แก่ผู้ที่ไม่พอใช้ สินเชื่อและหนี้สินจึงมีบทบาทที่สำคัญในการทำให้เกิดการจัดสรรทรัพยากรอย่างมีประสิทธิภาพในระบบเศรษฐกิจ สินเชื่อช่วยให้การบริโภคมีประสิทธิภาพมากขึ้น เพราะช่วยให้ครัวเรือน สามารถกระจาย การบริโภคได้อย่างเหมาะสมตามกาลเวลา สินเชื่อช่วยให้การลงทุนมีประสิทธิภาพมากขึ้น และช่วยให้เกิดการประหยัดจากขนาดในการลงทุน นอกจากนี้การขยายตัวของสินเชื่อยังช่วยก่อให้เกิดการขยายตัวของรายได้และผลผลิตประชาชาติ

3. สินเชื่ออาจจำแนกได้เป็นประเภทต่างๆ โดยอาศัยฐานต่างๆ กัน เช่น จำแนกตามวัตถุประสงค์การใช้ จำแนกตามระยะเวลา จำแนกตามลักษณะผู้ใช้ และจำแนกตามวิธีการให้สินเชื่อ

4. แนวคิดเกี่ยวกับสินเชื่อที่มีวัตถุประสงค์พิเศษ (สินเชื่อเพื่อการศึกษา)

เพชรสุดา อร่ามเลวีวงศ์ (2546 : 47) ได้ให้ความหมายของสินเชื่อที่มีวัตถุประสงค์พิเศษไว้ว่า เป็นการช่วยเหลือของรัฐที่ให้แก่ผู้ด้อยโอกาสทางสังคมและเศรษฐกิจด้วยการให้กู้ยืมเงิน โดยลักษณะของการให้กู้ยืมนั้นจะแตกต่างจากการกู้ยืมเชิงพาณิชย์ เงื่อนไขการกู้ยืมค่อนข้าง

ผ่อนปรน เพื่อให้กลุ่มผู้ด้อยโอกาสกู้ได้โดยไม่ต้องมีหลักทรัพย์ค้ำประกัน การดำเนินการให้กู้ยืม มักจะทำภายใต้หน่วยงานหรือองค์กรที่กำกับโดยรัฐ ตัวอย่างของสินเชื่อที่มีวัตถุประสงค์พิเศษ ได้แก่ สินเชื่อเพื่อการเกษตร สินเชื่อเพื่อการศึกษา เป็นต้น

เพ็ญศรี วายวานนท์ (2521: 1) ได้ให้ความหมายของสินเชื่อเพื่อการศึกษาไว้ว่า สินเชื่อเพื่อการศึกษา คือ การกู้ยืมของผู้รับการศึกษาจากสถาบันการเงินหรือสถาบันอื่นๆ เพื่อวัตถุประสงค์ในการศึกษา โดยจะต้องมีการชำระเงินต้นคืนในภายหลัง ทั้งนี้ผู้กู้ยืมจะต้องเสียดอกเบี้ยเป็นการตอบแทนหรือไม่ก็ตาม แล้วแต่การตกลงเงื่อนไขกันระหว่างผู้กู้ยืมและผู้ให้กู้ยืม ในครั้งแรกที่ทำการกู้ยืม

4.1 ความสำคัญของเงินและสินเชื่อ

ในระบบเศรษฐกิจปัจจุบันเงินและสินเชื่อได้มีความสำคัญเพิ่มขึ้นเป็นอันมากทั้งนี้ เนื่องจากเงินได้ทำหน้าที่หลายประการ ได้แก่ ทำหน้าที่เป็นหน่วยวัดค่า (Unit of Value) เป็นสื่อกลางในการแลกเปลี่ยน (Medium of Value) เป็นเครื่องมือผลัดหรือชำระหนี้ (Standard of Deferred Payment) และเป็นเครื่องมือในการรักษาค่า (Store of Value) (วันรักษ์ มิ่งมณีนาคิน. 2543 :143)

ผลของการทำหน้าที่ด้านต่างๆ ของเงิน ทำให้สามารถมีการใช้สินเชื่อ (Credit) ได้กว้างขวางยิ่งขึ้น ผู้ให้และผู้รับสินเชื่อต่างก็ต้องมีภาระและหน้าที่อันแตกต่างกันออกไป ผู้ให้สินเชื่อมีสิทธิที่จะเรียกร้องให้ผู้รับสินเชื่อคืนเงินและดอกเบี้ยภายในระยะเวลาที่ได้ตกลงกันไว้ แต่ในขณะเดียวกันตนก็ต้องเสียสิทธิในโอกาสที่จะใช้เงินจำนวนนั้น ส่วนผู้รับสินเชื่อก็ต้องมีภาระในอันที่จะต้องจ่ายเงินต้นและดอกเบี้ยในระยะเวลาที่กำหนด (มัชฌิมา กุญชร ณ อยุธยา. 2527 :14)

การใช้เงินและสินเชื่อในระบบเศรษฐกิจ พิจารณาได้อีกด้านหนึ่งว่าเป็นการโอนอำนาจซื้อ (Purchasing Power) ระหว่างบุคคลหรือสถาบันหนึ่งไปยังบุคคลหรือสถาบันอื่น เป็นการโอนอำนาจซื้อจากบุคคลหรือสถาบันที่มีอำนาจซื้อมากและเหลือใช้ ไปยังบุคคลหรือสถาบันอื่นๆ ซึ่งขาดแคลนอำนาจซื้อ โดยทั้งผู้โอนและผู้รับโอนดังกล่าวต่างมีสิทธิเรียกร้องและมีภาระหน้าที่ รวมทั้งมีผลได้ผลเสียดังได้กล่าวมาแล้วข้างต้น (อมรทิพย์ แท้เที่ยงธรรม. 2540:97)

4.2 ความต้องการสินเชื่อเพื่อการศึกษา

ความต้องการสินเชื่อของบุคคลที่มีความต้องการในการศึกษาต่อ ขึ้นอยู่กับปัจจัยต่างๆ หลายปัจจัย เช่น ระดับการศึกษาของผู้ต้องการสินเชื่อ รายได้ที่ผู้รับสินเชื่อคาดหวังว่าจะได้

หลังจากสำเร็จการศึกษา รายได้ของครอบครัว ฯลฯ ซึ่งอาจนำมาเขียนในรูปฟังก์ชันได้ดังนี้ (เพ็ญศรี วายวานนท์.2521:52)

$$D_{EC} = f(Y, E_L, E_Y, Z)$$

โดยที่

D_{EC} = ความต้องการสินเชื่อเพื่อการศึกษาของบุคคล

Y = รายได้รวมของครอบครัวผู้รับสินเชื่อ

E_L = ระดับการศึกษาที่ผู้รับสินเชื่อกำลังศึกษาอยู่หรือกำลังจะศึกษา

E_Y = ระดับรายได้ที่ผู้รับสินเชื่อคาดว่าจะได้รับภายหลังสำเร็จการศึกษา

Z = อิทธิพลของตัวแปรอื่นๆ นอกจากนี้ เช่นโอกาสที่จะมีงานทำ

การใช้ตัวแบบข้างต้นในการประมาณความต้องการสินเชื่อเพื่อการศึกษาจะมีข้อจำกัดหลายประการคือ

1.ระดับความต้องการสินเชื่อมิได้เปลี่ยนแปลงไปโดยอิสระแต่ถูกกำหนดสถาบันการเงินหรือผู้ให้สินเชื่อมากกว่าจึงทำให้ตัวแปรทางด้านขวามือไม่สามารถอธิบายความต้องการทางด้านสินเชื่อได้ดีพอ

2.ตัวแบบข้างต้นเป็นตัวแทนของความต้องการสินเชื่อที่มีได้แยกความแตกต่างของผู้รับสินเชื่อว่ามีความสามารถในการศึกษาต่อหรือไม่ ซึ่งปัญหานี้จะลดน้อยลงถ้าหากมีการพิจารณาผลการเรียนของผู้รับสินเชื่อประกอบเข้าไปด้วย

3.ความต้องการที่ระบุข้างต้นจะไม่เป็นจริงถ้าหากในการให้สินเชื่อต้องมีการค้ำประกัน เพราะไม่สามารถแยกบุคคลที่มีหลักประกันออกจากผู้ที่ไม่มีได้

เป็นที่น่าสังเกตว่าระดับความต้องการสินเชื่อจะเปลี่ยนแปลงไปตามระดับรายได้ กล่าวคือ ระดับความต้องการจะมีมากหากระดับรายได้ต่ำ และจะลดลงเมื่อระดับรายได้สูงขึ้น

วิธีข้างต้นเป็นการประมาณความต้องการสินเชื่อเพื่อการศึกษาของบุคคลแต่ถ้าหากต้องการประมาณปริมาณและมูลค่าของสินเชื่อเพื่อการศึกษาโดยรวมว่ามีมากน้อยเพียงใดสามารถใช้วิธีทางเศรษฐมิติเพื่อการคำนวณ ดังนี้

$$NEC = g(POP_s, Y, EMP)$$

โดยที่

NEC = จำนวนของผู้ที่ต้องการสินเชื่อเพื่อการศึกษา

POP_s = จำนวนนักเรียนหรือนักศึกษา

Y = รายได้ (ซึ่งอาจใช้การเปลี่ยนแปลงของรายได้ก็ได้)

EMP = ภาวะการจ้างงาน

หรือคำนวณมูลค่าของสินเชื่อเพื่อการศึกษาโดยรวมที่ต้องการได้จาก

$$VEC = AEC \times NEC$$

โดยที่

VEC = มูลค่าของสินเชื่อเพื่อการศึกษาที่ต้องการ
 AEC = มูลค่าเฉลี่ยของสินเชื่อเพื่อการศึกษาที่ต้องการ
 NEC = จำนวนของผู้ที่ต้องการสินเชื่อเพื่อการศึกษา

4.3 แนวโน้มความต้องการสินเชื่อเพื่อการศึกษา

แนวโน้มความต้องการสินเชื่อเพื่อการศึกษาจะขึ้นอยู่กับปัจจัยต่างๆ ดังนี้ (หน่วยวิจัย สถาบันจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย. 2526 : 45)

1. การเพิ่มของจำนวนนักเรียนหรือนักศึกษา โดยเฉพาะอย่างยิ่งในการศึกษาระดับสูง เช่น การศึกษาระดับอุดมศึกษา
2. ระบายได้ของครอบครัวนักเรียนหรือนักศึกษา ถ้าหากระบายได้ของครอบครัวนักเรียนนักศึกษาของผู้รับการศึกษามีระดับที่เพิ่มสูงขึ้นความต้องการสินเชื่อย่อมลดน้อยลง
3. ค่าใช้จ่ายของนักศึกษาที่ต้องใช้ในระหว่างการศึกษา ค่าใช้จ่ายของนักศึกษากับรายได้ของบิดามารดาเป็นเครื่องกำหนดที่สำคัญที่นักเรียนหรือนักศึกษาจะสามารถเรียนต่อได้หรือไม่ เนื่องจากค่าใช้จ่ายเหล่านี้ไม่สามารถลดลงได้มากนัก ประกอบกับภาวะเงินเฟ้อที่เกิดขึ้นทำให้แนวโน้มในอนาคตจะเป็นไปในลักษณะที่นักเรียนหรือนักศึกษาต้องรับภาระเพิ่มมากขึ้น
4. โอกาสในการทำงาน คงจะเป็นที่ยอมรับกันว่า เหตุผลที่สำคัญเหตุผลหนึ่งในการที่นักเรียนนักศึกษาเลือกที่จะศึกษาต่อก็เพื่อต้องการมีงานทำและเป็นงานที่ดีด้วย

4.4 ผลทางเศรษฐกิจและสังคมจากการใช้บริการสินเชื่อเพื่อการศึกษา

ผลต่อผู้รับสินเชื่อ

การให้บริการสินเชื่อเพื่อการศึกษาที่มีผลต่อผู้รับสินเชื่ออย่างน้อย 3 ด้านด้วยกัน คือ (เพ็ญศรี วายวานนท์. 2521 : 95)

1. ผลทางด้านความเสมอภาคของโอกาสทางการศึกษา สาเหตุที่สำคัญประการหนึ่งของความไม่เสมอภาคของโอกาสทางการศึกษาคือฐานะทางเศรษฐกิจของผู้รับการศึกษาที่ทำให้บุคคลเหล่านั้นขาดโอกาสที่จะศึกษาในระดับที่สูงๆ ขึ้นไป สาเหตุดังกล่าวจะทำให้บุคคลที่มีความสามารถทางการศึกษา มีความเต็มใจที่จะศึกษาต่อแต่ขาดแคลนทรัพยากรหมดโอกาสทาง

การศึกษาไป ซึ่งบริการสินเชื่อทางการศึกษานี้จะมีส่วนส่งเสริมให้เกิดความเสมอภาคทางการศึกษา เนื่องจากการบริการทางการศึกษามีลักษณะเช่นเดียวกับสินค้าและบริการทั่วไปในแง่ของการมีการซื้อขายกันในตลาด บุคคลที่ต้องการบริการดังกล่าวจำเป็นต้องจ่ายเงินเพื่อให้ได้ซึ่งบริการนั้นๆ มา อย่างไรก็ตามสินเชื่อเพื่อการศึกษาจะมีบทบาทที่สำคัญได้หากมีการขยายออกไปให้ครอบคลุมในหลากหลายระดับการศึกษา เพื่อเป็นการแบ่งเบาภาระค่าใช้จ่ายในการศึกษาของผู้ปกครองนักเรียน นักศึกษา โดยเฉพาะอย่างยิ่งนักเรียน นักศึกษาที่มีฐานะทางเศรษฐกิจต่ำและครอบครัวมีจำนวนสมาชิกที่อยู่ในวัยพึ่งพิงมาก ความเสมอภาคในการศึกษาจะมีความเท่าเทียมกันมากขึ้น ถ้าการขยายบริการทางด้านนี้ออกไปอย่างกว้างขวาง

2. ผลทางการลงทุนเพื่อการพัฒนาตนเอง บุคคลเราก็มีวิถีชีวิตเช่นเดียวกับระบบเศรษฐกิจ กล่าวคือ บุคคลจะต้องมีการเจริญเติบโตตามธรรมชาติ และการเปลี่ยนแปลง ปรับปรุง เป็นเรื่องของการกระตุ้นให้เกิดภาวะดังกล่าว การใช้จ่ายเพื่อการศึกษาต่อในระดับสูงของบุคคลเป็นการลงทุนรูปแบบหนึ่งที่มีความสำคัญต่อวิถีชีวิตของบุคคลที่เกี่ยวข้อง การพัฒนามีความหมายในวงกว้าง ในแง่ของบุคคล ได้แก่การลงทุนทางการศึกษา การเปลี่ยนแปลงและปรับปรุงทัศนคติให้เหมาะสมกับภาวะของระบบเศรษฐกิจและสังคมที่บุคคลอาศัยอยู่ ในระยะเวลาที่ผ่านมาประเทศของเราได้ทุ่มเทการลงทุนเพื่อพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมในรูปของการสะสมทุน (Capital Accumulation) ได้แก่ การลงทุนก่อสร้างสิ่งถาวรต่างๆ เช่น ถนน เขื่อน ระบบผลิตพลังงาน แต่การพัฒนาไม่เป็นไปตามเป้าหมายที่วางไว้ ทำให้ในระยะหลังนักเศรษฐศาสตร์ได้เริ่มสนใจการลงทุนในมนุษย์ (Human Capital) ซึ่งการลงทุนในการศึกษาถือว่าเป็นการลงทุนในมนุษย์รูปแบบหนึ่ง ทำให้ได้แรงงานที่มีคุณภาพที่มีผลโดยตรงต่อการพยายามพัฒนาประเทศ (Schultz, 1971 : 56)

การลงทุนเพื่อการศึกษาของบุคคล มีผลต่อตนเองทั้งทางตรงและทางอ้อม ผลในทางตรงคือ การศึกษาทำให้บุคคลมีความรู้ความชำนาญเพิ่มมากขึ้นและเป็นการเตรียมความพร้อมในการประกอบอาชีพ ผลทางอ้อมก็คือ การศึกษาทำให้บุคคลสามารถเปลี่ยนแปลงและปรับปรุงทัศนคติของตนให้อยู่ร่วมกับผู้อื่นได้อย่างเหมาะสม

3. ผลทางด้านความเสมอภาคของโอกาสในการแสวงหางานทำและการกระจายรายได้ ผลทางด้านนี้เกิดตามมาจากผลทางด้านความเสมอภาคทางการศึกษาและผลของการลงทุนเพื่อพัฒนาตนเอง ทำให้ความสามารถของบุคคลในการแข่งขันกันแสวงหากำไรเพิ่มมากขึ้น เนื่องจากการศึกษาทำให้บุคคลมีความรู้และความสามารถเพิ่มมากขึ้นที่จะอยู่ในฐานะแข่งขันในตลาดแรงงานที่ต้องการแรงงานที่มีความชำนาญงานในระดับสูงๆ ขึ้นไปได้ บุคคลที่มีการศึกษาดำรงชีวิตโอกาสที่จะแข่งขันกันเพื่อแสวงหางานทำเพื่อหารายได้ให้กับตนเองและครอบครัวในระบบเศรษฐกิจปัจจุบัน การแข่งขันแสวงหางานทำจะดำเนินไปอย่างเหมาะสมมากขึ้นถ้าบุคคล

ได้มีความรู้ความสามารถในสาขาต่างๆ เพิ่มขึ้นโอกาสที่จะแสวงหางานทำและการหารายได้ก็จะมีความเท่าเทียมกันมากขึ้น และกิจกรรมทางเศรษฐกิจก็จะสามารถขยายตัวออกไปอย่างกว้างขวาง

ผลจากการศึกษาของนักวิชาการเกี่ยวกับการกระจายรายได้ในประเทศไทย ปรากฏผลสรุปที่คล้ายคลึงกัน (ธวัชชัย ยงกิตติกุล. 2519 : 17-20) กล่าวคือ ได้ผลที่แน่ชัดเกี่ยวกับการกระจายรายได้ว่า ในประการแรกความเหลื่อมล้ำต่ำสูงระหว่างรายได้ของประชากรในเมืองและชนบทมีอยู่มากและชัดเจน รวมทั้งแนวโน้มที่จะเพิ่มขึ้นในอนาคต ประการที่สอง อาณาบริเวณที่ค่อนข้างยากจน ได้แก่ ชนบทของภาคเหนือ ภาคตะวันออกเฉียงเหนือและภาคใต้ ประการที่สาม ลักษณะของการกระจายรายได้ของครัวเรือนที่อยู่อาศัยในอาณาบริเวณเมืองยังมีความเหลื่อมล้ำกันอยู่มาก ประการสุดท้าย ลักษณะของการกระจายรายได้ของครัวเรือนในอาณาบริเวณชนบทมีความเหลื่อมล้ำกันมากกว่าครัวเรือนที่อาศัยในเมืองและมีแนวโน้มที่จะเหลื่อมล้ำสูงขึ้นในอนาคต

ลักษณะของการกระจายรายได้จะเป็นอย่างไรนั้นส่วนหนึ่งขึ้นอยู่กับโอกาสในการศึกษา ความสามารถเฉพาะตัวของบุคคล กฎหมายเกี่ยวกับการสืบทอดทรัพย์สิน ตลอดจนโครงสร้างของตลาด การที่ครอบครัวไทยมีความเหลื่อมล้ำทางรายได้ทั้งในเมืองและชนบท โอกาสที่จะสามารถได้รับการศึกษาที่สูงขึ้นก็จะมีลดน้อยลง เนื่องจากครอบครัวต้องจัดลำดับความสำคัญของค่าใช้จ่ายไปในสิ่งที่จำเป็นกว่า เช่น อาหาร ที่อยู่อาศัย ยารักษาโรค เป็นต้น ดังนั้นสินเชื่อเพื่อการศึกษาจึงสามารถช่วยแก้ไขความเหลื่อมล้ำของการกระจายรายได้ในระยะยาวได้โดยเปิดโอกาสให้ผู้รับสินเชื่อได้มีความเสมอภาคของโอกาสทางการศึกษาที่จะสามารถหาซื้อบริการดังกล่าวในตลาดได้

ผลต่อแหล่งให้สินเชื่อ

การให้บริการสินเชื่อเพื่อการศึกษาเป็นส่วนหนึ่งในการแสดงออกในด้านความรับผิดชอบต่อสังคมของแหล่งให้สินเชื่อ ซึ่งจะเป็นการประชาสัมพันธ์การดำเนินงานของแหล่งให้สินเชื่อได้เป็นอย่างดี เป็นการแสดงให้เห็นว่าแหล่งสินเชื่อได้คำนึงถึงการลงทุนในรูปแบบของทุนมนุษย์ โดยการให้กู้ยืมเงินเพื่อใช้ในการศึกษาระดับที่สูงขึ้น

ในวงการวิชาการเห็นว่าความรับผิดชอบต่อสังคมของแหล่งให้สินเชื่อโดยการให้สินเชื่อที่มีวัตถุประสงค์พิเศษเช่นการให้สินเชื่อเพื่อการศึกษาในทางปฏิบัติถือว่ายังมีความเสี่ยงอยู่มากเนื่องจากดอกเบี้ยในการกู้ยืมกรณีนี้จะมีอัตราที่ต่ำอีกทั้งการติดตามทวงหนี้หรือโอกาสที่จะเป็นหนี้สูญก็มีโอกาสที่มากขึ้นจากปัจจัยหลายๆ ตัวเช่น ผู้กู้ยืมอาจไม่สำเร็จการศึกษาทำให้ไม่มีรายได้ที่จะนำมาคืนแก่แหล่งสินเชื่อ เป็นต้น (รายงานผลการอภิปรายทางวิชาการของคณาจารย์และนิสิตนักศึกษาจากสถาบันต่างๆ . 2520 : ไม่ปรากฏเลขหน้า)

ผลต่อรัฐ

ประชากรที่อาศัยอยู่ในรัฐมีฐานะเป็นทรัพยากรมนุษย์ ในการศึกษาปัญหาทางการพัฒนาทั้งในประเทศที่พัฒนาแล้วและกำลังพัฒนา ได้ชี้ให้เห็นอย่างชัดเจนว่า ตัวแปรที่สำคัญที่สุดในกระบวนการพัฒนาทรัพยากรมนุษย์โดยเฉพาะอย่างยิ่งในแง่ของคุณภาพโดยเหตุผลที่ว่า การสร้างผลผลิตทางด้านเศรษฐกิจนั้นเกิดจากการนำทรัพยากรธรรมชาติมาผสมหรือหรือใช้ร่วมกับทรัพยากรมนุษย์โดยมีเทคโนโลยีเป็นตัวประสาน โดยทั่วไปทรัพยากรธรรมชาติจะมีปริมาณและคุณภาพคงตัวในระยะสั้นและระยะปานกลาง ดังนั้นการเพิ่มผลผลิตต้องอาศัยการเพิ่มผลิตภาพ (Productivity) เป็นประการสำคัญ ผลิตภาพในกรณีนี้จะขึ้นอยู่กับความสามารถของมนุษย์ที่เกี่ยวข้องกับสังคมอื่นๆ ที่จะคิดค้นประดิษฐ์ รวมทั้งประยุกต์ความรู้และเทคโนโลยีให้เป็นประโยชน์ในการผลิตและความสามารถดังที่ได้กล่าวมาแล้วก็คือคุณภาพของทรัพยากรมนุษย์ซึ่งจะขึ้นอยู่กับปัจจัย 2 อย่าง คือ การศึกษาและการอบรมตนเอง (ไพจิตร เอื้อทวีกุล. 2520 :1) ทรัพยากรมนุษย์จะมีคุณภาพสูงก็โดยการลงทุนเพื่อแสวงหาความรู้และความชำนาญโดยตัวบุคคลนั้นๆ เอง แต่ถ้าบุคคลนั้นๆ มีฐานะทางเศรษฐกิจต่ำ จะทำให้การแสวงหาความรู้ความชำนาญจำกัดตามไปด้วย เนื่องจากบริการทางการศึกษาที่ผลิตสนองตอบความต้องการในปัจจุบันเป็นการบริการที่ต้องซื้อขายกันเหมือนสินค้าทั่วไป หรืออย่างน้อยที่สุดผู้เรียนก็ต้องจ่ายค่าใช้จ่ายที่เกี่ยวข้องกับการศึกษาแม้ว่าจะไม่ได้จ่ายค่าเล่าเรียนก็ตาม ดังนั้นการสนับสนุนบุคคลดังกล่าวโดยการให้บริการสินเชื่อเพื่อการศึกษาจึงเป็นการลงทุนในการพัฒนาทรัพยากรมนุษย์ ซึ่งจะเป็นประโยชน์อย่างยิ่งแก่รัฐในอนาคต

ผลการศึกษาและค้นคว้าเกี่ยวกับประสบการณ์ของประเทศที่กำลังพัฒนา ซึ่งได้ใช้ความพยายามไปในการพัฒนาทางเศรษฐกิจ โดยใช้กลไกตลาด (Market Mechanism) เป็นเครื่องมือที่สำคัญในการพัฒนา โดยใช้สินค้าประเภททุนเป็นจำนวนมากในกระบวนการผลิต (Capital Investment) จะส่งผลให้เกิดความเสียหายที่สำคัญรวม 2 ประการคือ (Nugent. 1976 : 3)

1. เกิดแนวโน้มของภาวะการว่างงาน (Unemployment)
2. เกิดความเหลื่อมล้ำของรายได้ในหมู่ประชากร (Income Inequality)

ผลต่อสังคม

นอกเหนือไปจากการมีผลตอบแทนส่วนตัวของผู้ได้รับการศึกษาดังได้กล่าวมาแล้วในข้างต้น การศึกษายังมีผลตอบแทนในทางบวกแก่สังคม (Positive Externalities) หลายด้านด้วยกันกล่าวคือ (รังสรรค์ ธนะพรพันธุ์. 2519 : 36)

1. ผลประโยชน์ที่เกิดจากการผลิตบริการทางการศึกษา (Externalities in Production) ได้แก่การที่เยาวชนคนหนึ่งได้รับบริการทางการศึกษามากขึ้นก็ย่อมเกิดผลประโยชน์แก่เยาวชนรุ่นราวคราวเดียวกันที่อยู่ใกล้เคียงกัน เราเรียกผลประโยชน์ในรูปนี้ว่า ผลต่อชนร่วมชั้น

2. ผลประโยชน์อันเกิดจากการบริโภคปริมาณการศึกษา (Externalities in Quantity of Consumption) ได้แก่การใช้หรือการบริโภคปริมาณการศึกษาในระดับต่ำระดับหนึ่ง โดยเฉพาะอย่างยิ่งในระดับที่เรียกว่าการอ่านออกเขียนได้ อันจะเป็นประโยชน์เกื้อกูลให้สถาบันต่างๆ ของประเทศชาติ สามารถดำเนินงานใดๆ ได้อย่างเหมาะสม ถ้าประชากรส่วนใหญ่ของสังคมยังไม่มีการศึกษาในระดับดังกล่าว ผลเสียหายก็ย่อมจะเกิดขึ้นโดยง่าย

3. ผลประโยชน์อันเกิดจากการบริโภคการศึกษาที่มีคุณภาพ (Externalities in Quality of Consumption) ได้แก่การบริโภคการศึกษาที่มีคุณภาพที่เหมาะสม จะทำให้ประชากรในสังคมสามารถที่จะอยู่อาศัยร่วมกันในลักษณะที่ว่า ผลมกมลกลืนและเป็นอันหนึ่งอันเดียวกัน ในการดำเนินชีวิตเศรษฐกิจ การเมือง และสังคม กระบวนการศึกษาและการเรียนรู้จะถ่ายทอดระบบคุณค่า (Value) ที่เหมาะสมที่จะช่วยให้ประชากรอยู่ร่วมกันอย่างมีความสุข รวมถึงมีการสืบทอดวัฒนธรรมของมนุษย์ต่อไปได้

4. ผลประโยชน์อันเกิดจากการกระจายโอกาสทางการศึกษา (Externalities in Educational Opportunity) กล่าวคือ การศึกษาเล่าเรียนเพื่อให้ได้มาซึ่งความรู้ความชำนาญในระดับหนึ่ง โดยเฉพาะอย่างยิ่งการศึกษาในระบบโรงเรียน ทำให้โอกาสของบุคคลที่ได้รับการศึกษาเกิดโอกาสในการแสวงหางานทำมากขึ้น ดังนั้นถ้าบุคคลได้รับการศึกษาโดยที่โอกาสทางการศึกษาถูกกระจายออกไปอย่างเท่าเทียมกันโอกาสที่จะแสวงหารายได้ดังกล่าวก็จะมีมากขึ้นตามไปด้วย ดังนั้นปัญหาการกระจายโอกาสในการศึกษาเพื่อให้สังคมได้รับผลประโยชน์จึงเป็นปัจจัยที่สำคัญประการหนึ่ง

5.ความเป็นมาและการดำเนินงานของกองทุนเงินให้กู้ยืมเพื่อการศึกษา

ความเป็นมา

กองทุนเงินให้กู้ยืมเพื่อการศึกษาจัดตั้งขึ้นตามมติคณะรัฐมนตรีเมื่อวันที่ 16 มกราคม 2539 ตามนัยมาตรา 12 แห่งพระราชบัญญัติเงินคงคลัง พ.ศ. 2491 โดยรัฐบาลจัดสรรงบประมาณให้กระทรวงการคลังดำเนินการในลักษณะเงินทุนหมุนเวียน และในปี พ.ศ. 2541 พระราชบัญญัติ กองทุนเงินให้กู้ยืมเพื่อการศึกษา มีผลบังคับใช้ โดยกองทุนฯ มีฐานะเป็นนิติบุคคลในกำกับดูแลของกระทรวงการคลัง

วัตถุประสงค์ของการจัดตั้ง

1. สนับสนุนและเร่งดำเนินการพัฒนาทรัพยากรมนุษย์เพื่อรองรับความเจริญเติบโตทางเศรษฐกิจและเพิ่มความสามารถในการแข่งขันของประเทศเพื่อสนองตอบความจำเป็นดังกล่าว จึงสมควรเร่งรัดพัฒนาการศึกษาโดยการหาทางแก้ไขปัญหาคอขวดด้านการศึกษาในสังคม

2. เพิ่มโอกาสทางการศึกษา ในระดับที่สูงขึ้นให้แก่นักเรียน/นักศึกษาที่ขาดแคลนทุนทรัพย์กู้ยืมเพื่อการศึกษาในระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย (สายสามัญและอาชีวะ) จนถึงระดับปริญญาตรี อันจะมีส่วนสำคัญในการช่วยยกฐานะความเป็นอยู่ของประชาชนให้ดีขึ้น

วิสัยทัศน์ พันธกิจตามกฎหมาย การกิจ ยุทธศาสตร์ และเป้าหมาย

แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคม ฉบับที่ 9 พ.ศ. 2545 – 2549 ได้กำหนดยุทธศาสตร์ของชาติไว้ 7 ประการ คือ

- 1) ยุทธศาสตร์การบริหารจัดการที่ดี
- 2) ยุทธศาสตร์การพัฒนาคุณภาพคนและการคุ้มครองทางสังคม
- 3) ยุทธศาสตร์การปรับโครงสร้างการพัฒนาชนบทและเมืองอย่างยั่งยืน
- 4) ยุทธศาสตร์การบริหารการจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม
- 5) ยุทธศาสตร์การบริหารเศรษฐกิจส่วนรวม
- 6) ยุทธศาสตร์การเพิ่มสมรรถนะและขีดความสามารถในการแข่งขันของประเทศ
- 7) ยุทธศาสตร์การพัฒนาความเข้มแข็งทางวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี

ซึ่งดำเนินงานของกองทุนฯ มีความสอดคล้องและสนับสนุนยุทธศาสตร์การพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมของประเทศในด้านการพัฒนาคุณภาพคน และการเพิ่มสมรรถนะและขีดความสามารถในการแข่งขันของประเทศ โดยการดำเนินงานของกยศ. จะเป็นกลไกที่สำคัญในการเพิ่มโอกาสทางการศึกษา พัฒนาคุณภาพของทรัพยากรมนุษย์อย่างยั่งยืน ดังนั้นกองทุนฯ จึงกำหนด วิสัยทัศน์ พันธกิจ การกิจ ยุทธศาสตร์ และเป้าหมายในการดำเนินงานดังนี้

วิสัยทัศน์

"เป็นองค์กรที่มีประสิทธิภาพในการบริหารจัดการเงินกู้ยืมทางการศึกษาให้สามารถดำรงอยู่ได้ด้วยตนเองอย่างยั่งยืนก่อให้เกิดความเสมอภาคและเพิ่มโอกาสการศึกษาแก่ผู้ขาดแคลนเพื่อพัฒนาคุณภาพของคนและสังคมไทย"

พันธกิจตามกฎหมาย

- 1) ให้เงินกู้ยืมแก่นักเรียนนักศึกษาที่ขาดแคลนทุนทรัพย์เพื่อเป็นค่าเล่าเรียน ค่าใช้จ่ายที่เกี่ยวข้องเนื่องกับการศึกษา และค่าใช้จ่ายที่จำเป็นในการครองชีพระหว่างศึกษา
- 2) กำหนดระเบียบ หลักเกณฑ์ เงื่อนไขเกี่ยวกับการให้เงินกู้ยืมและการชำระเงินคืนเงินกู้ยืม
- 3) จัดทำระบบข้อมูลสารสนเทศ เก็บรักษาหลักฐาน และเอกสารเกี่ยวกับการให้กู้ยืม
- 4) สามารถดำรงอยู่ได้โดยพึ่งพางบประมาณจากรัฐบาลให้น้อยที่สุด

ภารกิจ

- 1) ให้กู้ยืมแก่นักเรียน นักศึกษา ที่ขาดแคลนทุนทรัพย์
- 2) ให้กองทุนมีฐานะการเงินที่มั่นคง สามารถพึ่งพาตนเองได้ในระยะยาว
- 3) ให้มีระบบบริหารจัดการที่มีประสิทธิภาพ โปร่งใส และตรวจสอบได้

ยุทธศาสตร์

- 1) ศึกษาวิจัยความต้องการให้กู้ยืมและจัดสรรเงินให้กู้ยืม
- 2) สร้างเสถียรภาพและความมั่นคงทางการเงินในระยะยาว
- 3) ปรับปรุงการดำเนินงานทางด้านเทคโนโลยีสารสนเทศ ด้านการตรวจสอบติดตาม ด้านการบัญชี และด้านการพัฒนานุเคราะห์อย่างต่อเนื่อง
- 4) พัฒนาขีดสมรรถนะภายในให้สามารถรองรับภารกิจได้อย่างมีประสิทธิภาพ

เป้าหมาย

- 1) ให้กู้ยืมแก่นักเรียน นักศึกษาที่ขาดแคลนทุนทรัพย์ โดยกำหนดเป้าหมายผู้กู้รายใหม่ ปีละ 300,000 คน
- 2) มีผู้กู้ยืมที่ครบกำหนดชำระ มาติดต่อขอชำระหนี้ไม่น้อยกว่า 85%
- 3) เป้าหมายในการบริหารงาน
 - เร่งรัดการสร้างเครือข่ายการบริหารงานกองทุนฯ ในระดับจังหวัดเพื่อเพิ่มประสิทธิภาพในการคัดสรรผู้กู้ให้ตรงกลุ่มเป้าหมายและการติดตามชำระหนี้
 - พัฒนาระบบเทคโนโลยีสารสนเทศเพื่อการสร้างฐานข้อมูลที่มีประสิทธิภาพ และการสร้างเครือข่ายข้อมูลเพื่อการเชื่อมโยงข้อมูลกับหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง อันจะทำให้การบริหารงานกองทุนฯ โดยรวมมีประสิทธิภาพมากขึ้น
 - การปรับโครงสร้างภายในสำนักงานกองทุนฯ เพื่อให้เกิดความคล่องตัวและรองรับภาระงานที่เพิ่มขึ้น

โครงสร้าง

กองทุนเงินให้กู้ยืมเพื่อการศึกษา มีคณะกรรมการกองทุนเงินให้กู้ยืมเพื่อการศึกษาเป็นผู้กำหนดนโยบายและควบคุมดูแลกิจการกองทุน โดยมีคณะกรรมการบัญชีจ่ายที่หนึ่งและสองทำหน้าที่กำกับดูแลสถานศึกษาในสังกัดกระทรวงศึกษาธิการและทบวงมหาวิทยาลัยตามลำดับ

พระราชบัญญัติกองทุนให้กู้ยืมเพื่อการศึกษา พ.ศ. 2541 กำหนดให้มีคณะกรรมการกองทุนเงินให้กู้ยืมเพื่อการศึกษาเป็นผู้กำหนดนโยบายและควบคุมดูแลกิจการกองทุนให้เป็นไปตามวัตถุประสงค์ โดยมีองค์ประกอบของคณะกรรมการดังนี้

- ปลัดกระทรวงการคลัง	ประธานกรรมการ
- ปลัดกระทรวงศึกษาธิการ	รองประธานกรรมการ
- ปลัดทบวงมหาวิทยาลัย	รองประธานกรรมการ
- ผู้อำนวยการสำนักงานงบประมาณ	กรรมการ
- เลขาธิการคณะกรรมการพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ	กรรมการ
- อธิบดีกรมสรรพากร	กรรมการ
- ผู้อำนวยการสำนักงานเศรษฐกิจการคลัง	กรรมการ
- นายกสมาคมสถาบันอุดมศึกษาเอกชนแห่งประเทศไทย	กรรมการ
- นายกสมาคมสมาพันธ์การศึกษาเอกชนแห่งประเทศไทย	กรรมการ
- กรรมการอื่นอีกไม่เกินห้าคน ซึ่งรัฐมนตรีแต่งตั้ง*	กรรมการ
- อธิบดีกรมบัญชีกลาง	กรรมการและเลขานุการ
- ผู้จัดการกองทุน	กรรมการและผู้ช่วยเลขานุการ

หมายเหตุ : * ในจำนวนนี้น้อยอย่างน้อยต้องเป็นผู้ทรงคุณวุฒิด้านเทคโนโลยีสารสนเทศการเงินหรือการบัญชี หรือกฎหมาย ด้านละ 1 คน

นอกจากนั้นแล้ว ยังกำหนดให้มี “คณะกรรมการบัญชีจ่ายที่หนึ่ง” ทำหน้าที่กำกับดูแลการให้กู้ยืมเงินแก่นักเรียนหรือนักศึกษาในโรงเรียน สถานศึกษาหรือสถาบันการศึกษาที่อยู่ในสังกัด ควบคุม หรือกำกับดูแลของกระทรวงศึกษาธิการ หรือโรงเรียน สถานศึกษา หรือสถาบันการศึกษาที่อยู่ในสังกัดควบคุม หรือกำกับดูแลของกระทรวง หรือส่วนราชการอื่นที่ไม่ใช่ทบวงมหาวิทยาลัย ให้เป็นไปตามนโยบาย ระเบียบ และข้อบังคับที่คณะกรรมการกำหนด โดยมีปลัดกระทรวงศึกษาธิการเป็นประธานคณะกรรมการ

และ “คณะกรรมการบัญชีจ่ายที่สอง” ทำหน้าที่กำกับการณ์ให้กู้ยืมเงินแก่นักเรียนหรือนักศึกษาในโรงเรียน สถานศึกษา หรือสถาบันการศึกษาที่อยู่ในสังกัด ควบคุม หรือกำกับดูแลของทบวงมหาวิทยาลัยให้เป็นไปตามนโยบาย ระเบียบ และข้อบังคับที่คณะกรรมการกำหนด โดยมีปลัดทบวงมหาวิทยาลัยเป็นประธานคณะกรรมการ

การดำเนินงาน

1 คุณสมบัติของผู้มีสิทธิกู้ยืมเงิน

คณะกรรมการกองทุนฯ ได้กำหนดคุณสมบัติของผู้มีสิทธิกู้ยืมดังนี้

- 1) เป็นผู้มีสัญชาติไทย
- 2) เป็นผู้ขาดแคลนทุนทรัพย์ โดยมีรายได้ครอบครัวของผู้กู้ยืมไม่เกินจำนวน 150,000 บาทต่อปี
- 3) คุณสมบัติอื่น ๆ ได้แก่
 - เป็นผู้ที่มีผลการเรียนดี หรือผ่านเกณฑ์การวัดและประเมินผลของสถาบันการศึกษา
 - เป็นผู้ที่มีความประพฤติดี ไม่ฝ่าฝืนระเบียบข้อบังคับของสถาบันการศึกษาชั้นร้ายแรงหรือไม่ เป็นผู้ที่มีความประพฤติเสื่อมเสีย เช่น หมกมุ่นในการพนัน เสพยาเสพติดให้โทษ ดื่มสุรา หรือเที่ยวเตร่ในสถานบันเทิงเริงรมย์เป็นอาจณ เป็นต้น
 - เป็นผู้ที่มีคุณสมบัติครบถ้วนตามระเบียบหรือประกาศการสอบคัดเลือกบุคคลเข้าศึกษา ในโรงเรียนสถานศึกษา หรือสถาบันการศึกษาที่อยู่ในสังกัด ควบคุม หรือกำกับดูแลของกระทรวงศึกษาธิการ กระทรวงหรือส่วนราชการอื่น ๆ ทบวงมหาวิทยาลัย รัฐวิสาหกิจ
 - ไม่เคยเป็นผู้สำเร็จการศึกษาระดับปริญญาตรีในสาขาใด ๆ มาก่อน
 - ไม่เป็นผู้ที่ทำงานประจำในระหว่างการศึกษา
 - ไม่เป็นบุคคลล้มละลาย
 - ไม่เป็นหรือเคยเป็นผู้ได้รับโทษจำคุกโดยคำพิพากษาถึงที่สุดให้จำคุก เว้นแต่เป็นโทษสำหรับความผิดที่ได้กระทำโดยประมาทหรือความผิดลหุโทษ

2 หลักเกณฑ์และขอบเขตการให้กู้ยืมเงิน

ตาราง 2 ประเภทและวงเงินการให้กู้ยืม

ระดับการศึกษา	ค่าเล่าเรียน	ค่าใช้จ่าย	ค่าครองชีพ		วงเงินกู้ยืม/ปี
		เกี่ยวเนื่องกับการศึกษา	ค่าที่พัก	ค่าใช้จ่ายส่วนตัว	
1. มัธยมศึกษาตอนปลาย	10,440.-บาท	3,000.-บาท	18,000.-บาท	24,000.-บาท	55,440.-บาท
2. อาชีวศึกษา					
2.1 ปวช.	16,500.-บาท	4,000.-บาท	18,000.-บาท	24,000.-บาท	62,500.-บาท
2.2 ปวท./ปวส.	20,240.-บาท	4,000.- บาท	18,000.-บาท	28,000.-บาท	70,240.-บาท
อนุปริญญา					
3. ปริญญาตรี	46,000.-บาท	6,000.-บาท	18,000.-บาท	30,000.-บาท	100,000. บาท

หมายเหตุ : 1) ให้กู้ยืมเงินเพื่อเป็นค่าใช้จ่ายดังนี้

- (ก) เงินบำรุงการศึกษา ค่าเล่าเรียน ค่าธรรมเนียมการศึกษา
- (ข) ค่าใช้จ่ายเกี่ยวเนื่องกับการศึกษา (ได้แก่ค่าหนังสือ ค่าอุปกรณ์การศึกษา)
- (ค) ค่าใช้จ่ายที่จำเป็นในการครองชีพระหว่างการการศึกษา (ได้แก่ค่าอาหาร ที่พัก)

2) ให้กู้ยืมเป็นรายปี

3. การจัดสรรเงินให้กู้ยืม

คณะกรรมการกองทุนการเงินให้กู้ยืมเพื่อการศึกษา ได้จัดสรรเงินให้แก่คณะกรรมการบัญชีจ่ายที่หนึ่ง และคณะกรรมการบัญชีจ่ายที่สอง เพื่อให้คณะกรรมการจัดสรรเงินในระดับต่าง ๆ ต่อไป สำหรับปี 2545 ได้จัดสรรสำหรับผู้กู้รายใหม่ ให้คณะกรรมการบัญชีจ่ายที่หนึ่งและที่สองในอัตราส่วน 2 : 1 โดยพิจารณาจัดสรรจากปัจจัย ดังนี้

(1) จำนวนนักเรียน นักศึกษา ระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย และระดับอุดมศึกษาของสถานศึกษาในสังกัดกระทรวงศึกษาธิการและทบวงมหาวิทยาลัย

(2) จำนวนสัดส่วนผู้กู้ยืมรายใหม่ในปีที่ผ่านมา

(3) วงเงินให้กู้ยืมเฉลี่ยต่อคนต่อปี ของแต่ละระดับของการศึกษาและแต่ละสาขาวิชา

เมื่อคณะกรรมการบัญชีจ่ายที่หนึ่ง และคณะกรรมการบัญชีจ่ายที่สองได้รับการจัดสรรงบประมาณเงินให้กู้ยืมแล้ว จะจัดสรรต่อไปยังระดับกรม ระดับจังหวัด และระดับสถานศึกษา โดยมีวิธีการพิจารณาดังนี้

ก. ปัจจัยที่ใช้ประกอบการพิจารณาจัดสรรเงินของคณะกรรมการบัญชีจ่ายที่หนึ่ง (กระทรวงศึกษาธิการ)

(1) จำนวนนักเรียน นักศึกษา (ระดับมัธยมปลายถึงปริญญาตรี) 70% ของแต่ละจังหวัด จัดสรรวงเงินให้

(2) พื้นที่ยากจน จัดสรรวงเงินให้ โดยพิจารณาจาก

- รายได้เฉลี่ยต่อคนต่อปีแต่ละจังหวัด 10%
- จำนวนครัวเรือนยากจน 5%

(3) นโยบายพิเศษ จัดสรรวงเงินให้ โดยพิจารณาจาก

- นักเรียนทุนสมานาชีวิตและคนพิการ 5%
- นักเรียนระดับ ปวช./ปวส./ปวท./อนุปริญญา 5%
- นักศึกษาระดับปริญญาตรี 5%

ข. ปัจจัยที่ใช้ประกอบการพิจารณาจัดสรรเงินของคณะกรรมการบัญญัติจ่ายที่สอง (ทบวงมหาวิทยาลัย)

(1) จัดสรรเงินตามจำนวนนิสิตนักศึกษาใหม่ : จำนวนผู้กู้รายใหม่ในสัดส่วนร้อยละ 50:50

(2) การคิดคำนวณจำนวนนิสิตนักศึกษาใหม่ ใช้ค่าเฉลี่ยย้อนหลังตั้งแต่ปีการศึกษา 2540 โดย พิจารณาตามระยะเวลาดำเนินการของสถาบันการศึกษา โดยจัดกลุ่ม สถาบันการศึกษาเป็น 2 กลุ่มตามระยะเวลาการดำเนินการ

1) กลุ่มที่ดำเนินการมากกว่า 5 ปีขึ้นไป

- ใช้วิธีการจัดสรรตามแบบเดิม คือ จัดสรรโดยใช้จำนวนนิสิต นักศึกษาใหม่ ต่อจำนวนผู้กู้รายใหม่ในสัดส่วนร้อยละ 50 : 50 แต่ค่าใช้เฉลี่ย 5 ปีย้อนหลัง (ปี2540-2544)

2) กลุ่มที่ดำเนินการไม่เกิน 5 ปี

- เพิ่มจำนวนนักศึกษาร้อยละ 5 หรือ 10 หรือ 15 แต่ไม่เกินร้อยละ 20 เพื่อ สนับสนุนการศึกษาของสถาบันการศึกษาใหม่

4 การพิจารณาอนุมัติเงินให้กู้ยืมและการจัดทำสัญญากู้ยืมเงิน

เมื่อสถานศึกษาได้รับจัดสรรเงินให้กู้ยืมแล้ว สถานศึกษาจะแต่งตั้งคณะกรรมการ พิจารณาให้กู้ยืมเงินสถาบันการศึกษา เพื่อตรวจสอบเอกสารและพิจารณาคุณสมบัติของผู้ขอ กู้ โดยการสัมภาษณ์หรือตรวจสอบข้อเท็จจริง

หลังจากพิจารณาอนุมัติให้กู้ยืมแล้ว สถาบันการศึกษาจะดำเนินการจัดทำสัญญากู้ยืม เงิน ตามที่คณะกรรมการกองทุนฯ กำหนด โดยคณะกรรมการกองทุนฯ ได้มอบอำนาจให้บุคคล ซึ่งเป็นผู้บริหารโรงเรียน สถานศึกษา หรือสถาบันการศึกษา มีอำนาจจะกระทำการทดแทน คณะกรรมการกองทุนฯ ในการลงนามในสัญญากู้ยืมเงิน

5.การเบิกจ่ายเงินให้กู้ยืม

การจ่ายเงินให้กู้ยืมของกองทุนฯ มี 2 แบบ คือ

- จ่ายให้แก่สถานศึกษาเพื่อเป็นค่าธรรมเนียมการศึกษา ค่าบำรุงการศึกษา ค่าใช้จ่ายที่เกี่ยวข้องกับการศึกษา (กรณีที่สถานศึกษาเรียกเก็บ) และค่าหอพัก (กรณีที่เป็นหอพักของมหาวิทยาลัย) โดยจะจ่ายเข้าบัญชีกองทุนการเงินให้กู้ยืมเพื่อการศึกษาของสถานศึกษานั้น ๆ

จ่ายให้แก่ผู้กู้ยืม เพื่อเป็นค่าใช้จ่ายในการครองชีพ และค่าใช้จ่ายที่เกี่ยวข้องกับการศึกษา (กรณีผู้กู้ยืมต้องชำระเอง) โดยจะจ่ายเข้าบัญชีของผู้กู้ยืม

6.การชำระหนี้

หลักเกณฑ์การชำระหนี้

- 1) เมื่อผู้กู้ยืมสำเร็จการศึกษาหรือเลิกการศึกษาแล้วเป็นเวลา 2 ปี ผู้กู้ยืมเงินมีหน้าที่ต้องชำระเงินกู้ยืมคืนให้แก่กองทุนฯ โดยเริ่มชำระหนี้งวดแรกในวันที่ 5 กรกฎาคม
- 2) ผู้กู้ยืมต้องชำระหนี้เงินต้องพร้อมดอกเบี้ยร้อยละ 1 ต่อปี ให้เสร็จสิ้นภายในระยะเวลา 15 ปี นับแต่วันที่เริ่มชำระหนี้
- 3) ผู้กู้ยืมสามารถเลือกผ่อนชำระหนี้เป็นรายเดือนได้แต่ระยะเวลารวมกันต้องไม่เกิน 15 ปี
- 4) หากผู้กู้ยืมไม่ชำระหนี้ตามกำหนดจะต้องเสียเบี้ยปรับเฉพาะเงินต้นที่ค้างชำระในอัตราดังนี้
 - ค้างชำระ 1-12 เดือน เสียเบี้ยปรับร้อยละ 12 ต่อปี
 - ค้างชำระ 12 เดือน เสียเบี้ยปรับร้อยละ 18 ต่อปี
- 5) ผู้กู้ยืมอาจชำระหนี้ทั้งหมดหรือบางส่วนก่อนถึงกำหนดชำระได้โดยไม่เสียเบี้ยปรับมาตรการในการติดตามหนี้

กรณีผู้กู้ค้างชำระ

- 1) ส่งจดหมายถึงผู้กู้ที่จะครบกำหนดชำระหนี้ เพื่อแจ้งภาระหนี้และวิธีการติดต่อขอชำระหนี้ให้ทราบก่อนถึงวันครบกำหนดชำระ
- 2) ผู้กู้ยืมที่ยังไม่มีความสามารถชำระ กองทุนให้โอกาสขอผ่อนผันการชำระได้ หากมีเหตุผลสมควรและเข้าเกณฑ์การผ่อนผัน
- 3) เมื่อผู้กู้ผิดนัดชำระหนี้
 - 3.1 เดือนแรกโทรศัพท์เตือนให้มาชำระ
 - 3.2 เดือนที่ 2 ถึงเดือนที่ 12 โทรศัพท์และส่งจดหมายติดตามทวงถามเป็นระยะ ๆ

เกิน 12 เดือน หากยังไม่ได้รับการติดต่อชำระหนี้ จะติดตามผู้กู้และผู้ค้ำประกันโดยวิธีออกไปพบตัว (Home Visit)

ผลการดำเนินงาน

1. วงเงินงบประมาณและการจัดสรรเงินให้กู้ยืม

ตั้งแต่ปีการศึกษา 2539 ถึง 2545 "กองทุนเงินให้กู้ยืมเพื่อการศึกษา" ได้รับงบประมาณและจัดสรรเงินให้กู้ยืมแก่สถาบันการศึกษาในสังกัดกระทรวงศึกษาธิการและทบวงมหาวิทยาลัยดังนี้

ตาราง 3 งบประมาณและการจัดสรรเงินให้กู้ยืมแก่สถาบันการศึกษา

ปีงบประมาณ	ได้รับงบประมาณ	จัดสรรให้		หน่วย : ล้านบาท
		ผู้กู้เก่า	ผู้กู้ใหม่	หมายเหตุ
				การจัดสรรวงเงิน สำหรับผู้กู้รายใหม่ ตร: ทม
2539	3,000	-	3,000	3 : 2
2540	8,450	3,500	4,950	1.8 : 1
2541	18,000	15,300	3,000	2 : 1
2542	20,000	17,000	3,000	2 : 1
2543	25,600	24,000	1,600	2 : 1
2544	28,000	24,500	3,500	2 : 1
2545	28,000	28,000	1,500*	2 : 1

หมายเหตุ: 1. เนื่องจากระยะเวลาปีงบประมาณ และปีการศึกษาไม่ตรงกัน ดังนั้น เงินงบประมาณที่ประมาณจะใช้ในการให้กู้ยืมแก่นักเรียนนักศึกษาในภาคปลายของปีการศึกษาหนึ่ง และภาคต้นของปีการศึกษาถัดไป ดังนั้น จำนวนเงินที่ใช้ในการกู้ยืมของปีการศึกษาจึงไม่เท่ากับจำนวนเงินที่ได้รับตามปีงบประมาณ

2. ปีงบประมาณพ.ศ. 2545 ได้รับงบประมาณ 28,000 ล้านบาท และกองทุนฯ ได้นำเงินชำระหนี้จำนวน 1,500 ล้านบาท มาสมทบเพิ่มเติมเป็นงบประมาณให้กู้ยืมจำนวน 29,500 ล้านบาท

2. การให้กู้ยืมตั้งแต่ปีการศึกษา 2539-2544

ตาราง 4 การให้กู้ยืมตั้งแต่ปีการศึกษา 2539-2544

ปี การศึกษา	ผู้กู้รายเก่า		ผู้กู้รายใหม่		รวม	
	ราย	ล้านบาท	ราย	ล้านบาท	ราย	ล้านบาท
2539	-	-	148,444	3,652.59	148,444	3,652.59
2540	113,798	3,925.23	321,628	8,225.96	435,426	12,151.19
2541	341,052	11,499.30	408,958	7,943.72	747,010	19,443.02
2542	592,482	17,928.66	289,386	5,817.62	881,868	23,746.28
2543	658,572	20,551.90	242,418	3,397.73	900,990	24,449.63
2544	665,882	22,011.90	322,010	6,479.71	987,892	28,491.61
					รวม	111,934.32

ที่มา : กองทุนเงินให้กู้ยืมเพื่อการศึกษา

ปัจจุบันกองทุนฯ สามารถให้กู้ยืมได้ประมาณร้อยละ 30 ของผู้กู้ยืมในสังกัดกระทรวง
ศึกษาธิการและร้อยละ 55 ของผู้กู้ยืมในสังกัดทบวงมหาวิทยาลัย

4.การติดตามหนี้

เงินที่ได้รับชำระคืนจากผู้ครบกำหนดชำระหนี้ 249,413 ราย และจะเพิ่ม
มากขึ้นเรื่อย ๆ ทำให้ต้องดำเนินการเพื่อให้การติดตามชำระหนี้คืนมีประสิทธิภาพสูง กองทุนฯ
จึงดำเนินการในเรื่องต่าง ๆ ดังนี้

1) โครงการ Home Visit

กองทุนฯ ได้มอบหมายให้ธนาคารกรุงไทย จำกัด (มหาชน) ติดตามผู้กู้ยืมที่ค้างชำระ
เกิน 360 วันจำนวน 5,151 ราย ด้วยวิธีการออกไปพบตัวผู้กู้และผู้ค้ำประกัน (Home Visit)
เพื่อชี้แจงให้ ผู้กู้ยืมทราบวัตถุประสงค์ของเงินกองทุนฯ ที่กู้ไปแล้วว่าต้องชำระคืน ตลอดจน
แนะนำวิธีการชำระหนี้ การขยายผ่อนผันหนี้ ฯลฯ รวมทั้งขอทราบข้อมูลอื่น ๆ ของผู้กู้ยืมที่ค้าง
ชำระเพื่อนำไปแก้ไขปัญหา การไม่ชำระหนี้ของผู้กู้ยืม

กองทุนฯ ได้ทราบถึงสาเหตุของการไม่มาติดต่อชำระหนี้ของผู้ครบกำหนดชำระในปี
2542 มีรายละเอียดดังนี้

- ผู้กู้ยืมที่ยังไม่มีรายได้ ร้อยละ 51.28
- มีรายได้น้อยกว่า 4,700 บาทต่อเดือน ร้อยละ 29.43
- ยังศึกษาอยู่ร้อยละ 10.35
- คิดว่าเป็นเงินให้เปล่า ร้อยละ 4.18
- ปฏิเสธการกู้ยืมเงิน ร้อยละ 1.74

- ผู้กู้หนี้ออกจากบ้าน ร้อยละ 1.34
- ประสบภัยพิบัติ ร้อยละ 1.06
- อื่น ๆ (ติดคุก บวช หรือป่วย) ร้อยละ 0.62

กองทุนฯ ได้นำข้อมูลจากโครงการ Home Visit มาวิเคราะห์เพื่อปรับปรุงวิธีการติดตามหนี้ให้มีประสิทธิภาพมากขึ้น

2.โครงการติดต่อกับผู้กู้ที่อยู่ระหว่างระยะเวลาปลอดหนี้ 2 ปี

ผลที่ได้รับจากโครงการ Home Visit กองทุนฯ ได้จัดทำโครงการติดต่อกับผู้กู้ที่อยู่ระหว่างระยะเวลาปลอดหนี้ 2 ปี โดยมีวัตถุประสงค์ดังนี้

- กระตุ้นจิตสำนึกให้เกิดความรับผิดชอบในการชำระหนี้
- รับทราบข่าวสารข้อมูลจากผู้กู้ยืมและกองทุน (กยศ.)
- สานความสัมพันธ์อันต่อเนื่องระหว่างผู้กู้ยืมและกองทุน
- ส่งเสริมให้ผู้กู้ยืมร่วมกิจการที่เป็นประโยชน์ต่อสังคม

ซึ่งกองทุนฯ ได้ทำการติดต่อกับผู้กู้ที่ยังอยู่ระหว่างการศึกษา (กำลังจะจบการศึกษา) และในช่วงระยะเวลาปลอดหนี้ 2 ปี โดยกองทุนฯ คาดว่าจะทำให้มีผู้กู้ยืมมาติดต่อขอชำระหนี้มากขึ้น

3) การบริการข้อมูลกองทุนเงินกู้ยืมเพื่อการศึกษาด้วยระบบ Call Center

กองทุนฯ ได้มีการจัดทำระบบ Call Center ขึ้นเพื่อให้บริการข้อมูลข่าวสารแก่ผู้กู้ยืมและเป็นการเพิ่มประสิทธิภาพในการดำเนินงานกองทุนฯ

4) การประชาสัมพันธ์

กองทุนฯ ได้จัดทำโครงการประชาสัมพันธ์ในด้านต่าง ๆ เพื่อให้ผู้กู้ยืมและประชาชนทั่วไปทราบถึงวัตถุประสงค์ของกองทุนฯ การให้ผู้กู้ยืมเงินกองทุนฯ การชำระหนี้ การสร้างจิตสำนึก ฯลฯ

โดยในการดำเนินการประชาสัมพันธ์ กองทุนฯ ได้มีการวางแผนโครงการประชาสัมพันธ์ร่วมกับธนาคารกรุงไทยฯ การประชาสัมพันธ์ผ่านทางสื่อโทรทัศน์และวิทยุ การจัดทำสารกยศ. ฯลฯ

5) การปรับปรุงโครงสร้างกองทุนเงินให้กู้ยืมเพื่อการศึกษา

จากการวิจัยที่ได้รับจากโครงการความร่วมมือกับมหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิต พบว่าต้องพัฒนาสำนักงานกองทุนฯ ให้มีความสามารถในการทำงานครบกระบวนการ รวมถึงไปถึง การตรวจสอบและประเมินผลงาน ปรับปรุงโครงสร้างของหน่วยงานต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องของกองทุนฯ เพื่อให้การดำเนินงานมีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น

การดำเนินงาน

จากการประชุมคณะกรรมการกองทุนฯ ครั้งที่ 4/2545 วันที่ 20 มิถุนายน 2545 ที่ประชุมได้มีมติอนุมัติให้กองทุนฯ ปรับโครงสร้างใน 2 ด้าน คือ

1. ระดับคณะกรรมการโดยให้กองทุนฯ มีคณะกรรมการบริหาร (Executive Committee) เพื่อแบ่งเบาภาระของคณะกรรมการ และปฏิบัติงานร่วมกับสำนักงานกองทุนฯ
2. ระดับสำนักงานกองทุนฯ โดยให้ปรับเพิ่มฝ่ายจากเดิม 4 ฝ่าย (ฝ่ายอำนวยการ ฝ่ายการเงินและบัญชี ฝ่ายนโยบายและประเมินผล ฝ่ายตรวจสอบภายใน) เป็น 8 ฝ่าย (เพิ่มฝ่ายลูกค้าสัมพันธ์ ฝ่ายกฎหมายและติดตามหนี้ ฝ่ายประชาสัมพันธ์ และฝ่ายระบบข้อมูลสารสนเทศ) ปัจจุบันอยู่ในระหว่างการดำเนินการปรับโครงสร้างกองทุนฯ ให้เป็นไปตามมติ คณะกรรมการกองทุนฯ

6) เป้าหมายและผลการดำเนินงานในปี 2545

ตาราง 5 เป้าหมายและผลการดำเนินงานของกองทุนเงินให้กู้ยืมเพื่อการศึกษา ปี 2545

เป้าหมายการดำเนินงาน	ผลการดำเนินงาน (ณ 31 พ.ค. 45)
1. ให้นักเรียนนักศึกษากู้ยืมเงินจำนวน 1,000,000 คน	1. ให้นักเรียน นักศึกษากู้ยืมเงินจำนวน 987,892 คน
2. ผู้ครบกำหนดชำระมาติดต่อชำระ 75%	2. ผู้ครบกำหนดชำระมาติดต่อชำระ 68.76%

ผลการดำเนินงานในปี 2545 ในด้านการให้กู้ยืมจะเห็นว่าสามารถปล่อยกู้ได้ต่ำกว่าเป้าหมายที่ได้วางไว้ทั้งนี้เนื่องจากความเข้มงวดในการคัดสรรผู้กู้ยืมเพื่อให้ได้ตรงตามกลุ่มเป้าหมาย อย่างไรก็ตามการติดต่อขอชำระหนี้ต่ำกว่าเป้าหมายที่ได้วางไว้ อันเนื่องมาจากผู้กู้ส่วนหนึ่งยังมีรายได้ไม่เพียงพอที่จะชำระหนี้เป็นผลมาจากภาวะเศรษฐกิจ และมีผู้กู้บางส่วนมีความเข้าใจว่าเป็นเงินให้เปล่า

การให้กู้ยืมในปีงบประมาณ พ.ศ. 2545

ปีงบประมาณ พ.ศ. 2545 กองทุนฯ ได้รับงบประมาณจากรัฐจำนวน 28,000 ล้านบาท ซึ่งนำมาจัดสรรให้กู้ยืมแก่ผู้กู้รายเก่า สำหรับผู้กู้รายใหม่ของกองทุนฯ ได้นำเงินงบประมาณที่เหลือจากการให้กู้ยืมในปีที่ผ่านมา มาจำนวน 1,500 ล้านบาท มาให้กู้ยืมสมทบ แต่เนื่องจากได้รับแจ้งจากสถานศึกษาหลายแห่งว่าเงินให้กู้ยืมสำหรับผู้กู้รายใหม่ไม่เพียงพอกับความต้องการกองทุนฯ จึงมีแผนที่จะนำเงินที่เหลือจากการให้กู้ยืมอีกจำนวน 800 ล้านบาทมาให้กู้ยืมเพิ่มเติม

สาระสำคัญของงบประมาณเงินให้กู้ยืมเพื่อการศึกษาประจำปีงบประมาณพ.ศ.2546

ในปีงบประมาณ พ.ศ.2546 กองทุนฯ ได้เสนอขอตั้งงบประมาณเงินให้กู้ยืมเพื่อการศึกษา จำนวน 27,000 ล้านบาท โดยกองทุนฯ มีเป้าหมายที่จะให้นักศึกษากู้ยืมเงินในงบประมาณ พ.ศ. 2546 เป็นจำนวน 29,700 ล้านบาท สำหรับส่วนต่าง 2,700 ล้านบาทนั้น กองทุนฯ จะนำเงิน ที่เหลือจากการให้กู้ยืมในปีที่ผ่านมา มาจำนวน 1,900 ล้านบาท และเงินที่ได้รับชำระหนี้คืนจากผู้กู้ ที่ควรกำหนดชำระหนี้จำนวน 800 ล้านบาท มาสมทบให้กู้ยืม

สำหรับรายละเอียดการให้กู้ยืมเงินในปีงบประมาณ พ.ศ. 2546 จำนวน 29,700 ล้านบาท มีดังนี้

ก. ให้กู้ยืมในปีการศึกษา 2546 (ภาคปลาย) แบ่งเป็น

ผู้กู้เก่า จำนวน 795,000 ราย วงเงิน 13,000 ล้านบาท

ผู้กู้ใหม่ จำนวน 117,000 ราย วงเงิน 1,500 ล้านบาท

(เป็นผู้กู้ต่อเนื่องจากปีการศึกษา 2545 ภาคต้น)

รวม 14,500 ล้านบาท

ข. ให้กู้ยืมในปีการศึกษา 2546 (ภาคปลาย) แบ่งเป็น

ผู้กู้เก่า จำนวน 7000,000 ราย วงเงิน 11,200 ล้านบาท

ผู้กู้ใหม่ จำนวน 336,000 ราย วงเงิน 4,000 ล้านบาท

รวม 15,200 ล้านบาท

กองทุนฯ เสนอขอตั้งงบประมาณปี พ.ศ. 2546 น้อยลงจำนวน 1,000 ล้านบาท แต่กองทุนฯ มีเป้าหมายที่จะให้นักเรียน นักศึกษากู้ยืมเงินทั้งสิ้นจำนวน 29,700 ล้านบาท ซึ่งมากกว่าเงินกู้ยืมแก่นักศึกษาในปีที่ผ่านมาจำนวน 200 ล้านบาท

สำหรับเงินกองทุนฯ นำมาให้กู้ยืมเพิ่มเติมในปีงบประมาณ พ.ศ. 2545 จำนวน 800 ล้านบาทนั้น จะส่งผลผูกพันมาในปีงบประมาณ พ.ศ.2546 โดยเป็นเงินให้กู้ยืมสำหรับผู้กู้รายใหม่ปีการศึกษา 2545 เทอม 2 ซึ่งเงินจำนวนนี้เป็นเงินที่เหลืออยู่ในบัญชีกองทุนฯ ที่นำมาให้กู้ยืมสมทบเพิ่มเติม

ดังนั้นในปีงบประมาณ พ.ศ. 2546 กองทุนฯ มีเงินให้กู้ยืมแก่นักเรียน นักศึกษาทั้งสิ้นจำนวน 30,500 ล้านบาท

5.สรุปผลการกู้ยืมเงินกองทุนเงินกู้ยืมเพื่อการศึกษาของ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ปีการศึกษา 2539-2546

ตาราง 6 สรุปผลการกู้ยืมเงินกองทุนเงินกู้ยืมเพื่อการศึกษาของมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ
ปีการศึกษา 2539-2546

ปีการศึกษา	จำนวนผู้กู้ (คน)	จำนวนเงิน (บาท)
2539	361	18,677,310
2540	1,057	65,548,366
2541	1,744	144,004,940
2542	2,344	136,421,918
2543	2,514	142,531,520
2544	2,452	150,189,195
2545	2,396	140,585,065
2546	2,410	149,063,425

7.แนวคิดเกี่ยวกับการลงทุนทางการศึกษา (Education investment)

บุญพุ่ม เสนารักษ์ (2531 : 220) ได้อธิบายถึงแนวความคิดเกี่ยวกับการลงทุนทางการศึกษา (Education Investment) ว่าอาจแบ่งได้เป็น 2 ประการ ตามทัศนะของผู้ผลิตและผู้เรียน ดังนี้

การลงทุนตามทัศนะของผู้ผลิต การลงทุนทางการศึกษาจะหมายถึงการประกอบธุรกิจต่างๆ ซึ่งยังผลให้มีและบริการเกี่ยวกับการพัฒนาด้านความรู้ ความสามารถสติปัญญา อารมณ์ สังคม ทักษะ ทศนคติ และด้านอื่นๆ ของมนุษย์ ซึ่งตัวอย่างของธุรกิจเหล่านี้ ได้แก่ โรงเรียน มหาวิทยาลัย การทำการซื้อขายอุปกรณ์ที่เกี่ยวข้องกับการเรียนการสอน ฯลฯ ซึ่งสินค้าและบริการประเภทนี้อาจเรียกว่าสินค้าทุน (Capital Goods) และวัตถุประสงค์ของการประกอบการธุรกิจเหล่านี้ก็คือ กำไรสูงสุดในรูปตัวเงิน เหมือนกับธุรกิจประเภทอื่นๆ ทั่วไป

การลงทุนตามทัศนะของผู้เรียน ซึ่งก็คือการลงทุนในมนุษย์ตามทฤษฎีทุนมนุษย์ (Human Capital) ซึ่งกล่าวว่า การลงทุนในตัวมนุษย์หรือการลงทุนในการศึกษาเป็นขบวนการปรับปรุงคุณภาพทรัพยากรบุคคลให้มีความรู้ความสามารถปรับตัวเองให้เข้ากับการเปลี่ยนแปลงของเทคโนโลยี สิ่งแวดล้อมและข่าวสารใหม่ๆ ได้ดีทำให้บุคคลนั้นมีความสามารถและประสิทธิภาพมากกว่าผู้มีการศึกษาด้อยกว่า

การให้การศึกษา เป็นวิธีการลงทุนแบบหนึ่งเพื่อเพิ่มค่าของมนุษย์เป็นลักษณะของการลงทุนใหม่ (New Investment) เช่น การศึกษาต่อในระดับที่สูงขึ้นหรือในสาขาวิชาใหม่ ๆ เพื่อให้ความรู้ ความสามารถและทักษะสูงขึ้นกว่าเดิมที่เป็นอยู่ นักเศรษฐศาสตร์ได้อาศัยแนวคิดและทฤษฎีว่าด้วยการตัดสินใจลงทุนมาเป็นเครื่องมือในการวิเคราะห์เกี่ยวกับการลงทุนในทุนมนุษย์กล่าวคือ เมื่อมนุษย์ได้รับการศึกษามากขึ้น มีผลทำให้ทรัพยากรมนุษย์มีคุณภาพสูงขึ้นสามารถทำงานได้รายได้ที่สูงขึ้น และเมื่อมีความชำนาญและการศึกษาสูง จะพบว่ารายได้ที่ได้รับตลอดชีพจะเพิ่มขึ้นหลังจากสำเร็จการศึกษา

ดังนั้นปัจจัยหลักในการตัดสินใจศึกษาต่อในระดับที่สูงขึ้นของคนทั่วไป ก็คือรายได้ตลอดชีพที่คาดว่าจะได้รับเพิ่มขึ้นหลังจากสำเร็จการศึกษา ต้องสูงกว่าต้นทุนที่เสียไปในระหว่างการศึกษา (Earning Foregone) ด้วยเหตุนี้ จึงกล่าวว่า การศึกษาเป็นการลงทุนในทรัพยากรมนุษย์ เพราะลงทุนไปในแง่ของต้นทุนทั้งทางตรงและทางอ้อมและได้รับผลตอบแทนออกมาทำให้ทรัพยากรมนุษย์ได้รับประโยชน์จากการลงทุนในการศึกษา

การลงทุนด้านการศึกษานั้นถ้าให้ด้านบุคคลลงทุนเอง โดยรัฐบาลไม่เข้ามาช่วยเหลือเลยนั้นจะพบว่า การศึกษาต้องมีปริมาณน้อยกว่าที่ควรจะเป็นหรือไม่เพียงพอ (หรืออยู่ในระดับต่ำกว่าที่สังคมต้องการ Social Optimum) อธิบายได้ด้วยสาเหตุต่อไปนี้

1. เนื่องจากผู้ที่ตัดสินใจลงทุนนั้น มักจะไม่ใช้ผู้ที่ได้รับการศึกษาเอง แต่เป็นผู้ปกครองมักเป็นผู้ตัดสินใจให้กับบุตรซึ่งก่อให้เกิดปัญหา เนื่องจากความจำกัดของทรัพยากร หรือความรู้เท่าไม่ถึงการณ์ ความบกพร่องในการคาดการณ์ในอนาคต การขาดความรู้ ซึ่งทำให้มีการลงทุนในการศึกษาของบุตรต่ำกว่าที่สังคมต้องการ

2. เนื่องจากตลาดทุนมีความไม่สมบูรณ์ (Capital Market Imperfections) ทำให้ผู้ที่ต้องการลงทุนการศึกษาเองไม่อาจพึ่งตลาดทุนได้ คือ หากบิดามารดาไม่ยินดี หรือไม่สมารถที่จะส่งบุตรเรียนได้ บุตรหลานนั้น ก็ไม่สามารถไปกู้หนี้ยืมสินได้อย่างเต็มที่ ซึ่งแม้แต่ในกองทุนเงินให้กู้ยืมเพื่อการศึกษาเองที่ยังมีข้อบกพร่องตรงส่วนนี้อยู่คือในข้อที่ว่าตัวนักเรียน นักศึกษาเองถ้ามีความประสงค์ขอกู้ยืมเงินจากกองทุนเงินให้กู้ยืมเพื่อการศึกษา แม้ว่าคุณสมบัติจะครบถ้วนตามกฎหมายเกณฑ์ต่างๆ แต่ถ้าผู้ปกครองไม่ยินยอมตัวนักเรียนนั้นก็ไม่สามารถทำการขอกู้เองได้

8.งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

การศึกษาวิจัยเรื่อง "ปัจจัยที่มีความสัมพันธ์ต่อความต้องการกู้ยืมเงินจากกองทุนเงินให้กู้ยืมเพื่อการศึกษาของนิสิตมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ" ผู้วิจัยได้รวบรวมผลงานวิจัยเพื่อนำมาเป็นกรอบแนวคิดในการศึกษาดังต่อไปนี้

ธนาคารกสิกรไทย จำกัด (ม.ป.ป. : 89-90) ได้ทำการสำรวจ นักเรียน นิสิต นักศึกษา ที่ทำการกู้ยืมสินเชื่อเพื่อการศึกษาของทางธนาคาร พบว่า นักเรียน นิสิต นักศึกษา ดังกล่าว มีฐานะทางเศรษฐกิจและสังคมที่น่าสนใจ กล่าวคือ ร้อยละ 50 เป็นบุคคลที่มาจากครอบครัวที่มีสมาชิกมาก คือมีพี่น้องตั้งแต่ 4-5 คน และร้อยละ 36.7 เป็นบุคคลที่มาจากครอบครัวที่มีสมาชิกเกิน 6 คนขึ้นไป ครอบครัวที่มีสมาชิกจำนวนมากๆ นับว่าเป็นภาระอันหนักในการที่จะส่งสมาชิกเข้ารับการศึกษาระดับสูงๆ ผู้ที่ใช้บริการสินเชื่อทางการศึกษามาจากครอบครัวที่มีภาระค่าใช้จ่ายในการศึกษาสำหรับสมาชิกค่อนข้างสูงมาก กล่าวคือร้อยละ 30 ของผู้ให้บริการมาจากครอบครัวที่ใช้จ่ายเพื่อการศึกษาของสมาชิกคิดเป็นร้อยละ 25-30 ของรายจ่ายทั้งหมด นอกจากนี้หัวหน้าครอบครัวของผู้กู้ยืมร้อยละ 24.84 ประกอบอาชีพรับราชการ ส่วนครอบครัวที่มีหัวหน้าครอบครัวประกอบธุรกิจส่วนตัว พนักงานรัฐวิสาหกิจ และองค์กรต่างประเทศไม่ปรากฏว่าเข้าใช้บริการสินเชื่อดังกล่าว ในบรรดาผู้กู้ยืมร้อยละ 56.67 ได้กู้เงินเพื่อนำมาใช้จ่ายในการศึกษา ส่วนที่เหลือของผู้กู้ยืมนำมาใช้จ่ายส่วนตัวในการครองชีพและเป็นค่าใช้จ่ายอื่นๆ ส่วนวงเงินที่ได้รับอนุมัติจะอยู่ระหว่าง 15,000-20,000 บาท อยู่ในอัตราร้อยละ 47.37 ของผู้ที่ธนาคารอนุมัติทั้งหมด และในการชำระเงินคืนทางธนาคารนั้นทางธนาคารให้เวลาเป็นระยะเวลาถึง 6 ปี หรือ 72 เดือน โดยมีระยะเวลาปลอดดอกเบี้ยซึ่งทางธนาคารมีความเห็นว่าหลังจากจบการศึกษาแล้วผู้กู้ต้องใช้เวลาในการหางานทำโดยเสียเวลาระยะหนึ่ง ซึ่งระยะเวลาในการหางานทำดังกล่าว ธนาคารให้เป็นระยะเวลาปลอดดอกเบี้ยเป็นเวลา 1 ปี และนอกเหนือไปจากนี้สาเหตุที่นักเรียน นิสิต นักศึกษาเลือกที่จะใช้บริการสินเชื่อเพื่อการศึกษากับทางธนาคารกสิกรไทยยังมีสาเหตุมาจาก ความสะดวกในการให้บริการซึ่งผู้กู้ร้อยละ 43.33 มีความเห็นว่าได้รับความสะดวกมากตลอดระยะเวลาในการขอกู้ ร้อยละ 70 ไม่มีปัญหาในการขอกู้เลย ร้อยละ 63.16 เสียเวลากับขั้นตอนการขอกู้ยืมเพียง 1-2 เดือนเท่านั้น

ธนาคารกรุงเทพ จำกัด (2521 : 73-74) ได้จัดทำรายงานเกี่ยวกับปัจจัยทางด้านตัวผู้กู้ยืมที่ทางธนาคารจะให้การสนับสนุนสินเชื่อเพื่อการศึกษา ซึ่งสิ่งที่ธนาคารจะต้องให้ความสำคัญในปัจจุบันเกี่ยวกับตัวผู้กู้ยืมนั้นได้แก่

- 1.ความสามารถในการศึกษาเล่าเรียน ซึ่งพิจารณาได้จากผลการเรียนในอดีตและปัจจุบัน
- 2.โอกาสที่ผู้กู้ยืมจะสำเร็จการศึกษา ซึ่งในกรณีของทางธนาคารปากว่าผู้กู้ยืมส่วนใหญ่สำเร็จการศึกษาตามหลักสูตรและเวลาที่กำหนด มีเพียงร้อยละ 4.28 เท่านั้นที่ไม่สำเร็จการศึกษาตามหลักสูตร
- 3.สาขาวิชาที่ผู้กู้เล่าเรียนมีโอกาสอย่างน้อยเพียงใดในการแสวงหางานทำเพื่อให้มีรายได้เข้ามาชำระคืนเงินกู้และดอกเบี้ย ซึ่งจากการศึกษาพบว่า ทางธนาคารได้สนับสนุนสินเชื่อเพื่อ

การศึกษาแก่ผู้กู้ยืมที่ศึกษาใน 2 สาขาวิชาใหญ่ๆ คือ สาขาอันเกี่ยวข้องกับวิทยาศาสตร์และการศึกษา ซึ่งผู้กู้ยืมจาก 2 สาขาวิชาดังกล่าวคิดเป็น ร้อยละ 76.19 ของผู้กู้ยืมทั้งหมด

4.จำนวนเงินที่บิดา-มารดา หรือผู้ปกครองอุปการะเป็นรายเดือน รวมไปถึงประวัติการทำงานของบิดา-มารดา หรือผู้ปกครอง และจำนวนค่าใช้จ่ายต่างๆ ที่ครอบครัวมีภาระผูกพัน เช่น ค่าใช้จ่ายเกี่ยวกับที่อยู่อาศัย หนี้สินเงินกู้จากแหล่งอื่น ค่าใช้จ่ายในการครองชีพ ค่าใช้จ่ายในการศึกษา

5.รายละเอียดเกี่ยวกับอาชีพ รายได้ รายจ่าย ฐานะทางด้านทรัพย์สิน ของบิดา-มารดา หรือผู้ปกครองของผู้กู้และรวมไปถึงจำนวนพี่น้องที่เป็นภาระแก่ครอบครัว

6.วัตถุประสงค์ในการขอกู้ยืม ซึ่งทางธนาคารได้กำหนดไว้ว่าเงินที่กู้ยืมนั้น ต้องนำไปเป็นค่าใช้จ่ายทางด้านต่างๆ ต่อไปนี้

6.1. ค่าเล่าเรียน ค่าธรรมเนียม ค่าบำรุงสถาบัน ค่าสมัครสอบ หรือค่าใช้จ่ายใดๆ ที่มีความเกี่ยวเนื่องทางการศึกษา

6.2. ค่าอุปกรณ์ทางการเรียน เช่น สมุด หนังสือ

6.3. ค่าเดินทางไปกลับสถานศึกษา

6.4. ค่าใช้จ่ายส่วนตัวอื่นๆ

อัจฉราวดี อ่อนยอ (2545 : 41-79) ได้ทำการวิจัยเกี่ยวกับพฤติกรรมการใช้จ่ายเงินกองทุนเงินให้กู้ยืมเพื่อการศึกษาของนักเรียนเอกชนในจังหวัดอุดรธานี พบว่า นักเรียนที่ทำการกู้ยืมเงินจากกองทุนเงินให้กู้ยืมเพื่อการศึกษาเป็นเพศหญิงมากกว่าเพศชาย คิดเป็นอัตราส่วน 54.60 : 45.40 เหตุผลที่นักเรียนทำการกู้ยืมเงินจากกองทุนเงินให้กู้ยืมเพื่อการศึกษาคือ ครอบครัวยากจนคิดเป็นร้อยละ 58.3 อยากมีเงินใช้จ่ายเองโดยไม่ต้องขอผู้ปกครองคิดเป็นร้อยละ 20.60 มีเพื่อนชักชวนคิดเป็นร้อยละ 9.10 รายได้ที่มีต่ำคิดเป็นร้อยละ 4.90 และผู้ปกครองให้กู้ยืมคิดเป็นร้อยละ 3.40 และความคิดเห็นของนักเรียนเกี่ยวกับการนำเงินที่กู้ยืมไปทำการใช้จ่ายพบว่า เพื่อเป็นค่าใช้จ่ายทางการศึกษาอยู่ในระดับความคิดเห็นปานกลาง เพื่อเป็นค่าใช้จ่ายที่เกี่ยวข้องเนื่องทางการศึกษาอยู่ในระดับความคิดเห็นปานกลาง เพื่อนำไปเป็นค่าใช้จ่ายส่วนตัวอยู่ในระดับความคิดเห็นน้อย เพื่อเป็นค่าใช้จ่ายเพื่อความบันเทิงและการพักผ่อนอยู่ในระดับความคิดเห็นน้อย

สำนักงานตรวจเงินแผ่นดิน (2541: ไม่ปรากฏหน้า) ได้ทำการตรวจสอบการดำเนินงานของกองทุนเงินให้กู้ยืมเพื่อการศึกษา พบว่า ด้านการดำเนินงานให้กู้ยืมของกองทุนเงินให้กู้ยืมเพื่อการศึกษาไม่บรรลุตามวัตถุประสงค์เท่าที่ควรในด้านการจัดสรรเงินให้แก่ผู้ขาดแคลนทุนทรัพย์ในการศึกษา จะเห็นได้จากการสุ่มสำรวจคุณสมบัติของผู้กู้ยืมพบว่ามี การให้กู้ยืมแก่ผู้ที่รายได้สูงกว่าที่กำหนดคิดเป็นร้อยละ 1.03 นอกจากนั้นยังพบว่าเกิดการทุจริตเงินค่าเล่าเรียนของ

นักเรียน นักศึกษาผู้กู้ยืมทำให้การใช้จ่ายเงินงบประมาณไม่บรรลุวัตถุประสงค์คือเงินดังกล่าวไม่สามารถกระจายไปสู่ผู้ที่ขาดแคลนจริงๆ นักเรียน นักศึกษาที่กู้ยืมเงินมีวัตถุประสงค์ในการกู้เงินเพื่อนำไปใช้จ่ายในด้านอื่นๆ เช่น การซื้อสิ่งของฟุ่มเฟือยมากกว่าที่จะใช้เงินกู้ยืมดังกล่าวไปเพื่อประโยชน์ทางการศึกษา อย่างแท้จริง นอกจากนี้ปัญหาในด้านการกระจายเงินแล้วยังพบว่า การดำเนินงานของสถานศึกษาที่ทำการให้กู้ยืมไม่มีความรัดกุม ทั้งในด้านการแบ่งแยกหน้าที่ในการทำงาน และที่ร้ายแรงที่สุดคือผู้บริหารสถานศึกษาไม่สนใจในการปฏิบัติงานให้เป็นไปตามระเบียบของกองทุนเงินให้กู้ยืมเพื่อการศึกษา ตลอดจนไม่มีการติดตามผลการให้กู้ยืม ไม่มีการควบคุมด้านบัญชี ค่าใช้จ่าย ซึ่งสิ่งเหล่านี้อาจส่งผลให้เกิดความเสียหายแก่กองทุนเงินให้กู้ยืมเพื่อการศึกษาได้

โสภณดี วิริยะลาภสกุล (2546 : 83) ได้ทำการวิจัยเรื่องความเสมอภาคในโอกาสทางการศึกษาอันเนื่องมาจากกองทุนเงินให้กู้ยืมเพื่อการศึกษา : กรณีศึกษามหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ พบว่า นิสิตที่ทำการกู้ยืมเงินจากกองทุนเงินให้กู้ยืมเพื่อการศึกษาส่วนใหญ่เป็นเพศหญิง ส่วนใหญ่รายได้ของบิดา มารดาหรือผู้ปกครองต่อปีอยู่ระหว่าง 30,001 – 60,000 บาท นิสิตที่ทำการกู้ยืมเงินจากกองทุนเงินให้กู้ยืมเพื่อการศึกษาส่วนใหญ่บิดา มารดา หรือผู้ปกครองประกอบอาชีพ รับจ้าง รองลงมาคือ เกษตรกรรมและค้าขาย ผู้กู้ยืมเงินจากกองทุนเงินให้กู้ยืมเพื่อการศึกษา ส่วนใหญ่มีพี่น้องที่กำลังทำการศึกษายุ่งด้วย เนื่องจากจำนวนพี่น้องที่กำลังทำการศึกษายุ่งมีผลต่อการได้รับโอกาสเข้าศึกษาต่อ เนื่องจากจำนวนพี่น้องที่กำลังศึกษาเป็นภาระทางเศรษฐกิจที่ผู้ปกครองต้องรับหน้าที่ ซึ่งนั่นคือการที่ครอบครัวมีจำนวนผู้ที่กำลังศึกษาอยู่จะทำให้โอกาสในการศึกษาต่อของคนในครอบครัวลดลง

สมฤดี วงษ์สมิง (2540 : 115) ที่ได้ศึกษาเรื่องการวิเคราะห์การดำเนินงานตามนโยบายกองทุนเงินให้กู้ยืมเพื่อการศึกษาเพื่อการศึกษาในสถาบันอุดมศึกษา พบว่า สำหรับการกำหนดวงเงินให้กู้ยืมนั้นควรมีความแตกต่างกันตามความเหมาะสม เนื่องจากนิสิต นักศึกษา มีความต้องการกู้ยืมเงินที่แตกต่างกันไปตามคณะวิชาที่ทำการศึกษาหรือตามมหาวิทยาลัยที่ทำการศึกษา เพราะในสภาพปัจจุบันค่าใช้จ่ายในการทำการศึกษาระหว่างคณะวิชาต่างๆ หรือระหว่างมหาวิทยาลัยรัฐบาลกับเอกชนมีความแตกต่างกันอย่างชัดเจน

พรเพ็ญ งามอจจา (2545 : 160) ได้ทำการศึกษาวิจัยเรื่องปัญหาการดำเนินงานตามนโยบายกองทุนเงินให้กู้ยืมเพื่อการศึกษาของสถานศึกษาสายพาณิชยการในเขตบางนา พระโขนง และเขตวัฒนา กรุงเทพมหานคร พบว่าผู้กู้ยืมเงินจากกองทุนเงินให้กู้ยืมเพื่อการศึกษาส่วนใหญ่เป็นผู้ที่มีปัญหาด้านค่าใช้จ่ายส่วนตัวซึ่งปัญหาทางการเงินของนักศึกษานั้นคือ ค่าใช้จ่ายประเภทอาหารประจำวัน นักศึกษาต้องใช้จ่ายมากกว่าประเภทอื่น ๆ และนักศึกษาที่มีภูมิลำเนาอยู่ต่างจังหวัดมีค่าใช้จ่ายด้านที่พักอาศัยและค่าพาหนะไปกลับลำเนาเดิมค่อนข้างสูง และ

นักเรียน/นักศึกษาที่ศึกษาอยู่ในระดับอาชีวศึกษาอยู่ในช่วงแห่งวัยรุ่น ซึ่งต้องมีการพิถีพิถันในเรื่องการแต่งกาย การเที่ยวเตร่ ซึ่งกิจกรรมส่วนตัวเหล่านี้ ส่งผลให้นักเรียน/ นักศึกษามีปัญหาเรื่องเงินไม่พอใช้ จำเป็นต้องหาเงินเพิ่มจากแหล่งอื่นๆ

อาคม ระดมสุข (2547 : 89) ได้ทำการศึกษาเรื่องปัจจัยที่ส่งผลต่อพฤติกรรมการเรียนของนักศึกษาปีที่ 1 ที่กู้ยืมเงินจากกองทุนเงินให้กู้ยืมเพื่อการศึกษา มหาวิทยาลัยกรุงเทพ พบว่า นิสิตมาจากครอบครัวที่รายได้น้อยและมีสมาชิกในครอบครัวที่กำลังทำการศึกษาอยู่ด้วย ส่วนใหญ่ทุกคนในครอบครัวจะต้องกระตือรือร้นในการหารายได้เพิ่มเพื่อให้เพียงพอกับรายจ่ายที่มี และจะตั้งใจศึกษาเล่าเรียนเพื่อให้ประสบความสำเร็จในชีวิต

ธัญญาภัทร์ รัตนวงศา (2547 : 75) ได้ทำการศึกษาเรื่องปัญหาและแนวทางการพัฒนาการให้บริการขอกู้ยืมเงิน กองทุนเงินให้กู้ยืมเพื่อการศึกษา สถาบันเทคโนโลยีราชมงคล วิทยาเขตเทคนิคกรุงเทพ พบว่า ผู้ปกครองหรือบิดา มารดาที่มีรายได้น้อย จะให้บุตร หลาน หรือคนในปกครองทำการกู้ยืมเงินจากกองทุนเงินให้กู้ยืมเพื่อการศึกษา เพื่อจะช่วยให้บุตร หลาน หรือคนในปกครองของตนเองมีโอกาสศึกษาในระดับที่สูงขึ้น

บทที่ 3

วิธีการดำเนินการวิจัย

ในการทำวิจัยเรื่อง "ปัจจัยที่มีความสัมพันธ์ต่อความต้องการกู้ยืมเงินจากกองทุนเงินให้กู้ยืมเพื่อการศึกษาของนิสิตมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ" ผู้วิจัยได้ดำเนินการตามขั้นตอนต่อไปนี้

- 1.การกำหนดประชากรและการสุ่มกลุ่มตัวอย่าง
- 2.การสร้างเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย
- 3.การเก็บรวบรวมข้อมูล
- 4.การจัดกระทำและการวิเคราะห์ข้อมูล

การกำหนดประชากรและการเลือกกลุ่มตัวอย่าง

ประชากรที่ใช้ในการวิจัยได้แก่นิสิตที่กู้ยืมเงินจากกองทุนเงินให้กู้ยืมเพื่อการศึกษาของมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ซึ่งมีจำนวนทั้งสิ้น 2,410 ราย (ฝ่ายแนะแนวและให้คำปรึกษากองกิจการนิสิต มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ : ข้อมูล ณ วันที่ 28 ตุลาคม 2546) การคำนวณหาขนาดของกลุ่มตัวอย่างอย่างน้อยที่สุดที่จะยอมรับได้ว่ามากพอที่จะเป็นตัวแทนของประชากรได้โดยกำหนดความคลาดเคลื่อนของกลุ่มประชากรตัวอย่าง ร้อยละ 5 (0.05) โดยใช้สูตรของ Yamane (Taro Yamane.1973 : 725)

$$n = \frac{N}{1 + Ne^2}$$

เมื่อ n คือขนาดของกลุ่มตัวอย่างที่ต้องการ
 N คือขนาดของประชากร
 e ค่าความคลาดเคลื่อนของกลุ่มตัวอย่าง (ในการวิจัยครั้งนี้

กำหนดให้เท่ากับร้อยละ 5 หรือ เท่ากับ 0.05 เพื่อให้เกิดความเชื่อมั่นที่ระดับ 95 %)

เมื่อแทนค่าในสูตรจะได้ขนาดของกลุ่มตัวอย่างเท่ากับ

$$\begin{aligned} n &= \frac{2,410}{1 + (0.05)^2} \\ &= 343.060 \end{aligned}$$

จากการคำนวณจะได้กลุ่มตัวอย่างจำนวน 343 ตัวอย่าง จากจำนวนประชากร 2,410 คน โดยใช้เทคนิคการเลือกกลุ่มตัวอย่างแบบไม่คำนึงถึงความน่าจะเป็น (Non Probability Sampling) ด้วยวิธีการเลือกตัวอย่างแบบเจาะจง (Purposive Sampling) (พวงรัตน์ ทวีรัตน์.

2538 : 78) กล่าวคือเลือกเก็บข้อมูลโดยแจกแบบสอบถามเฉพาะนิสิตที่ทำการกู้ยืมเงินจากกองทุนเงินให้กู้ยืมเพื่อการศึกษาเท่านั้น และทำการเก็บข้อมูลในเดือนเมษายน 2547

การสร้างเครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล

เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล

เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูลครั้งนี้เป็นแบบสอบถาม (Questionnaire) เกี่ยวกับปัจจัยที่มีความสัมพันธ์ต่อความต้องการกู้ยืมเงินจากกองทุนเงินให้กู้ยืมเพื่อการศึกษาของนิสิตมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ซึ่งแบบสอบถามที่จัดทำขึ้นจะแบ่งออกเป็น 4 ตอนดังนี้

ตอนที่ 1 เป็นแบบสอบถามด้านข้อมูลทั่วไปเกี่ยวกับปัจจัยส่วนบุคคลของนิสิตที่ทำการกู้ยืมเงินจากกองทุนเงินให้กู้ยืมเพื่อการศึกษา ได้แก่ เพศ อาชีพของผู้ปกครอง รายได้ของผู้ปกครอง สมาชิกในครอบครัวที่กำลังทำการศึกษานิสิตที่ทำการกู้ยืมเงินจากกองทุนเงินให้กู้ยืมเพื่อการศึกษา โดยลักษณะคำถามจะเป็นแบบสอบถามปลายปิด (Closed Form) เป็นแบบสอบถามที่ให้เลือกตอบข้อใดข้อหนึ่งที่ตรงตามความเป็นจริงที่มีข้อมูลกำหนดมาให้ โดยมีลักษณะแบบ Multiple Choices คือเป็นแบบสอบถามที่มีตัวเลือกให้ตอบ เช่น

เพศ

() ชาย () หญิง

ตอนที่ 2 เป็นแบบสอบถามด้านข้อมูลเกี่ยวกับปัจจัยด้านเงื่อนไขการให้กู้ยืมของกองทุนเงินให้กู้ยืมเพื่อการศึกษา ได้แก่ อัตราดอกเบี้ยเงินกู้ ระยะเวลาการผ่อนชำระคืนเงินกู้ และวงเงินกู้ที่ได้รับการอนุมัติ โดยลักษณะคำถามจะเป็นแบบสอบถามปลายปิด (Closed Form) เป็นแบบสอบถามที่ให้เลือกตอบข้อใดข้อหนึ่งที่ตรงตามความเป็นจริงที่มีข้อมูลกำหนดมาให้ โดยมีลักษณะแบบ Multiple Choices คือเป็นแบบสอบถามที่มีตัวเลือกให้ตอบ ดังเช่นในตอน ที่ 1

ตอนที่ 3 เป็นแบบสอบถามด้านข้อมูลเกี่ยวกับปัจจัยด้านค่าใช้จ่ายต่างๆ ได้แก่ ค่าใช้จ่ายในหลักสูตรที่ทำการศึกษา ค่าใช้จ่ายที่เกี่ยวข้องเนื่องในหลักสูตรที่ทำการศึกษา ค่าใช้จ่ายในการครองชีพ และค่าใช้จ่ายที่จำเป็นทางสังคม โดยลักษณะคำถามจะเป็นแบบสอบถามปลายปิด (Closed Form) เป็นแบบสอบถามที่ให้เลือกตอบข้อใดข้อหนึ่งที่ตรงตามความเป็นจริงที่มีข้อมูลกำหนดมาให้ โดยมีลักษณะแบบ Multiple Choices คือเป็นแบบสอบถามที่มีตัวเลือกให้ตอบ ดังเช่นในตอน ที่ 1

ตอนที่ 4 ในข้อแรกเป็นแบบสอบถามเกี่ยวกับความต้องการกู้ยืมเงินจากกองทุนเงินให้กู้ยืมเพื่อการศึกษา โดยลักษณะคำถามจะเป็นแบบสอบถามปลายปิด (Closed Form) เป็นแบบสอบถามที่ให้เลือกตอบข้อใดข้อหนึ่งที่ตรงตามความเป็นจริงที่มีข้อมูลกำหนดมาให้ โดยมีลักษณะแบบ Multiple Choices ในข้อที่ 2 เป็นแบบสอบถามเกี่ยวกับปัจจัยที่มีความสัมพันธ์กับ

ความต้องการการกู้ยืมเงินจากกองทุนเงินให้กู้ยืมเพื่อการศึกษาโดยให้ผู้ตอบเรียงลำดับความสำคัญจากมากไปหาน้อยในข้อที่คิดว่าเป็นปัจจัยที่มีความสัมพันธ์ในการกู้ยืมเงินจากกองทุนเงินให้กู้ยืมเพื่อการศึกษา และข้อสุดท้ายจะเป็นคำถามปลายเปิด (Opened Form) สำหรับผู้ตอบแบบสอบถามแสดงความคิดเห็น ข้อเสนอแนะต่างๆ เกี่ยวกับปัจจัยที่มีความสัมพันธ์กับความต้องการกู้ยืมเงินจากกองทุนเงินให้กู้ยืมเพื่อการศึกษา

โดยคำถามข้อแรกในตอนต้นที่ 4 มีการกำหนดคะแนนในแต่ละความหมายดังนี้ (เชิดศักดิ์ โฆวาสินธุ์, 2522 : 73)

มากที่สุด 5 คะแนน หมายถึง ผู้กู้ยืมมีความต้องการกู้ยืมเงินจากกองทุนเงินให้กู้ยืมเพื่อการศึกษาในระดับมากที่สุด

มาก 4 คะแนน หมายถึง ผู้กู้ยืมมีความต้องการกู้ยืมเงินจากกองทุนเงินให้กู้ยืมเพื่อการศึกษาในระดับมาก

ปานกลาง 3 คะแนน หมายถึง ผู้กู้ยืมมีความต้องการกู้ยืมเงินจากกองทุนเงินให้กู้ยืมเพื่อการศึกษาในระดับปานกลาง

น้อย 2 คะแนน หมายถึง ผู้กู้ยืมมีความต้องการกู้ยืมเงินจากกองทุนเงินให้กู้ยืมเพื่อการศึกษาในระดับน้อย

น้อยที่สุด 1 คะแนน หมายถึง ผู้กู้ยืมมีความต้องการกู้ยืมเงินจากกองทุนเงินให้กู้ยืมเพื่อการศึกษาในระดับน้อยที่สุด

เกณฑ์ในการพิจารณาค่าเฉลี่ยของคะแนนที่ได้รับจากการตอบแบบสอบถาม มีดังนี้

ค่าเฉลี่ย 4.51-5.00 หมายความว่า ผู้กู้ยืมมีความคิดเห็นว่ามีความต้องการกู้ยืมเงินจากกองทุนเงินให้กู้ยืมเพื่อการศึกษาในระดับมากที่สุด

ค่าเฉลี่ย 3.51-4.50 หมายความว่า ผู้กู้ยืมมีความคิดเห็นว่ามีความต้องการกู้ยืมเงินจากกองทุนเงินให้กู้ยืมเพื่อการศึกษาในระดับมาก

ค่าเฉลี่ย 2.61-3.50 หมายความว่า ผู้กู้ยืมมีความคิดเห็นว่ามีความต้องการกู้ยืมเงินจากกองทุนเงินให้กู้ยืมเพื่อการศึกษาในระดับปานกลาง

ค่าเฉลี่ย 1.51-2.50 หมายความว่า ผู้กู้ยืมมีความคิดเห็นว่ามีความต้องการกู้ยืมเงินจากกองทุนเงินให้กู้ยืมเพื่อการศึกษาในระดับน้อย

ค่าเฉลี่ย 1.00-1.50 หมายความว่า ผู้กู้ยืมมีความคิดเห็นว่ามีความต้องการกู้ยืมเงินจากกองทุนเงินให้กู้ยืมเพื่อการศึกษาในระดับน้อยที่สุด

ขั้นตอนในการสร้างเครื่องมือ

เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูลปฐมภูมิ ในการวิจัยครั้งนี้เป็นการสร้างแบบสอบถามที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น โดยมีขั้นตอนดังต่อไปนี้

1. ศึกษาเอกสาร บทความ วารสาร ตำราเรียน และงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการกู้ยืมเงินจากกองทุนเงินให้กู้ยืมเพื่อการศึกษา เพื่อนำมาเป็นแนวทางในการสร้างแบบสอบถาม

2. สร้างแบบสอบถามเกี่ยวกับปัจจัยที่มีความสัมพันธ์ต่อความต้องการกู้ยืมเงินจากกองทุนเงินให้กู้ยืมเพื่อการศึกษาของนิสิตมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

3. นำแบบสอบถามที่สร้างเสร็จแล้วเสนอต่อประธานและกรรมการที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์เพื่อพิจารณาความครอบคลุมในเนื้อหา ลำนวน และภาษาที่ใช้เพื่อให้ได้แบบสอบถามที่มีความสมบูรณ์

4. ดำเนินการหาคุณภาพของเครื่องมือ โดยการนำแบบสอบถามที่สร้างเสร็จเรียบร้อยแล้วนำไปให้ผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบความชัดเจนของภาษา เนื้อหา เพื่อหาความเที่ยงตรงตามเนื้อหาของแบบสอบถาม (Content Validity)

5. นำแบบสอบถามที่ได้ผ่านการตรวจสอบจากผู้เชี่ยวชาญมาแก้ไข และนำเสนอต่อคณะกรรมการที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์เพื่อตรวจสอบความสมบูรณ์อีกครั้ง แล้วนำไปทดลองใช้ (Try Out) กับนิสิตที่ทำการกู้ยืมเงินจากกองทุนเงินให้กู้ยืมเพื่อการศึกษา มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒจำนวน 30 คน แล้วทำการวิเคราะห์หาความเชื่อมั่นของแบบสอบถามโดยใช้วิธีหาค่าสัมประสิทธิ์ของครอนบัค (Cronbach)

สถิติที่ใช้หาคุณภาพของแบบสอบถาม

ค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถาม (Reliability of Test) โดยใช้วิธีค่าสัมประสิทธิ์แอลฟ่า (α -Coefficient) ของครอนบัค (Cronbach) (พวงรัตน์ ทวีรัตน์. 2538 :125-126) มีค่าเชื่อมั่นของแบบสอบถามทั้งฉบับเท่ากับ 0.85 โดยคำนวณจาก

$$\alpha = \frac{n [1 - \sum S_i^2 / S^2]}{n-1}$$

เมื่อ	α	แทน	ค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถามทั้งฉบับ
	n	แทน	จำนวนข้อของแบบสอบถาม

$\sum S^2$, แทน ผลรวมของความแปรปรวนของคะแนนรายข้อ

S^2 , แทน ค่าความแปรปรวนของคะแนนของแบบสอบถามทั้งฉบับ

6. นำแบบสอบถามที่ทดลองใช้แล้วมาแก้ไขปรับปรุงข้อคำถามที่ยังไม่ชัดเจน จากนั้นนำเสนอให้ประธานและกรรมการควบคุมวิทยานิพนธ์ตรวจสอบอีกครั้ง เพื่ออนุมัติการนำไปใช้

การเก็บรวบรวมข้อมูล

การเก็บรวบรวมข้อมูลเพื่อนำมาวิเคราะห์ ผู้วิจัยได้ทำการเก็บรวบรวมข้อมูลดังนี้

1. ข้อมูลปฐมภูมิ (Primary Data) จะเก็บข้อมูลโดยวิธีออกแบบสอบถาม แล้วแจกให้กลุ่มตัวอย่างที่กำหนดไว้ ซึ่งคือ นิสิตที่กู้ยืมเงินจากกองทุนเงินให้กู้ยืมเพื่อการศึกษาของมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ โดยก่อนที่ผู้วิจัยจะแจกแบบสอบถามแก่กลุ่มตัวอย่างจะทำการชี้แจงให้ผู้ตอบแบบสอบถามเข้าใจถึงวัตถุประสงค์และวิธีการตอบแบบสอบถามก่อน และทำการเก็บรวบรวมข้อมูลจากแบบสอบถามด้วยตนเอง

การจัดกระทำและการวิเคราะห์ข้อมูล

1. เมื่อรวบรวมข้อมูลตามความต้องการแล้ว ผู้วิจัยจะทำการตรวจสอบความถูกต้องของข้อมูลอีกครั้ง

2. นำข้อมูลที่ได้มาวิเคราะห์และประมวลผลโดยใช้คอมพิวเตอร์ในการคำนวณหาค่าสถิติด้วยโปรแกรมสำเร็จรูป SPSS (Statistical Package for Social Sciences)/PC for Windows

การจัดกระทำและการวิเคราะห์ข้อมูล

1. สถิติพื้นฐาน มีดังนี้

1.1 ค่าร้อยละ

1.2 ค่าเฉลี่ย (ชูศรี วงศ์รัตนะ: 2541: 40) ใช้สูตรดังนี้

$$\bar{X} = \frac{\sum X}{n}$$

เมื่อ	$\bar{X}$	แทน	ค่าคะแนนเฉลี่ย
	$\sum X$	แทน	ผลรวมของคะแนนทั้งหมด
	n	แทน	ขนาดของกลุ่มตัวอย่าง

1.3 ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (ชูศรี วงศ์รัตนะ. 2541 : 40) ใช้สูตรดังนี้

$$S.D. = \sqrt{n \sum x^2 - (\sum x)^2 / n(n-1)}$$

เมื่อ	S.D.	แทน	ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานของคะแนนกลุ่มตัวอย่าง
	$(\sum x^2)$	แทน	ผลรวมของคะแนนทั้งหมดยกกำลังสอง
	$\sum x^2$	แทน	ผลรวมของคะแนนแต่ละตัวยกกำลังสอง
	n	แทน	ขนาดของกลุ่มตัวอย่าง

2. สถิติที่ใช้ทดสอบสมมติฐาน

2.1 การทดสอบสมมติฐาน ข้อ 1-3 ใช้การทดสอบไคสแควร์ (นราศรี ไววนิชกุล และชูศักดิ์ อุดมศรี . 2537 : 241-245)

$$\chi^2 = \frac{\sum (O-E)^2}{E}$$

ความถี่ที่คาดหวัง E = R x C / N

เมื่อ	χ^2	แทน	ค่าไคสแควร์
	O	แทน	ความถี่ที่ได้จากการสังเกต
	E	แทน	ความถี่ที่คาดหวังไว้
	R	แทน	ผลรวมของความถี่ในแถวนั้น
	C	แทน	ผลรวมของความถี่ตามคอลัมน์
	N	แทน	ผลรวมของความถี่ทั้งหมด

บทที่ 4

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

การศึกษาวิจัยในครั้งนี้เป็นการศึกษาปัจจัยที่มีความสัมพันธ์ต่อความต้องการกู้ยืมเงินจากกองทุนเงินให้กู้ยืมเพื่อการศึกษาของนิสิตมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ โดยมีรายละเอียดดังนี้

สัญลักษณ์ที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

ในการวิเคราะห์ข้อมูล และแปลความหมายของผลการวิเคราะห์ข้อมูล จากการวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยได้กำหนดสัญลักษณ์ต่างๆ ที่ใช้แทนความหมาย ดังต่อไปนี้

n	แทน	จำนวนนักเรียนในกลุ่มตัวอย่าง
Mean	แทน	คะแนนเฉลี่ย
S.D.	แทน	ค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐานของคะแนน
χ^2	แทน	ค่าไค-สแควร์
df	แทน	ระดับชั้นแห่งความเป็นอิสระ (Degrees of Freedom)
p	แทน	ค่าความน่าจะเป็นที่ค่าสถิติที่ใช้ทดสอบจะตกอยู่ในช่วงปฏิเสธสมมติฐาน
*	แทน	มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05
**	แทน	มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

การเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูล

ผู้วิจัยได้นำเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูลตามลำดับขั้นตอน ดังนี้

ตอนที่ 1 ข้อมูลพื้นฐานเกี่ยวกับสถานภาพส่วนบุคคลของผู้ตอบแบบสอบถาม และข้อมูลเกี่ยวกับความต้องการกู้ยืมเงินจากกองทุนเงินให้กู้ยืมเพื่อการศึกษาของนิสิต มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

ตอนที่ 2 การทดสอบความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยที่มีความสัมพันธ์ต่อความต้องการกู้ยืมเงินจากกองทุนเงินให้กู้ยืมเพื่อการศึกษาของนิสิตมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

ตอนที่ 3 ลำดับความสำคัญการแสดงความคิดเห็นและข้อเสนอแนะของความสัมพันธระหว่างปัจจัยที่มีความสัมพันธ์ต่อความต้องการกู้ยืมเงินจากกองทุนเงินให้กู้ยืมเพื่อการศึกษาของนิสิตมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

ตอนที่ 1 ข้อมูลพื้นฐานเกี่ยวกับสถานภาพส่วนบุคคลของผู้ตอบแบบสอบถาม และข้อมูลเกี่ยวกับความต้องการกู้ยืมเงินจากกองทุนเงินให้กู้ยืมเพื่อการศึกษาของนิสิตมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ โดยการแจกแจงความถี่และหาค่าร้อยละ ดังแสดงในตาราง 7-8 ดังนี้

ตาราง 7 จำนวนและค่าร้อยละของกลุ่มตัวอย่างจำแนกตามตัวแปรที่ศึกษา

ตัวแปรที่ศึกษา	จำนวน (คน)	ร้อยละ
1. เพศ		
1.1 หญิง	289	84.3
1.2 ชาย	54	15.7
รวม	343	100.0
2. อาชีพของผู้ปกครอง		
2.1 ข้าราชการ	34	9.9
2.2 พนักงานรัฐวิสาหกิจ	15	4.4
2.3 พนักงานบริษัทเอกชน	28	8.2
2.4 ธุรกิจส่วนตัว	61	17.8
2.5 รับจ้างทั่วไป	100	29.2
2.6 เกษตรกรรม	88	25.7
2.7 อื่นๆ	17	5.0
รวม	343	100.0
3. รายได้ของผู้ปกครอง (ต่อเดือน)		
3.1 ต่ำกว่า 7,000 บาท	162	47.2
3.2 7,001-10,000 บาท	81	23.6
3.3 10,001-15,000 บาท	88	25.7
3.4 15,001-20,000 บาท	12	3.5
3.5 20,001-25,000 บาท	-	-
รวม	343	100.0
4. จำนวนสมาชิกในครอบครัวที่กำลังทำการศึกษา		
4.1 ไม่มี	111	32.4
4.2 มี	232	67.6
รวม	343	100.0

ตาราง 7 (ต่อ)

ตัวแปรที่ศึกษา	จำนวน (คน)	ร้อยละ
5. ค่าใช้จ่ายในหลักสูตรที่ทำการศึกษา (ต่อภาคการศึกษา)	9	2.6
5.1 1,000-2,000 บาท	22	6.4
5.2 2,001-4,000 บาท	90	26.2
5.3 4,001-5,000 บาท	6	1.7
5.4 5,001-6,000 บาท	17	5.0
5.5 6,001-7,000 บาท	62	18.1
5.6 7,001-8,000 บาท	-	-
5.7 8,001-9,000 บาท	3	0.9
5.8 9,001-10,000 บาท	134	39.1
5.9 10,001 บาทขึ้นไป		
รวม	343	100.0
6. ค่าใช้จ่ายที่เกี่ยวข้องในหลักสูตรที่ทำการศึกษา (ต่อเดือน)		
6.1 ต่ำกว่า 500 บาท	7	2.0
6.2 501-1,000 บาท	89	25.9
6.3 1,001-2,000 บาท	104	30.3
6.4 2,001-3,000 บาท	101	29.4
6.5 3,001 บาทขึ้นไป	42	12.2
รวม	343	100.0

ตาราง 7 (ต่อ)

ตัวแปรที่ศึกษา	จำนวน (คน)	ร้อยละ
7.ค่าใช้จ่ายในการครองชีพ (ต่อเดือน)		
6.6 ต่ำกว่า 2,000 บาท	16	4.7
6.7 2,001-3,000 บาท	116	33.8
6.8 3,001-4,000 บาท	76	22.2
6.9 4,001-5,000 บาท	64	18.7
6.10 5,001-6,000 บาท	26	7.6
6.11 6,001-7,000 บาท	33	9.6
6.12 7,001 บาทขึ้นไป	12	3.5
รวม	343	100.0
7. ค่าใช้จ่ายที่จำเป็นทางสังคม (ต่อเดือน)		
7.1 ต่ำกว่า 500 บาท	101	29.4
7.2 501-1,000 บาท	112	32.7
7.3 1,001-1,500 บาท	48	14.0
7.4 1,501-2,000 บาท	33	9.6
7.5 2,001-2,500 บาท	16	4.7
7.6 2,501-3,000 บาท	18	5.2
7.7 3,001 บาทขึ้นไป	15	4.4
รวม	343	100.0

จากตาราง 7 ผลการวิเคราะห์ กลุ่มตัวอย่างนิสิตที่ใช้ในการศึกษาซึ่งมีจำนวนทั้งหมด 343 คน พบว่า

เพศ กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่เป็นเพศหญิง จำนวน 289 คน และเพศชาย จำนวน 54 คน คิดเป็นร้อยละ 84.3 และ 15.7 ตามลำดับ

อาชีพของผู้ปกครอง กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่ผู้ปกครองมีอาชีพรับจ้างทั่วไป จำนวน 100 คน รองลงมาผู้ปกครองมีอาชีพเกษตรกรรม จำนวน 88 คน อาชีพธุรกิจส่วนตัว จำนวน 61 คน อาชีพข้าราชการ จำนวน 34 คน อาชีพพนักงานบริษัทเอกชน จำนวน 28 คน อาชีพอื่นๆ จำนวน 17 คน และอาชีพพนักงานรัฐวิสาหกิจ จำนวน 15 คน คิดเป็นร้อยละ 29.2, 25.7, 17.8, 9.9, 8.2, 5.0 และ 4.4 ตามลำดับ

รายได้ของผู้ปกครอง กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่รายได้ของผู้ปกครองต่ำกว่า 7,000 บาท รองลงมารายได้ของผู้ปกครองอยู่ระหว่าง 10,001-15,000 บาท, รายได้ของผู้ปกครองอยู่ระหว่าง 7,001-10,000 บาท และรายได้ของผู้ปกครองอยู่ระหว่าง 15,001-20,000 บาท คิดเป็นร้อยละ 47.2, 25.7, 23.6 และ 3.5 ตามลำดับ

จำนวนสมาชิกในครอบครัวที่กำลังทำการศึกษา กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่มีสมาชิกในครอบครัวที่กำลังทำการศึกษา จำนวน 232 คน และไม่มีสมาชิกในครอบครัวที่กำลังทำการศึกษา จำนวน 111 คน คิดเป็นร้อยละ 67.6 และ 32.4 ตามลำดับ

ค่าใช้จ่ายในหลักสูตรที่ทำการศึกษ กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่ค่าใช้จ่ายในหลักสูตรที่ทำการศึกษ 10,000 บาทขึ้นไป จำนวน 134 คน รองลงมาค่าใช้จ่ายในหลักสูตรที่ทำการศึกษ 4,001-5,000 บาท จำนวน 90 คน , ค่าใช้จ่ายในหลักสูตรที่ทำการศึกษ 7,001-8,000 บาท จำนวน 62 คน , ค่าใช้จ่ายในหลักสูตรที่ทำการศึกษ 2,001-4,000 บาท จำนวน 22 คน , ค่าใช้จ่ายในหลักสูตรที่ทำการศึกษ 6,001-7,000 บาท จำนวน 17 คน , ค่าใช้จ่ายในหลักสูตรที่ทำการศึกษ 1,000-2,000 บาท จำนวน 9 คน , ค่าใช้จ่ายในหลักสูตรที่ทำการศึกษ 5,001-6,000 บาท จำนวน 6 และค่าใช้จ่ายในหลักสูตรที่ทำการศึกษ 9,001-10,000 บาท จำนวน 3 คน คิดเป็นร้อยละ 39.1, 26.2, 18.1, 6.4, 5.0, 2.6, 1.7 และ 0.9 ตามลำดับ

ค่าใช้จ่ายที่เกี่ยวข้องในหลักสูตรที่ทำการศึกษ กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่ค่าใช้จ่ายที่เกี่ยวข้องในหลักสูตรที่ทำการศึกษ 1,001-2,000 บาท จำนวน 104 คน รองลงมาค่าใช้จ่ายที่เกี่ยวข้องในหลักสูตรที่ทำการศึกษ 2,001-3,000 บาท จำนวน 101 คน, ค่าใช้จ่ายที่เกี่ยวข้องในหลักสูตรที่ทำการศึกษ 501-1,000 บาท จำนวน 89 คน, ค่าใช้จ่ายที่เกี่ยวข้องในหลักสูตรที่ทำการศึกษ 3,001 บาทขึ้นไป จำนวน 42 คน และค่าใช้จ่ายที่เกี่ยวข้องในหลักสูตรที่ทำการศึกษต่ำกว่า 500 บาท จำนวน 7 คน คิดเป็นร้อยละ 30.3, 29.4, 25.9, 12.2 และ 2.0 ตามลำดับ

ค่าใช้จ่ายในการครองชีพ กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่ค่าใช้จ่ายในการครองชีพ 2,001-3,000 บาท จำนวน 116 คน รองลงมาค่าใช้จ่ายในการครองชีพ 3,001-4,000 บาท จำนวน 76 คน, ค่าใช้จ่ายในการครองชีพ 4,001-5,000 บาท จำนวน 64 คน, ค่าใช้จ่ายในการครองชีพ 6,001-7,000 บาท จำนวน 33 คน, ค่าใช้จ่ายในการครองชีพ 5,001-6,000 บาท จำนวน 26 คน, ค่าใช้จ่ายในการครองชีพต่ำกว่า 2,000 บาท จำนวน 16 คน และค่าใช้จ่ายในการครองชีพ 7,001 บาทขึ้นไป จำนวน 12 คน คิดเป็นร้อยละ 33.8, 22.2, 18.7, 9.6, 7.6, 4.7 และ 3.5 ตามลำดับ

ค่าใช้จ่ายที่จำเป็นทางสังคม กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่ค่าใช้จ่ายที่จำเป็นทางสังคม 501-1,000 จำนวน 112 คน รองลงมาค่าใช้จ่ายที่จำเป็นทางสังคมต่ำกว่า 500 บาท จำนวน 101 คน, ค่าใช้จ่ายที่จำเป็นทางสังคม 1,001-1,500 บาท จำนวน 48 คน, ค่าใช้จ่ายที่จำเป็นทางสังคม

1,501-2,000 บาท จำนวน 33 คน, ค่าใช้จ่ายที่จำเป็นทางสังคม 2,501-3,000 บาท จำนวน 18 คน, ค่าใช้จ่ายที่จำเป็นทางสังคม 2,001-2,500 บาท จำนวน 16 คน และค่าใช้จ่ายที่จำเป็นทางสังคม 3,001 บาทขึ้นไป จำนวน 15 คน คิดเป็นร้อยละ 32.7, 29.4, 14.0, 9.6, 5.2, 4.7 และ 4.4 ตามลำดับ

ตาราง 8 ค่าคะแนนเฉลี่ยและค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐานของระดับความคิดเห็นของนิสิตที่ทำการกู้ยืมเงินจากกองทุนให้กู้ยืมเพื่อการศึกษา

ระดับความคิดเห็นของนิสิตที่ทำการกู้ยืมเงิน จากกองทุนให้กู้ยืมเพื่อการศึกษา	คะแนน	จำนวน
มีความต้องการกู้ยืมมากที่สุด	5	184
มีความต้องการกู้ยืมมาก	4	51
มีความต้องการกู้ยืมปานกลาง	3	81
มีความต้องการกู้ยืมน้อย	2	24
มีความต้องการกู้ยืมน้อยที่สุด	1	3

$$\bar{X} = 4.13$$

$$S.D. = 1.057$$

จากตาราง 8 ผลการวิเคราะห์ พบว่า ระดับความคิดเห็นของนิสิตที่ทำการกู้ยืมเงินจากกองทุนให้กู้ยืมเพื่อการศึกษา มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.13 นั่นคือนิสิตมีความต้องการกู้ยืมเงินจากกองทุนให้กู้ยืมเพื่อการศึกษา อยู่ในระดับมาก

ตอนที่ 2 การทดสอบความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยที่มีความสัมพันธ์ต่อความต้องการกู้ยืมเงินจากกองทุนเงินให้กู้ยืมเพื่อการศึกษาของนิสิตมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

จากการทดสอบความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยต่างๆ กับความคิดเห็นของนิสิตที่ทำการกู้ยืมเงินจากกองทุนเงินให้กู้ยืมเพื่อการศึกษา ได้ผลตามตาราง 9 - 19 ดังนี้

ตาราง 9 แสดงความสัมพันธ์ระหว่างเพศกับความคิดเห็นของนิสิตที่ทำการกู้ยืมเงินจากกองทุนเงินให้กู้ยืมเพื่อการศึกษา

ตัวแปรที่ ศึกษา	ระดับความคิดเห็นของนิสิต					รวม
	น้อยที่สุด	น้อย	ปานกลาง	มาก	มากที่สุด	
เพศ						
1. หญิง	3 (1.0)	18 (6.2)	57 (19.7)	42 (14.5)	169 (58.5)	289 (100.0)
2. ชาย	- (0.0)	6 (11.1)	24 (44.4)	9 (16.7)	15 (27.8)	54 (100.0)
รวม	3 (0.9)	24 (7.0)	81 (23.6)	51 (14.9)	184 (53.6)	343 (100.0)

$$\chi^2 = 22.018^{**}$$

$$df = 4$$

$$p = 0.000$$

จากตาราง 9 การพิสูจน์สมมุติฐานโดยใช้ค่าสถิติ Chi – Square พบว่ามีความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ โดยมีค่าสถิติทดสอบ Chi – Square เท่ากับ 22.018 และค่า p เท่ากับ 0.000 ซึ่งมีค่าน้อยกว่าค่าระดับนัยสำคัญที่ 0.01

ดังนั้นจึงสรุปได้ว่า เพศมีความสัมพันธ์กับความต้องการกู้ยืมเงินจากกองทุนเงินให้กู้ยืมเพื่อการศึกษาของนิสิตมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

ตาราง 10 แสดงความสัมพันธ์ระหว่างอาชีพของผู้ปกครองกับความคิดเห็นของนิสิตที่ทำการกู้ยืมเงินจากกองทุนเงินให้กู้ยืมเพื่อการศึกษา

ตัวแปรที่ศึกษา	ระดับความคิดเห็นของนิสิต					รวม
	น้อยที่สุด	น้อย	ปานกลาง	มาก	มากที่สุด	
อาชีพของผู้ปกครอง						
1.ข้าราชการ	-	6	16	9	3	34
	-	(17.6)	(47.1)	(26.5)	(8.8)	(100)
2.พนักงานรัฐวิสาหกิจ	-	3	6	6	-	15
	-	(20.0)	(40.0)	(40.0)	-	(100)
3.พนักงานบริษัทเอกชน	-	9	12	6	1	28
	-	(31.1)	(42.9)	(21.4)	(3.6)	(100)
4.ธุรกิจส่วนตัว	-	6	30	8	17	61
	-	(9.8)	(49.2)	(31.1)	(27.9)	(100)
	3	-	14	13	70	100
5.รับจ้างทั่วไป	(3.0)	-	(14.0)	(13.0)	(70.0)	(100)
	-	-	-	6	82	88
6.เกษตรกร	-	-	-	(6.8)	(93.2)	(100)
	-	-	3	3	11	17
7.อื่นๆ	-	-	(17.6)	(17.6)	(64.7)	(100)
รวม	3	24	81	51	184	343
	(0.9)	(7.0)	(23.6)	(14.9)	53.6	(100.0)

$$\chi^2 = 199.603^{**}$$

$$df = 24$$

$$p = 0.000$$

จากตาราง 10 การพิสูจน์สมมติฐานโดยใช้ค่าสถิติ Chi – Square พบว่ามีความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ โดยมีค่าสถิติทดสอบ Chi – Square เท่ากับ 199.603 และค่า p เท่ากับ 0.000 ซึ่งมีค่าน้อยกว่าค่าระดับนัยสำคัญที่ 0.01

ดังนั้นจึงสรุปได้ว่า อาชีพของผู้ปกครองมีความสัมพันธ์กับความต้องการกู้ยืมเงินจากกองทุนเงินให้กู้ยืมเพื่อการศึกษาของนิสิตมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

ตาราง 11 แสดงความสัมพันธ์ระหว่างรายได้ต่อเดือนของผู้ปกครองกับความคิดเห็นของนิสิตที่ทำ
การกู้ยืมเงินจากกองทุนเงินให้กู้ยืมเพื่อการศึกษา

ตัวแปรที่ศึกษา	ระดับความคิดเห็นของนิสิต					รวม
	น้อยที่สุด	น้อย	ปานกลาง	มาก	มากที่สุด	
<u>รายได้ต่อเดือนของ</u> <u>ผู้ปกครอง</u>						
1. ต่ำกว่า 7,000 บาท	-	-	8	14	140	162
	-	-	(4.9)	(8.6)	(86.4)	(100)
2. 7,001-10,000 บาท	3	6	15	19	38	81
	(3.7)	(7.4)	(18.5)	(23.5)	(46.9)	(100)
3. 10,001-15,000 บาท	-	18	52	15	3	88
	-	(20.5)	(59.1)	(17.0)	(3.4)	(100)
	-	-	6	3	3	12
4. 15,001-20,000 บาท	-	-	(50.0)	(25.0)	(25.0)	(100)
	-	-	-	-	-	-
	-	-	-	-	-	-
5. 20,001-25,000 บาท						
รวม	3	24	81	51	184	343
	(0.9)	(7.0)	(23.6)	(14.9)	(53.6)	(100.0)

$$\chi^2 = 205.640^{**}$$

$$df = 12$$

$$p = 0.000$$

จากตาราง 11 การพิสูจน์สมมุติฐานโดยใช้ค่าสถิติ Chi – Square พบว่ามีความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ โดยมีค่าสถิติทดสอบ Chi – Square เท่ากับ 205.64 และค่า p เท่ากับ 0.000 ซึ่งมีค่าน้อยกว่าค่าระดับนัยสำคัญที่ 0.01

ดังนั้นจึงสรุปได้ว่า รายได้ต่อเดือนของผู้ปกครองมีความสัมพันธ์กับความต้องการกู้ยืมเงินจากกองทุนเงินให้กู้ยืมเพื่อการศึกษาของนิสิตมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

ตาราง 12 แสดงความสัมพันธ์ระหว่างจำนวนสมาชิกในครอบครัวที่กำลังทำการศึกษากับความ
 คิดเห็นของนิสิตที่ทำการกู้ยืมเงินจากกองทุนเงินให้กู้ยืมเพื่อการศึกษา

ตัวแปรที่ศึกษา	ระดับความคิดเห็นของนิสิต					รวม
	น้อยที่สุด	น้อย	ปานกลาง	มาก	มากที่สุด	
<u>จำนวนสมาชิกใน</u> <u>ครอบครัวที่กำลัง</u> <u>ทำการศึกษา</u>						
1. ไม่มี	-	3	30	20	58	111
	-	(2.7)	(27.0)	(18.0)	(52.3)	(100)
2. มี	3	21	51	31	126	232
	(1.3)	(9.1)	(22.0)	(13.4)	(54.3)	(100)
รวม	3	24	81	51	184	343
	(0.9)	(7.0)	(23.6)	(14.9)	(53.6)	(100)

$$\chi^2 = 7.723$$

$$df = 4$$

$$p = 0.102$$

จากตาราง 12 การพิสูจน์สมมุติฐานโดยใช้ค่าสถิติ Chi – Square พบว่ามีความแตกต่าง
 อย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ โดยมีค่าสถิติทดสอบ Chi – Square เท่ากับ 7.723 และค่า p
 เท่ากับ 0.102 ซึ่งมีค่ามากกว่าค่าระดับนัยสำคัญที่ 0.05

จึงสรุปได้ว่า จำนวนสมาชิกในครอบครัวที่กำลังทำการศึกษาไม่มีความสัมพันธ์กับความ
 ต้องการกู้ยืมเงินจากกองทุนเงินให้กู้ยืมเพื่อการศึกษาของนิสิตมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

ตาราง 13 แสดงความสัมพันธ์ระหว่างอัตราดอกเบี้ยเงินกู้กับความคิดเห็นของนิสิตที่ทำการกู้ยืมเงินจากกองทุนเงินให้กู้ยืมเพื่อการศึกษา

ตัวแปรที่ศึกษา	ระดับความคิดเห็นของนิสิต					รวม
	น้อยที่สุด	น้อย	ปานกลาง	มาก	มากที่สุด	
<u>อัตราดอกเบี้ยเงินกู้</u>						
1.เหมาะสม	3 (1.3)	9 (3.8)	57 (24.1)	38 (16.0)	130 (54.9)	237 (100.0)
2.ไม่เหมาะสม ควรปรับลดอัตราดอกเบี้ยให้น้อยลง	-	15 (14.2)	24 (22.6)	13 (12.3)	54 (50.9)	106 (100.0)
รวม	3 (0.9)	24 (7.0)	81 (23.6)	51 (14.9)	184 (53.6)	343 (100.0)

$$\chi^2 = 13.533^{**}$$

$$df = 4$$

$$p = 0.009$$

จากตาราง 13 การพิสูจน์สมมุติฐานโดยใช้ค่าสถิติ Chi – Square พบว่ามีความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ โดยมีค่าสถิติทดสอบ Chi – Square เท่ากับ 13.533 และค่า p เท่ากับ 0.009 ซึ่งมีค่าน้อยกว่าค่าระดับนัยสำคัญที่ 0.01

จึงสรุปได้ว่า อัตราดอกเบี้ยเงินกู้มีความสัมพันธ์กับความต้องการกู้ยืมเงินจากกองทุนเงินให้กู้ยืมเพื่อการศึกษาของนิสิตมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

ตาราง 14 แสดงความสัมพันธ์ระหว่างระยะเวลาการผ่อนชำระคืนเงินกู้กับความคิดเห็นของนิสิตที่
ทำการกู้ยืมเงินจากกองทุนเงินให้กู้ยืมเพื่อการศึกษา

ตัวแปรที่ศึกษา	ระดับความคิดเห็นของนิสิต					รวม
	น้อยที่สุด	น้อย	ปานกลาง	มาก	มากที่สุด	
<u>ระยะเวลาการผ่อนชำระ คืนเงินกู้</u>						
1.เหมาะสม	3 (1.5)	9 (4.4)	49 (23.9)	30 (14.6)	114 (55.6)	205 (100.0)
2.ไม่เหมาะสม ควรมี การขยายฯ	-	9 (15.5)	10 (17.2)	6 (10.3)	33 (56.9)	58 (100.0)
3.ไม่เหมาะสม ควรมี ความยืดหยุ่นฯ	-	6 (7.5)	22 (27.5)	15 (18.8)	37 (46.3)	80 (100.0)
รวม	3 (0.9)	24 (7.0)	81 (23.6)	51 (14.9)	184 (53.6)	343 (100.0)

$$\chi^2 = 14.267$$

$$df = 4$$

$$p = 0.075$$

จากตาราง 14 การพิสูจน์สมมุติฐานโดยใช้ค่าสถิติ Chi – Square พบว่ามีความแตกต่างอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ โดยมีค่าสถิติทดสอบ Chi – Square เท่ากับ 14.267 และค่า p เท่ากับ 0.075 ซึ่งมีค่ามากกว่าค่าระดับนัยสำคัญที่ 0.05

จึงสรุปได้ว่าระยะเวลาการผ่อนชำระคืนเงินกู้ ไม่มีความสัมพันธ์กับความต้องการกู้ยืมเงินจากกองทุนเงินให้กู้ยืมเพื่อการศึกษาของนิสิตมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

ตาราง 15 แสดงความสัมพันธ์ระหว่างวงเงินกู้ที่ได้รับการอนุมัติกับความคิดเห็นของนิสิตที่ทำการ
กู้ยืมเงินจากกองทุนเงินให้กู้ยืมเพื่อการศึกษา

ตัวแปรที่ศึกษา	ระดับความคิดเห็นของนิสิต					รวม
	น้อยที่สุด	น้อย	ปานกลาง	มาก	มากที่สุด	
<u>วงเงินกู้ที่ได้รับการอนุมัติ</u>						
1.เพียงพอ	3 (2.2)	9 (6.6)	42 (30.9)	29 (21.3)	53 (39.0)	136 (100.0)
2.ไม่เพียงพอ	- (-)	15 (7.2)	39 (18.8)	22 (10.6)	131 (63.3)	207 (100.0)
รวม	3 (0.9)	24 (7.0)	81 (23.6)	51 (14.9)	184 (53.6)	343 (100.0)

$$\chi^2 = 25.012^{**}$$

$$df = 4$$

$$p = 0.000$$

จากตาราง 15 การพิสูจน์สมมุติฐานโดยใช้ค่าสถิติ Chi – Square พบว่ามีความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ โดยมีค่าสถิติทดสอบ Chi – Square เท่ากับ 25.012 และค่า p เท่ากับ 0.000 ซึ่งมีค่าน้อยกว่าค่าระดับนัยสำคัญที่ 0.01

จึงสรุปได้ว่าวงเงินกู้ที่ได้รับการอนุมัติ มีความสัมพันธ์กับความต้องการกู้ยืมเงินจากกองทุนเงินให้กู้ยืมเพื่อการศึกษาของนิสิตมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

ตาราง 16 แสดงความสัมพันธ์ระหว่างค่าใช้จ่ายในหลักสูตรที่ทำการศึกษากับความคิดเห็นของ
นิสิตที่ทำการกู้ยืมเงินจากกองทุนเงินให้กู้ยืมเพื่อการศึกษา

ตัวแปรที่ศึกษา	ระดับความคิดเห็นของนิสิต					รวม
	น้อยที่สุด	น้อย	ปานกลาง	มาก	มากที่สุด	
<u>ค่าใช้จ่ายในหลักสูตรที่ทำการศึกษา</u>						
1. 1,000-2,000 บาท	-	3	3	-	3	9
	-	(33.3)	(33.3)	-	(33.3)	(100.0)
2. 2,001-4,000 บาท	-	3	9	3	7	22
	-	(13.6)	(40.9)	(13.6)	(31.8)	(100.0)
3. 4,001-5,000 บาท	-	3	28	12	47	90
	-	(3.3)	(31.1)	(13.3)	(52.2)	(100.0)
4. 5,001-6,000 บาท	-	3	-	3	-	6
	-	(50.0)	-	(50.0)	-	(100.0)
5. 6,001-7,000 บาท	3	-	7	6	1	17
	(17.6)	-	(41.2)	(35.3)	(5.9)	(100.0)
6. 7,001-8,000 บาท	-	9	33	13	7	62
	-	(14.5)	(53.2)	(21.0)	(11.3)	(100.0)
7. 9,001-10,000 บาท	-	-	-	3	-	3
	-	-	-	(100.0)	-	(100.0)
8. 10,001 บาทขึ้นไป	-	3	1	11	119	134
	-	(2.2)	(0.7)	(8.2)	(88.8)	(100.0)
รวม	3	24	81	51	184	343
	(0.9)	(7.0)	(23.6)	(14.9)	(53.6)	(100.0)

$$\chi^2 = 256.271^{**}$$

$$df = 28$$

$$p = 0.000$$

จากตาราง 16 การพิสูจน์สมมติฐานโดยใช้ค่าสถิติ Chi – Square พบว่ามีความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ โดยมีค่าสถิติทดสอบ Chi – Square เท่ากับ 256.271 และค่า p เท่ากับ 0.000 ซึ่งมีค่าน้อยกว่าค่าระดับนัยสำคัญที่ 0.01

จึงสรุปได้ว่าค่าใช้จ่ายในหลักสูตรที่ทำการศึกษามีความสัมพันธ์กับความต้องการกู้ยืมเงินจากกองทุนเงินให้กู้ยืมเพื่อการศึกษาของนิสิตมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

ตาราง 17 แสดงความสัมพันธ์ระหว่างค่าใช้จ่ายที่เกี่ยวข้องในหลักสูตรที่ทำการศึกษากับความคิดเห็นของนิสิตที่ทำการกู้ยืมเงินจากกองทุนเงินให้กู้ยืมเพื่อการศึกษา

ตัวแปรที่ศึกษา	ระดับความคิดเห็นของนิสิต					รวม
	น้อยที่สุด	น้อย	ปานกลาง	มาก	มากที่สุด	
<u>ค่าใช้จ่ายที่เกี่ยวข้องในหลักสูตรที่ทำการศึกษา</u>						
1. ต่ำกว่า 500 บาท	-	-	3	3	1	7
	-	-	(42.9)	(42.9)	(14.3)	(100.0)
2. 501-1,000 บาท	3	9	26	9	42	89
	(3.4)	(10.1)	(29.2)	(10.1)	(47.2)	(100.0)
3. 1,001-2,000 บาท	-	9	27	20	48	104
	-	(8.7)	(26.0)	(19.2)	(46.2)	(100.0)
4. 2,001-3,000 บาท	-	6	10	16	69	101
	-	(5.9)	(9.9)	(15.8)	(68.3)	(100.0)
5. 3,001 บาทขึ้นไป	-	-	15	3	24	42
	-	-	(35.7)	(7.1)	(57.1)	(100.0)
รวม	3	24	81	51	184	343
	(0.9)	(7.0)	(23.6)	(14.9)	(53.6)	(100.0)

$$\chi^2 = 43.035^{**}$$

$$df = 16$$

$$p = 0.000$$

จากตาราง 17 การพิสูจน์สมมติฐานโดยใช้ค่าสถิติ Chi – Square พบว่ามีความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ โดยมีค่าสถิติทดสอบ Chi – Square เท่ากับ 43.035 และค่า p เท่ากับ 0.000 ซึ่งมีค่าน้อยกว่าค่าระดับนัยสำคัญที่ 0.01

จึงสรุปได้ว่าค่าใช้จ่ายที่เกี่ยวข้องเนื่องในหลักสูตรที่ทำการศึกษา มีความสัมพันธ์กับความต้องการกู้ยืมเงินจากกองทุนเงินให้กู้ยืมเพื่อการศึกษาของนิสิตมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

ตาราง 18 แสดงความสัมพันธ์ระหว่างค่าใช้จ่ายในการครองชีพกับความคิดเห็นของนิสิตที่ทำการกู้ยืมเงินจากกองทุนเงินให้กู้ยืมเพื่อการศึกษา

ตัวแปรที่ศึกษา	ระดับความคิดเห็นของนิสิต					รวม
	น้อยที่สุด	น้อย	ปานกลาง	มาก	มากที่สุด	
<u>ค่าใช้จ่ายในการครองชีพ</u>						
1. ต่ำกว่า 2,000 บาท	-	-	7	3	6	16
	-	-	(43.8)	(18.8)	(37.5)	(100.0)
2. 2,001-3,000 บาท	3	9	23	14	67	116
	(2.6)	(7.8)	(19.8)	(12.1)	(57.8)	(100.0)
3. 3,001-4,000 บาท	-	6	9	21	40	76
	-	(7.9)	(11.8)	(27.6)	(52.6)	(100.0)
4. 4,001-5,000 บาท	-	3	21	3	37	64
	-	(4.7)	(32.8)	(4.7)	(57.8)	(100.0)
5. 5,001-6,000 บาท	-	3	6	6	11	26
	-	(11.5)	(23.1)	(23.1)	(42.3)	(100.0)
6. 6,001-7,000 บาท	-	3	6	3	21	33
	-	(9.1)	(18.2)	(9.1)	(63.6)	(100.0)
7. 7,001 บาทขึ้นไป	-	-	9	1	2	12
	-	-	(75.0)	(8.3)	(16.7)	(100.0)
รวม	3	24	81	51	184	343
	(0.9)	(7.0)	(23.6)	(14.9)	(53.6)	(100.0)

$$\begin{array}{rcl} \chi^2 & = & 54.998^{**} \\ df & = & 24 \\ p & = & 0.000 \end{array}$$

จากตาราง 18 การพิสูจน์สมมุติฐานโดยใช้ค่าสถิติ Chi – Square พบว่ามีความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ โดยมีค่าสถิติทดสอบ Chi – Square เท่ากับ 54.998 และค่า p เท่ากับ 0.000 ซึ่งมีค่าน้อยกว่าค่าระดับนัยสำคัญที่ 0.01

จึงสรุปได้ว่าค่าใช้จ่ายในการครองชีพ มีความสัมพันธ์กับความต้องการกู้ยืมเงินจากกองทุนเงินให้กู้ยืมเพื่อการศึกษาของนิสิตมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

ตาราง 19 แสดงความสัมพันธ์ระหว่างค่าใช้จ่ายที่จำเป็นทางสังคมกับความคิดเห็นของนิสิตที่ทำการกู้ยืมเงินจากกองทุนเงินให้กู้ยืมเพื่อการศึกษา

ตัวแปรที่ศึกษา	ระดับความคิดเห็นของนิสิต					รวม
	น้อยที่สุด	น้อย	ปานกลาง	มาก	มากที่สุด	
<u>ค่าใช้จ่ายที่จำเป็นทางสังคม</u>						
1. ต่ำกว่า 500 บาท	-	-	10	13	78	101
	-	-	(9.9)	(12.9)	(77.2)	(100.0)
2. 501-1,000 บาท	3	6	23	15	65	112
	(2.7)	(5.4)	(20.5)	(13.4)	(58.0)	(100.0)
3. 1,001-1,500 บาท	-	3	15	14	16	48
	-	(6.3)	(31.3)	(29.2)	(33.3)	(100.0)
4. 1,501-2,000 บาท	-	9	12	6	6	33
	-	(27.3)	(36.4)	(18.2)	(18.2)	(100.0)
5. 2,001-2,500 บาท	-	-	-	-	16	16
	-	-	-	-	(100.0)	(100.0)
6. 2,501-3,000 บาท	-	3	9	3	3	18
	-	(16.7)	(50.0)	(16.7)	(16.7)	(100.0)
7. 3,001 บาทขึ้นไป	-	3	12	-	-	15
	-	(20.0)	(80.0)	-	-	(100.0)
รวม	3	24	81	51	184	343
	(0.9)	(7.0)	(23.6)	(14.9)	(53.6)	(100.0)

$$\chi^2 = 134.762^{**}$$

$$df = 24$$

$$p = 0.000$$

จากตาราง 19 การพิสูจน์สมมุติฐานโดยใช้ค่าสถิติ Chi – Square พบว่ามีความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ โดยมีค่าสถิติทดสอบ Chi – Square เท่ากับ 134.762 และค่า p เท่ากับ 0.000 ซึ่งมีค่าน้อยกว่าค่าระดับนัยสำคัญที่ 0.01

จึงสรุปได้ว่าค่าใช้จ่ายที่จำเป็นทางสังคมมีความสัมพันธ์กับความต้องการกู้ยืมเงินจากกองทุนเงินให้กู้ยืมเพื่อการศึกษาของนิสิตมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

ตอนที่ 3 การเรียงลำดับความสำคัญเกี่ยวกับปัจจัยที่มีความสัมพันธ์ในการกู้ยืมเงินจากกองทุนเงินให้กู้ยืมเพื่อการศึกษาและการรวบรวมความคิดเห็นและข้อเสนอแนะเกี่ยวกับปัจจัยที่มีความสัมพันธ์ต่อความต้องการกู้ยืมเงินจากกองทุนเงินให้กู้ยืมเพื่อการศึกษาของนิสิตมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ดังแสดงในตาราง 20-21 ดังนี้

ตาราง 20 แสดงลำดับความสำคัญของความคิดเห็นเกี่ยวกับปัจจัยที่มีความสัมพันธ์กับความต้องการกู้ยืมเงินจากกองทุนเงินให้กู้ยืมเพื่อการศึกษาของนิสิตมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

ลำดับที่	ตัวแปรที่ศึกษา
1	รายได้ต่อเดือนของผู้ปกครอง
2	อาชีพของผู้ปกครอง
3	จำนวนสมาชิกในครอบครัวที่กำลังทำการศึกษา
4	ค่าใช้จ่ายในการครองชีพ
5	ค่าใช้จ่ายที่เกี่ยวข้องกับหลักสูตรที่ทำการศึกษา
6	ค่าใช้จ่ายที่จำเป็นทางสังคม
7	วงเงินกู้ที่ได้รับการอนุมัติ
8	ระยะเวลาการผ่อนชำระคืนเงินกู้
9	อัตราดอกเบี้ยเงินกู้
10	ค่าใช้จ่ายในหลักสูตรที่ทำการศึกษา
11	เพศ

จากตาราง 20 พบว่า ลำดับความสำคัญเกี่ยวกับปัจจัยที่มีความสัมพันธ์ในการกู้ยืมเงินจากกองทุนเงินให้กู้ยืมเพื่อการศึกษาของนิสิตมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒลำดับที่แรกทีมนิสิตให้ความสำคัญคือ รายได้ต่อเดือนของผู้ปกครอง ลำดับที่สองคือ อาชีพของผู้ปกครอง และลำดับสุดท้ายคือ เพศ (รายละเอียดดังแสดงในตาราง 20)

ตาราง 21 การรวบรวมความคิดเห็นและข้อเสนอแนะเกี่ยวกับปัจจัยที่มีความสัมพันธ์ต่อความต้องการกู้ยืมเงินจากกองทุนเงินให้กู้ยืมเพื่อการศึกษาของนิสิตมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

ความคิดเห็นและข้อเสนอแนะ	ความถี่
1. ควรเปิดโอกาสให้เงินกู้ยืมเพื่อการศึกษาสำหรับนักศึกษาที่ต้องการทุกคนมากกว่านี้ ให้ได้กู้ยืมเงินจากกองทุนเงินให้กู้ยืมเพื่อการศึกษาตามจำนวนที่มีความต้องการ	43
2. มหาวิทยาลัยควรมีเงินกู้ยืมต่อสถาบันเพื่อให้นักศึกษากู้เพิ่มมากขึ้นและควรขยายวงเงินกู้ให้มากขึ้นและเพิ่มระยะเวลาในการคืนเงินให้มากขึ้น	38
3. มหาวิทยาลัยควรพิจารณาให้การให้กู้ยืมแก่นักศึกษาจากรายได้ของครอบครัวและค่านำร่องการศึกษอย่งละเอียดรอบคอบ เพื่อเป็นการอนุมัติเงินกู้ตามความเป็นจริง	26
4. มหาวิทยาลัยควรมีทางเลือกอื่นๆ นอกเหนือไปจากการให้กู้ยืม เช่น การให้ทุนการศึกษา การให้โอกาสนิสิตมีงานทำระหว่างเรียน	25
5. ในการผ่อนชำระเงินกู้ยืมเพื่อการศึกษาของนิสิต ไม่ควรมีอัตราดอกเบี้ยถ้ามีควรจะน้อย	21
6. ควรมีการยืดหยุ่นระยะเวลาใช้คืน สำหรับนักศึกษาที่มีจบออกไปแล้วยังไม่ได้งานทำหรือมีรายได้น้อย	18
7. ควรมีการตรวจสอบรายได้ของครอบครัวอย่างแท้จริง ในการอนุมัติเงินกู้	15
8. การกู้ยืมเงินเพื่อการศึกษาของนิสิต รัฐบาลสามารถช่วยให้ครอบครัว หรือตัวของผู้ที่เรียนมีโอกาสที่จะได้เรียนสูงขึ้น	11
รวม	197

จากตาราง 21 พบว่า ความคิดเห็นและข้อเสนอแนะเกี่ยวกับปัจจัยที่มีความสัมพันธ์กับความต้องการกู้ยืมเงินจากกองทุนเงินให้กู้ยืมเพื่อการศึกษาของนิสิต มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ที่มีค่าเฉลี่ยสูงที่สุดคือ ควรเปิดโอกาสให้เงินกู้ยืมเพื่อการศึกษาสำหรับนักศึกษาที่ต้องการทุกคนมากกว่านี้ ให้ได้กู้ยืมเงินจากกองทุนเงินให้กู้ยืมเพื่อการศึกษาตามจำนวนที่มีความต้องการ รองลงมาคือ มหาวิทยาลัยควรมีเงินกู้ยืมต่อสถาบันเพื่อให้นักศึกษากู้เพิ่มมากขึ้น และควรขยายวงเงินกู้ให้มากขึ้น และยื่นระยะเวลาในการคืนเงินให้มากขึ้น และสุดท้ายคือ การกู้ยืมเงินเพื่อ

การศึกษาของนิสิต รัฐบาลสามารถช่วยให้ครอบครัว หรือตัวของผู้ที่เรียนมีโอกาสที่จะได้เรียน
สูงขึ้น ดังรายละเอียดตาราง 21

บทที่ 5

สรุป อภิปรายผลและข้อเสนอแนะ

การวิจัยครั้งนี้ต้องการทราบข้อมูลเกี่ยวกับปัจจัยที่มีความสัมพันธ์ต่อความต้องการกู้ยืมเงินจากกองทุนเงินให้กู้ยืมเพื่อการศึกษาของนิสิตมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ซึ่งมีขั้นตอนและผลการศึกษารูปได้ดังนี้

ความมุ่งหมายของการวิจัย

ในการวิจัยครั้งนี้ผู้วิจัยได้ตั้งความมุ่งหมาย ไว้ดังนี้

1. เพื่อศึกษาถึงปัจจัยที่มีความสัมพันธ์ต่อความต้องการกู้ยืมเงินจากกองทุนเงินให้กู้ยืมเพื่อการศึกษาของนิสิตมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ
2. เพื่อรวบรวมข้อคิดเห็นและข้อเสนอแนะเกี่ยวกับปัจจัยที่มีความสัมพันธ์ต่อความต้องการกู้ยืมเงินจากกองทุนเงินให้กู้ยืมเพื่อการศึกษาของนิสิตมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

วิธีการดำเนินการวิจัย

การศึกษาค้นคว้าได้ดำเนินการดังนี้

ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

ประชากรที่ศึกษาครั้งนี้เป็นนิสิตที่กู้ยืมเงินจากกองทุนเงินให้กู้ยืมเพื่อการศึกษาของมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ซึ่งมีจำนวนทั้งสิ้น 2,410 ราย แล้วนำมาหากกลุ่มตัวอย่างโดยใช้เทคนิคการสุ่มแบบไม่คำนึงถึงความน่าจะเป็น (Non Probability Sampling) ด้วยวิธีการเลือกตัวอย่างแบบเจาะจง (Purposive Sampling) ได้กลุ่มตัวอย่าง ได้กลุ่มตัวอย่างจำนวน 343 ราย

เครื่องมือที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้า

เครื่องมือที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้าเป็นแบบสอบถามเกี่ยวกับปัจจัยที่มีความสัมพันธ์ต่อความต้องการกู้ยืมเงินจากกองทุนเงินให้กู้ยืมเพื่อการศึกษาของนิสิตมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ซึ่งแบ่งออกเป็น 4 ตอน คือ ตอนที่ 1 เป็นแบบสอบถามด้านข้อมูลทั่วไปเกี่ยวกับปัจจัยส่วนบุคคลของนิสิตที่ทำการกู้ยืมเงินจากกองทุนเงินให้กู้ยืมเพื่อการศึกษา ได้แก่ เพศ อาชีพของผู้ปกครอง รายได้ของผู้ปกครอง สมาชิกในครอบครัวที่กำลังทำการศึกษานิสิตที่ทำการกู้ยืมเงินจากกองทุนเงินให้กู้ยืมเพื่อการศึกษา โดยลักษณะคำถามจะเป็นแบบสอบถามปลายปิด (Closed Form) โดยมีลักษณะแบบ Multiple Choices ตอนที่ 2 เป็นแบบสอบถามด้านข้อมูลเกี่ยวกับปัจจัยด้านเงื่อนไขการให้กู้ยืมของกองทุนเงินให้กู้ยืมเพื่อการศึกษา ได้แก่ อัตราดอกเบี้ย

เงินกู้ ระยะเวลาการผ่อนชำระคืนเงินกู้ และวงเงินกู้ที่ได้รับการอนุมัติ โดยลักษณะคำถามจะเป็นแบบสอบถามปลายปิด (Closed Form) ตอนที่ 3 เป็นแบบสอบถามด้านข้อมูลเกี่ยวกับปัจจัยด้านค่าใช้จ่ายต่างๆ ได้แก่ ค่าใช้จ่ายในหลักสูตรที่ทำการศึกษ ค่าใช้จ่ายที่เกี่ยวข้องในหลักสูตรที่ทำการศึกษ ค่าใช้จ่ายในการครองชีพ และค่าใช้จ่ายที่จำเป็นทางสังคม โดยลักษณะคำถามจะเป็นแบบสอบถามปลายปิด (Closed Form) และตอนที่ 4 ในข้อแรกเป็นแบบสอบถามเกี่ยวกับความต้องการกู้ยืมเงินจากกองทุนเงินให้กู้ยืมเพื่อการศึกษา ในข้อที่ 2 เป็นแบบสอบถามเกี่ยวกับปัจจัยที่มีความสัมพันธ์กับความต้องการการกู้ยืมเงินจากกองทุนเงินให้กู้ยืมเพื่อการศึกษาโดยให้ผู้ตอบเรียงลำดับความสำคัญจากมากไปหาน้อยในข้อที่คิดว่าเป็นปัจจัยที่มีความสัมพันธ์ในการกู้ยืมเงินจากกองทุนเงินให้กู้ยืมเพื่อการศึกษา และข้อสุดท้ายจะเป็นคำถามปลายเปิด (Opened Form) สำหรับผู้ตอบแบบสอบถามแสดงความคิดเห็น ข้อเสนอแนะต่างๆ เกี่ยวกับปัจจัยที่มีความสัมพันธ์กับความต้องการกู้ยืมเงินจากกองทุนเงินให้กู้ยืมเพื่อการศึกษา

การวิเคราะห์ข้อมูล

ผู้วิจัยกระทำการประมวลผลข้อมูลด้วยคอมพิวเตอร์โดยใช้โปรแกรมสำเร็จรูป SPSS (Statistical Pagekage for Social Science for Window) Version 11.0 โดยดำเนินการตามลำดับนี้

1. แสดงข้อมูลพื้นฐานเกี่ยวกับสถานภาพส่วนบุคคลของผู้ตอบแบบสอบถาม และข้อมูลเกี่ยวกับความต้องการกู้ยืมเงินจากกองทุนเงินให้กู้ยืมเพื่อการศึกษาของนิสิตมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ โดยการแจกแจงความถี่และหาค่าร้อยละ
2. การทดสอบความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยที่มีความสัมพันธ์ต่อความต้องการกู้ยืมเงินจากกองทุนเงินให้กู้ยืมเพื่อการศึกษาของนิสิตมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ โดยใช้การทดสอบค่า ไค-สแควร์
3. ลำดับความสำคัญการแสดงความคิดเห็นและข้อเสนอแนะของความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยที่มีความสัมพันธ์ต่อความต้องการกู้ยืมเงินจากกองทุนเงินให้กู้ยืมเพื่อการศึกษาของนิสิตมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

สรุปผลการวิจัย

จากผลการวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับการศึกษาปัจจัยที่มีความสัมพันธ์ต่อความต้องการกู้ยืมเงินจากกองทุนเงินให้กู้ยืมเพื่อการศึกษาของนิสิตมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ผลการวิจัยสรุปได้ดังนี้

1. ข้อมูลพื้นฐานเกี่ยวกับสถานภาพส่วนบุคคลของผู้ตอบแบบสอบถาม และข้อมูลเกี่ยวกับความต้องการกู้ยืมเงินจากกองทุนเงินให้กู้ยืมเพื่อการศึกษาของนิสิตมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

1.1 กลุ่มตัวอย่างนิสิตที่กู้ยืมเงินจากกองทุนเงินให้กู้ยืมเพื่อการศึกษาของมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ จำนวน 343 คน ส่วนใหญ่เป็นเพศหญิง จำนวน 289 คน, อาชีพของผู้ปกครองส่วนใหญ่ผู้ปกครองมีอาชีพรับจ้างทั่วไป จำนวน 100 คน , รายได้ของผู้ปกครอง ส่วนใหญ่รายได้ของผู้ปกครองต่ำกว่า 7,000 บาท , จำนวนสมาชิกในครอบครัวที่กำลังทำการศึกษา ส่วนใหญ่มีสมาชิกในครอบครัวที่กำลังทำการศึกษา จำนวน 232 คน , ความคิดเห็นเกี่ยวกับอัตราดอกเบี้ยเงินกู้ ส่วนใหญ่คิดว่าอัตราดอกเบี้ยเงินกู้เหมาะสม จำนวน 237 , ความคิดเห็นเกี่ยวกับระยะเวลาการผ่อนชำระคืนเงินกู้ ส่วนใหญ่คิดว่าระยะเวลาการผ่อนชำระคืนเงินกู้เหมาะสม จำนวน 205 คน , ความคิดเห็นเกี่ยวกับวงเงินกู้ที่ได้รับการอนุมัติ ส่วนใหญ่คิดว่าวงเงินกู้ที่ได้รับการอนุมัติไม่เพียงพอ จำนวน 207 คน , ค่าใช้จ่ายในหลักสูตรที่ทำการศึกษา ส่วนใหญ่ค่าใช้จ่ายในหลักสูตรที่ทำการศึกษา 10,000 บาทขึ้นไป จำนวน 134 คน, ค่าใช้จ่ายที่เกี่ยวข้องเนื่องในหลักสูตรที่ทำการศึกษา ส่วนใหญ่ค่าใช้จ่ายที่เกี่ยวข้องเนื่องในหลักสูตรที่ทำการศึกษา 1,001-2,000 บาท จำนวน 104 คน , ค่าใช้จ่ายในการครองชีพ ส่วนใหญ่ค่าใช้จ่ายในการครองชีพ 2,001-3,000 บาท จำนวน 116 คน , ค่าใช้จ่ายที่จำเป็นทางสังคม ส่วนใหญ่ค่าใช้จ่ายที่จำเป็นทางสังคม 501-1,000 จำนวน 112 คน

1.2 ระดับความคิดเห็นของนิสิตที่ทำการกู้ยืมเงินจากกองทุนเงินให้กู้ยืมเพื่อการศึกษา มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.13 นั่นคือนิสิตมีความต้องการกู้ยืมเงินจากกองทุนเงินให้กู้ยืมเพื่อการศึกษา อยู่ในระดับมาก

2. ปัจจัยที่มีความสัมพันธ์ต่อความต้องการกู้ยืมเงินจากกองทุนเงินให้กู้ยืมเพื่อการศึกษาของนิสิตมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ พบว่า

2.1 เพศมีความสัมพันธ์กับความต้องการกู้ยืมเงินจากกองทุนเงินให้กู้ยืมเพื่อการศึกษาของนิสิตมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01

2.2 อาชีพของผู้ปกครองมีความสัมพันธ์กับความต้องการกู้ยืมเงินจากกองทุนเงินให้กู้ยืมเพื่อการศึกษาของนิสิตมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01

2.3 รายได้ต่อเดือนของผู้ปกครองมีความสัมพันธ์กับความต้องการกู้ยืมเงินจากกองทุนเงินให้กู้ยืมเพื่อการศึกษาของนิสิตมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01

2.4 จำนวนสมาชิกในครอบครัวที่กำลังทำการศึกษา มีความสัมพันธ์กับความ ต้องการกู้ยืมเงินจากกองทุนเงินให้กู้ยืมเพื่อการศึกษาของนิสิตมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ อย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ

2.5 อัตราดอกเบี้ยเงินกู้มีความสัมพันธ์กับความคิดเห็นของนิสิตที่ทำการกู้ยืมเงิน จากกองทุนเงินให้กู้ยืมเพื่อการศึกษา อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01

2.6 ระยะเวลาการผ่อนชำระคืนเงินกู้มีความสัมพันธ์กับความคิดเห็นของนิสิตที่ทำการกู้ยืมเงินจากกองทุนเงินให้กู้ยืมเพื่อการศึกษา อย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ

2.7 วงเงินกู้ที่ได้รับการอนุมัติมีความสัมพันธ์กับความคิดเห็นของนิสิตที่ทำการกู้ยืมเงินจากกองทุนเงินให้กู้ยืมเพื่อการศึกษา อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01

2.8 ค่าใช้จ่ายในหลักสูตรที่ทำการศึกษามีความสัมพันธ์กับความ ต้องการกู้ยืมเงินจากกองทุนเงินให้กู้ยืมเพื่อการศึกษาของนิสิตมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01

2.9 ค่าใช้จ่ายที่เกี่ยวข้องในหลักสูตรที่ทำการศึกษามีความสัมพันธ์กับความ ต้องการกู้ยืมเงินจากกองทุนเงินให้กู้ยืมเพื่อการศึกษาของนิสิตมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01

2.10 ค่าใช้จ่ายในการครองชีพมีความสัมพันธ์กับความ ต้องการกู้ยืมเงินจากกองทุนเงินให้กู้ยืมเพื่อการศึกษาของนิสิตมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01

2.11 ค่าใช้จ่ายที่จำเป็นทางสังคมมีความสัมพันธ์กับความ ต้องการกู้ยืมเงินจากกองทุนเงินให้กู้ยืมเพื่อการศึกษาของนิสิตมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01

3. การเรียงลำดับความสำคัญเกี่ยวกับปัจจัยที่มีความสัมพันธ์ในการกู้ยืมเงินจากกองทุนเงินให้กู้ยืมเพื่อการศึกษา และการรวบรวมความคิดเห็นและข้อเสนอแนะเกี่ยวกับปัจจัยที่มีความสัมพันธ์ต่อความต้องการกู้ยืมเงินจากกองทุนเงินให้กู้ยืมเพื่อการศึกษาของนิสิตมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

3.1 การเรียงลำดับความสำคัญเกี่ยวกับปัจจัยที่มีความสัมพันธ์ในการกู้ยืมเงินจากกองทุนเงินให้กู้ยืมเพื่อการศึกษาของนิสิตมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ปัจจัยที่มีความสำคัญอันดับแรก คือ รายได้ต่อเดือนของผู้ปกครอง อาชีพของผู้ปกครอง และสุดท้ายคือ เพศ

3.2 การรวบรวมความคิดเห็นและข้อเสนอแนะเกี่ยวกับปัจจัยที่มีความสัมพันธ์ต่อความต้องการกู้ยืมเงินจากกองทุนเงินให้กู้ยืมเพื่อการศึกษาของนิสิตมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ พบว่า ควรเปิดโอกาสให้เงินกู้ยืมเพื่อการศึกษาสำหรับนักศึกษาที่ต้องการทุกคนมากกว่านี้

มหาวิทยาลัยควรมีเงินกู้ยืมต่อสถาบันเพื่อให้นักศึกษากู้เพิ่มมากขึ้น และยื่นระยะเวลาในการคืนเงินให้มากขึ้น และการกู้ยืมเงินเพื่อการศึกษาของนิสิต รัฐบาลสามารถช่วยให้ครบครัน

อภิปรายผล

ผลการศึกษาเกี่ยวกับปัจจัยที่มีความสัมพันธ์ต่อความต้องการกู้ยืมเงินจากกองทุนเงินให้กู้ยืมเพื่อการศึกษาของนิสิตมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ สามารถอภิปรายผลได้ดังนี้

1. ผลการศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยส่วนบุคคลกับความต้องการกู้ยืมเงินจากกองทุนเงินให้กู้ยืมเพื่อการศึกษา

จากการศึกษาข้อมูลเกี่ยวกับปัจจัยส่วนบุคคลพบว่า ผู้กู้ยืมส่วนใหญ่เป็นเพศหญิง (ร้อยละ 84.3) อาจจะเป็นเพราะนิสิตในมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒส่วนใหญ่เป็นเพศหญิง ซึ่งจากข้อมูลด้านปัจจัยส่วนบุคคลในส่วนนี้มีความสอดคล้องกับงานวิจัยของโสภาวดี วิริยะลาภสกุล (2546 : 83) ที่กล่าวว่า เพศหญิงมีโอกาสศึกษาในระดับอุดมศึกษามากกว่าเพศชาย

ผู้ปกครองของผู้กู้ยืมส่วนใหญ่มีอาชีพรับจ้างทั่วไป (ร้อยละ 29.2) ส่วนใหญ่รายได้ของผู้ปกครองของผู้กู้ยืมต่ำกว่า 7,000 บาท (ร้อยละ 47.2) ในครอบครัวผู้กู้ยืมส่วนใหญ่ยังมีสมาชิกในครอบครัวที่กำลังทำการศึกษาอยู่ (ร้อยละ 67.6)

เมื่อพิจารณาเกี่ยวกับความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยส่วนบุคคล ซึ่งมี 4 ปัจจัยคือ เพศ อาชีพของผู้ปกครอง รายได้ของผู้ปกครอง และจำนวนสมาชิกในครอบครัวที่กำลังทำการศึกษา กับความต้องการกู้ยืมเงินจากกองทุนเงินให้กู้ยืมเพื่อการศึกษา พบว่า

เพศมีความสัมพันธ์กับความต้องการกู้ยืมเงินจากกองทุนเงินให้กู้ยืมเพื่อการศึกษาของนิสิตมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ซึ่งสอดคล้องกับผลการศึกษาวิจัยของอัคราดี อ่อนยอ (2545 : 41-49) ที่พบว่าเพศชายกับเพศหญิงมีโอกาสได้ศึกษาต่อในระดับอุดมศึกษาแตกต่างกัน จึงทำให้ปริมาณการกู้ยืมจากกองทุนเงินให้กู้ยืมเพื่อการศึกษาของเพศชายและเพศหญิงมีความแตกต่างกันด้วย

อาชีพของผู้ปกครองมีความสัมพันธ์ความต้องการกู้ยืมเงินจากกองทุนเงินให้กู้ยืมเพื่อการศึกษาของนิสิตมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ซึ่งสอดคล้องกับผลการศึกษาวิจัยของธนากร กรุงเทพ จำกัด (2521 : 73-120) ที่ได้จัดทำรายงานเกี่ยวกับปัจจัยทางด้านตัวผู้กู้ยืมที่ทางธนาคารได้ให้กู้ยืมสินเชื่อเพื่อการศึกษา พบว่า สิ่งทางผู้ให้กู้ยืมให้ความสำคัญในการให้กู้ยืมสินเชื่อเพื่อการศึกษา ก็คือ ประวัติการทำงานของบริษัท มารดา หรือผู้ปกครองของนักเรียน นักศึกษา รวมไปถึงรายละเอียดเกี่ยวกับอาชีพของผู้ปกครองด้วย

รายได้ต่อเดือนของผู้ปกครองมีความสัมพันธ์ความต้องการกู้ยืมเงินจากกองทุนเงินให้กู้ยืมเพื่อการศึกษาของนิสิตมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ซึ่งสอดคล้องกับผลการศึกษาวิจัยของ

เพ็ญศรี วายวานนท์ (2521 : 52-67) ที่กล่าวว่าความต้องการของสินเชื่อเพื่อการศึกษาขึ้นอยู่กับปัจจัยต่างๆ หลายปัจจัย ซึ่งปัจจัยหนึ่งที่มีความสำคัญก็คือระดับรายได้ของผู้ปกครอง เนื่องจากผู้ที่อยู่ในช่วงวัยที่กำลังทำการศึกษาส่วนใหญ่จะเป็นผู้ที่ไม่มีรายได้และมักจะพึ่งพิงรายได้จากผู้ปกครองเป็นหลัก ทำให้รายได้ของผู้ปกครองอาจจะเป็นปัจจัยหนึ่งที่กำหนดโอกาสทางการศึกษาของคนในปกครอง และปัจจัยที่มีความสัมพันธ์ดังกล่าวข้างต้นยังมีความสอดคล้องกับงานวิจัยของธัญญาภรณ์ รัตนวงศา (2546 : 75) ที่พบว่า ผู้ปกครองหรือบิดา มารดาที่มีรายได้น้อย จะให้บุตร หลาน หรือคนในปกครองทำการกู้ยืมเงินจากกองทุนเงินให้กู้ยืมเพื่อการศึกษา เพื่อจะช่วยให้บุตร หลาน หรือคนในปกครองของตนเองมีโอกาสศึกษาในระดับที่สูงขึ้น และนอกจากนั้นยังมีความสอดคล้องกับงานวิจัยเรื่องแนวโน้มความต้องการสินเชื่อเพื่อการศึกษาของหน่วยวิจัยจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย (2526 : 45) ที่ได้สรุปแนวโน้มความต้องการสินเชื่อเพื่อการศึกษาว่าขึ้นกับระดับรายได้ของผู้ปกครอง ถ้าหากระดับรายได้ของผู้ปกครองมีระดับที่เพิ่มสูงขึ้น ความต้องการสินเชื่อเพื่อการศึกษาจะลดน้อยลง

จำนวนสมาชิกในครอบครัวที่กำลังทำการศึกษาไม่มีความสัมพันธ์ความต้องการกู้ยืมเงินจากกองทุนเงินให้กู้ยืมเพื่อการศึกษาของนิสิตมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของอาคม ระดมสุข (2547 : 89) ที่กล่าวว่า หากนิสิตมาจากครอบครัวที่รายได้น้อยและมีสมาชิกในครอบครัวที่กำลังทำการศึกษาอยู่ด้วย ส่วนใหญ่ทุกคนในครอบครัวจะต้องกระตือรือร้นในการหารายได้เพิ่มเพื่อให้เพียงพอกับรายจ่ายที่มี และจะตั้งใจศึกษาเล่าเรียนเพื่อให้ประสบความสำเร็จในชีวิต แต่ความสัมพันธ์ของปัจจัยดังกล่าวไม่สอดคล้องกับงานวิจัยของ โสภาวดี วิริยะลาภสกุล (2546 : 83) ที่กล่าวว่า ผู้กู้ยืมเงินจากกองทุนเงินให้กู้ยืมเพื่อการศึกษา ส่วนใหญ่มีพี่น้องที่กำลังทำการศึกษาอยู่ด้วย เนื่องจากจำนวนพี่น้องที่กำลังทำการศึกษาอยู่มีผลต่อการได้รับโอกาสเข้าศึกษาต่อ เนื่องจากจำนวนพี่น้องที่กำลังศึกษาเป็นภาระทางเศรษฐกิจที่ผู้ปกครองต้องรับหน้าที่ ซึ่งนั่นคือการที่ครอบครัวมีจำนวนผู้ที่กำลังศึกษาอยู่จะทำให้โอกาสในการศึกษาต่อของคนในครอบครัวลดลง

2. ผลการศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยด้านเงื่อนไขการให้กู้ยืมของกองทุนเงินให้กู้ยืมเพื่อการศึกษา กับความต้องการกู้ยืมเงินจากกองทุนเงินให้กู้ยืมเพื่อการศึกษา

จากการศึกษาข้อมูลเกี่ยวกับปัจจัยด้านเงื่อนไขการให้กู้ยืมของกองทุนเงินให้กู้ยืมเพื่อการศึกษาพบว่าส่วนใหญ่ นิสิตที่ทำการกู้ยืมมีความคิดเห็นว่ระดับอัตราดอกเบี้ยเงินกู้มีความเหมาะสม (ร้อยละ 69.09) ระยะเวลาในการผ่อนคืนเงินกู้มีความเหมาะสม (ร้อยละ 59.76) และสุดท้ายส่วนใหญ่มีความคิดเห็นว่วงเงินกู้ที่ได้รับการอนุมัติไม่เพียงพอ (ร้อยละ 60.35)

เมื่อพิจารณาเกี่ยวกับความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยด้านเงื่อนไขการให้กู้ยืมของกองทุนเงินให้กู้ยืมเพื่อการศึกษา ซึ่งมี 3 ปัจจัยคือ อัตราดอกเบี้ยเงินกู้ ระยะเวลาการผ่อนคืนเงินกู้และวงเงินกู้ที่ได้รับการอนุมัติกับความต้องการกู้ยืมเงินจากกองทุนเงินให้กู้ยืมเพื่อการศึกษา พบว่า

อัตราดอกเบี้ยเงินกู้มีความสัมพันธ์ความต้องการกู้ยืมเงินจากกองทุนเงินให้กู้ยืมเพื่อการศึกษาของนิสิตมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของธนาคารกสิกรไทย จำกัด (ม.ป.ป. : 89-102) ที่ว่าในการชำระเงินคืนทางธนาคารนั้นทางธนาคารให้เวลาเป็นระยะเวลาถึง 6 ปี หรือ 72 เดือน โดยมีระยะเวลาปลอดดอกเบี้ยซึ่งทางธนาคารมีความเห็นว่าเป็นหลังจากจบการศึกษาแล้วผู้กู้ต้องใช้เวลาในการหางานทำโดยเสียเวลาระยะหนึ่ง ซึ่งระยะเวลาในการหางานทำดังกล่าว ธนาคารให้เป็นระยะเวลาปลอดดอกเบี้ยเป็นเวลา 1 ปี ซึ่งเป็นสาเหตุทำให้นิสิต นักศึกษาเลือกใช้บริการสินเชื่อเพื่อการศึกษากับทางธนาคาร

ระยะเวลาการผ่อนชำระคืนเงินกู้ไม่มีความสัมพันธ์ความต้องการกู้ยืมเงินจากกองทุนเงินให้กู้ยืมเพื่อการศึกษาของนิสิตมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ซึ่งไม่สอดคล้องกับงานวิจัยของธนาคารกสิกรไทย จำกัด (ม.ป.ป. : 89-102) ที่กล่าวว่า สาเหตุหนึ่งที่นิสิต นักศึกษา ทำการกู้ยืมสินเชื่อเพื่อการศึกษาของทางธนาคารเนื่องจากทางธนาคารให้เวลาในการผ่อนชำระคืนเงินกู้ยาวนานถึง 6 ปี โดยในเวลา 6 ปีมีระยะเวลาปลอดดอกเบี้ย 1 ปี ซึ่งระยะเวลาปลอดดอกเบี้ยดังกล่าวทางธนาคารเห็นว่าหลังจากจบการศึกษาแล้วผู้กู้ยืมต้องเสียเวลาหางานทำนั่นเอง

วงเงินกู้ที่ได้รับการอนุมัติมีความสัมพันธ์ความต้องการกู้ยืมเงินจากกองทุนเงินให้กู้ยืมเพื่อการศึกษาของนิสิตมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของสมฤดี วงษ์สมิง (2540 : 115) ที่ได้ศึกษาเรื่องการวิเคราะห์การดำเนินงานตามนโยบายกองทุนเงินให้กู้ยืมเพื่อการศึกษาเพื่อการศึกษาในสถาบันอุดมศึกษา พบว่า สำหรับการกำหนดวงเงินให้กู้ยืมนั้นควรมีความแตกต่างกันตามความเหมาะสม เนื่องจากนิสิต นักศึกษา มีความต้องการกู้ยืมเงินที่แตกต่างกันไปตามคณะวิชาที่ทำการศึกษาหรือตามมหาวิทยาลัยที่ทำการศึกษา เพราะในสภาพปัจจุบันค่าใช้จ่ายในการทำศึกษาระหว่างคณะวิชาต่างๆ หรือระหว่างมหาวิทยาลัยรัฐบาลกับเอกชนมีความแตกต่างกันอย่างชัดเจน

3. ผลการศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยด้านค่าใช้จ่ายต่างๆ กับความต้องการกู้ยืมเงินจากกองทุนเงินให้กู้ยืมเพื่อการศึกษา

จากการศึกษาข้อมูลเกี่ยวกับปัจจัยด้านค่าใช้จ่ายต่างๆ พบว่า ส่วนใหญ่นิสิตที่ทำการศึกษาจากกองทุนเงินให้กู้ยืมเพื่อศึกษานั้นมีค่าใช้จ่ายในหลักสูตรที่ทำการศึกษา มากกว่า 10,000 บาทขึ้นไป ต่อ 1 ภาคการศึกษา (ร้อยละ 39.1) มีค่าใช้จ่ายเกี่ยวเนื่องกับหลักสูตรที่ทำการศึกษา 1,001 - 2,000 บาท ต่อเดือน (ร้อยละ 30.3) มีค่าใช้จ่ายในการครองชีพ 2,001 -

3,000 บาท ต่อเดือน (ร้อยละ 33.8) มีค่าใช้จ่ายที่จำเป็นทางสังคมต่ำกว่า 500 บาทต่อเดือน (ร้อยละ 32.7)

เมื่อพิจารณาเกี่ยวกับความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยค่าใช้จ่ายต่างๆ ซึ่งมี 4 ปัจจัยคือ ค่าใช้จ่ายในหลักสูตรที่ทำการศึกษ ค่าใช้จ่ายเกี่ยวเนื่องกับหลักสูตรที่ทำการศึกษา ค่าใช้จ่ายในการครองชีพ ค่าใช้จ่ายที่จำเป็นทางสังคมกับความต้องการกู้ยืมเงินจากกองทุนเงินให้กู้ยืมเพื่อการศึกษา พบว่า

ค่าใช้จ่ายในหลักสูตรที่ทำการศึกษามีความสัมพันธ์ความต้องการกู้ยืมเงินจากกองทุนเงินให้กู้ยืมเพื่อการศึกษาของนิสิตมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒสอดคล้องกับงานวิจัยของ พรเพ็ญ องอาจวาจา (2545 : 160) ที่กล่าวว่า ผู้ที่ได้รับการอนุมัติให้กู้จะได้รับเงินส่วนหนึ่งเพื่อเป็น ค่าลงทะเบียนเรียน ค่าหนังสือและอุปกรณ์การเรียน แต่บางรายหลายรายได้รับเงินกู้ น้อย หรือกู้ได้ไม่ครบทุกรายการ กู้ได้เฉพาะรายการที่จำเป็นทำให้นักเรียน/นักศึกษายังมีปัญหา ด้านการเงินอยู่

ค่าใช้จ่ายเกี่ยวเนื่องกับหลักสูตรที่ทำการศึกษามีความสัมพันธ์ความต้องการกู้ยืมเงินจากกองทุนเงินให้กู้ยืมเพื่อการศึกษาของนิสิตมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ซึ่งสอดคล้องกับ ผลการวิจัยของ ธนาคารกรุงเทพ จำกัด (2521 : 73-120) ที่ได้ว่า วัตถุประสงค์ของการให้กู้ยืมสินเชื่อเพื่อศึกษานั้นทางธนาคารได้กำหนดไว้ว่าเงินที่กู้ยืมต้องนำไปเป็นค่าใช้จ่ายทางด้านค่าเล่าเรียน ค่าธรรมเนียม ค่าบำรุงสถาบัน ค่าสมัครสอบ หรือค่าใช้จ่ายใดๆ ที่มีความเกี่ยวเนื่องในหลักสูตรที่ทำการศึกษา

ค่าใช้จ่ายในการครองชีพมีความสัมพันธ์ความต้องการกู้ยืมเงินจากกองทุนเงินให้กู้ยืมเพื่อการศึกษาของนิสิตมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒสอดคล้องกับทฤษฎีความต้องการถือเงินของจอห์น เมนาร์ด เคนส์ (John Maynard Keynes) ในด้านความต้องการถือเงินเพื่อจับจ่ายใช้สอย (Transaction Demand for Money) และสอดคล้องกับงานวิจัยของ พรเพ็ญ องอาจวาจา (2545 : 160 ; อ้างอิงมาจาก วไลพร คุณุณทย) ที่กล่าวว่า ผู้กู้ยืมเงินจากกองทุนเงินให้กู้ยืมเพื่อการศึกษาส่วนใหญ่เป็นผู้ที่มีปัญหาด้านค่าใช้จ่ายส่วนตัวซึ่งปัญหาทางการเงินของนักศึกษานั้นคือ ค่าใช้จ่ายประเภทอาหารประจำวัน นักศึกษาต้องใช้จ่ายมากกว่าประเภทอื่น ๆ และนักศึกษาที่มีภูมิลำเนาอยู่ต่างจังหวัดมีค่าใช้จ่ายด้านที่พักอาศัยและค่าพาหนะไปกลับลำเนาเดิมค่อนข้างสูง

ค่าใช้จ่ายที่จำเป็นทางสังคมมีความสัมพันธ์ความต้องการกู้ยืมเงินจากกองทุนเงินให้กู้ยืมเพื่อการศึกษาของนิสิตมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒสอดคล้องกับงานวิจัยของ พรเพ็ญ องอาจวาจา (2545 : 160-161 ; อ้างอิงมาจาก วิสิทธิ์ สินเธาว์) ที่กล่าวว่า นักเรียน/นักศึกษาที่ศึกษาอยู่ในระดับอาชีวศึกษาอยู่ในช่วงแห่งวัยรุ่น ซึ่งต้องมีการพิถีพิถันในเรื่องการแต่งกาย การ

เที่ยวเตร่ ซึ่งกิจกรรมส่วนตัวเหล่านี้ ส่งผลให้นักเรียน/ นักศึกษามีปัญหาเรื่องเงินไม่พอใช้ จำเป็นต้องหาเงินเพิ่มจากแหล่งอื่นๆ

4. การเรียงลำดับความสำคัญเกี่ยวกับปัจจัยที่มีความสัมพันธ์ในการกู้ยืมเงินจากกองทุนเงินให้กู้ยืมเพื่อการศึกษาและการรวบรวมความคิดเห็นและข้อเสนอแนะเกี่ยวกับปัจจัยที่มีความสัมพันธ์ต่อความต้องการกู้ยืมเงินจากกองทุนเงินให้กู้ยืมเพื่อการศึกษาของนิสิตมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ผลการวิจัยพบว่า ลำดับความสำคัญเกี่ยวกับปัจจัยที่มีความสัมพันธ์ในการกู้ยืมเงินจากกองทุนเงินให้กู้ยืมเพื่อการศึกษาของนิสิตมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ปัจจัยแรกที่นิสิตให้ความสำคัญคือ รายได้ต่อเดือนของผู้ปกครอง ลำดับที่สองคือ อาชีพของผู้ปกครอง และลำดับสุดท้ายคือ เพศ ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของเพ็ญศรี วายวานนท์ (2521 : 95) ที่กล่าวว่า ผลทางเศรษฐกิจและสังคมจากการใช้สินเชื่อเพื่อการศึกษา เมื่อพิจารณาในแง่ของผู้รับสินเชื่อจะทำให้เกิดความเสมอภาคทางการศึกษามากขึ้น เนื่องจากผู้กู้ยืมที่มาจากครอบครัวที่มีฐานะทางเศรษฐกิจต่ำ ผู้ปกครองมีรายได้น้อย สินเชื่อเพื่อการศึกษาจะช่วยแบ่งเบาภาระของผู้ปกครองได้

ความคิดเห็นและข้อเสนอแนะเกี่ยวกับปัจจัยที่มีความสัมพันธ์กับความต้องการกู้ยืมเงินจากกองทุนเงินให้กู้ยืมเพื่อการศึกษาของนิสิต มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ที่มีค่าเฉลี่ยสูงที่สุดคือ ควรเปิดโอกาสให้เงินกู้ยืมเพื่อการศึกษาสำหรับนักศึกษาที่ต้องการทุกคนมากกว่านี้ ให้ได้กู้ยืมเงินจากกองทุนเงินให้กู้ยืมเพื่อการศึกษาตามจำนวนที่มีความต้องการ รองลงมาคือ มหาวิทยาลัยควรมีเงินกู้ยืมต่อสถาบันเพื่อให้นักศึกษากู้เพิ่มมากขึ้น และควรขยายวงเงินกู้ให้มากขึ้น และยื่นระยะเวลาในการคืนเงินให้มากขึ้น และสุดท้ายคือ การกู้ยืมเงินเพื่อการศึกษาของนิสิตรัฐบาลสามารถช่วยให้ครอบครัว หรือตัวของผู้ที่เรียนมีโอกาสที่จะได้เรียนสูงขึ้น

ข้อเสนอแนะ

จากการศึกษาปัจจัยที่มีความสัมพันธ์ต่อความต้องการกู้ยืมเงินจากกองทุนเงินให้กู้ยืมเพื่อการศึกษาของนิสิตมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ในครั้งนี้ ผู้วิจัยมีข้อเสนอแนะดังนี้

1. จากผลการศึกษาพบว่า ระดับความคิดเห็นของนิสิตที่มีต่อความต้องการกู้ยืมเงินจากกองทุนเงินให้กู้ยืมเพื่อการศึกษาอยู่ในระดับมาก แต่เมื่อพิจารณาจากทางด้านวงเงินกู้ที่ได้รับการอนุมัติ นิสิตส่วนใหญ่มีความเห็นว่าวงเงินกู้ที่ได้รับการอนุมัติไม่เพียงพอ ดังนั้นทางกองทุนเงินให้กู้ยืมเพื่อการศึกษาควรพิจารณาทางด้านวงเงินกู้ที่อนุมัติให้แก่ นิสิต นักศึกษา ซึ่งค่าใช้จ่ายในการศึกษาของนิสิต นักศึกษาจะแตกต่างกันไปตามสถาบัน และสาขาวิชาที่ทำการศึกษา

2. จากการให้ความสำคัญเกี่ยวกับปัจจัยที่มีความสัมพันธ์กับความต้องการกู้ยืมเงินจากกองทุนเงินให้กู้ยืมเพื่อการศึกษาพบว่า รายได้และอาชีพของผู้ปกครองเป็นปัจจัยลำดับที่ 1 และ

2 ที่นิสิตเห็นว่ามีความสัมพันธ์กับความต้องการกู้ยืมเงินจากกองทุนมากที่สุด ดังนั้น ในการดำเนินงานของกองทุนในการพิจารณาให้กู้ยืมเงิน ปัจจัยดังกล่าวจึงควรเป็นปัจจัยลำดับต้นๆ ที่กองทุนควรพิจารณา

3.จากผลการศึกษาในส่วนที่เกี่ยวกับสถานภาพของนิสิตต่อความต้องการกู้ยืมเงินจากกองทุนเงินให้กู้ยืมเพื่อการศึกษา พบว่า ครอบครัวของผู้กู้มีรายได้น้อย ทำให้นักศึกษามีความต้องการเงินกู้ยืมเพื่อการศึกษาเพื่อลดภาระค่าใช้จ่ายของทางครอบครัว ดังนั้นทางกองทุนควรจัดสรรเงินกู้ยืมเงินจากกองทุนเงินให้กู้ยืมเพื่อศึกษานักศึกษาที่มีความต้องการเพิ่มขึ้น

4.จากผลการศึกษาในการกู้ยืมเงินจากกองทุนเงินให้กู้ยืมเพื่อศึกษานิสิตที่รับความช่วยเหลือทางด้านเงินกู้ยืมจากกองทุนเงินให้กู้ยืมเพื่อการศึกษาและไม่ได้รับความช่วยเหลือ ดังนั้นทางกองทุนมีการอธิบายรายละเอียดในการกู้ยืมเงินให้ผู้ปกครองและนักศึกษาได้เข้าใจถึงหลักเกณฑ์ในการกู้ยืมเงินเพื่อผู้ปกครองเข้าใจ

5.จากผลการศึกษาในส่วนที่เกี่ยวกับจำนวนเงินที่ได้รับจัดสรรจากกองทุนให้กู้ยืมเพื่อการศึกษา พบว่า จำนวนเงินที่ได้รับจัดสรรจากมหาวิทยาลัยมีจำนวนที่ลดลง ไม่เพียงพอต่อความต้องการขอกู้ยืมเงินกองทุนเงินให้กู้ยืมเพื่อการศึกษาของนิสิต ซึ่งอาจเกิดจากชำระหนี้คืนกองทุนให้กู้ยืมเพื่อศึกษามีจำนวนน้อย ควรให้ทางมหาวิทยาลัยมีส่วนร่วมในการกำหนดวงเงินกู้ยืมของกองทุนเงินให้กู้ยืมเพื่อการศึกษาของแต่ละมหาวิทยาลัยเอง มากกว่าที่ทางกองทุนเป็นผู้กำหนดวงเงินกู้ยืมให้

ข้อเสนอแนะในการทำวิจัยครั้งต่อไป

1. เพื่อให้ทราบถึงระดับความคิดเห็นที่มีต่อความต้องการกู้ยืมเงินจากกองทุนเงินให้กู้ยืมเพื่อการศึกษาให้มากขึ้น ควรทำการศึกษาในเชิงเปรียบเทียบระหว่างสถาบันการศึกษาต่างๆ
2. ควรศึกษาและเปรียบเทียบ ปัจจัยที่มีความสัมพันธ์ต่อความต้องการกู้ยืมเงินจากกองทุนเงินให้กู้ยืมเพื่อการศึกษาของนิสิตระหว่างสถาบันการศึกษา
3. ควรศึกษาถึงปัญหาต่างๆ ที่เกิดขึ้นกับกองทุนเงินให้กู้ยืมเพื่อการศึกษาควบคู่กับศึกษาในด้านปัจจัยที่มีความสัมพันธ์ต่อความต้องการกู้ยืมเงินจากกองทุนเงินให้กู้ยืมเพื่อการศึกษา เช่น ปัญหาด้านการชำระคืนเงินกู้ หรือปัญหาอื่นๆ ในด้านการกู้ยืมเงินจากกองทุนเงินให้กู้ยืมเพื่อการศึกษา
4. ควรศึกษาการติดตามผลของนิสิตที่ได้รับเงินกู้ยืมเพื่อการศึกษา เพื่อให้ทราบว่านิสิตได้นำเงินไปใช้อย่างมีประสิทธิภาพหรือไม่

บรรณานุกรม

บรรณานุกรม

- กระทรวงศึกษาธิการ. (2540). รายงานการวิจัยการดำเนินงานของกองทุนเงินให้กู้ยืมเพื่อการศึกษา. กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์ครุสภา.
- กระทรวงศึกษาธิการ. (2543). สรุปผลการดำเนินงานกองทุนเงินให้กู้ยืมเพื่อการศึกษา กระทรวงศึกษาธิการ ปีการศึกษา 2539-2543. กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์ครุสภา.
- กองทุนเงินให้กู้ยืมเพื่อการศึกษา. (2544). รายงานการติดตามผลและการปฏิบัติงานกองทุนเงินให้กู้ยืมเพื่อการศึกษา. ม.ป.พ.
- จิรัชยา พิรานนท์. (2538). การวิเคราะห์แหล่งเงินทุนเพื่อการศึกษาสำหรับนิสิต :กรณีศึกษา จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย. วิทยานิพนธ์เศรษฐศาสตรมหาบัณฑิต. กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย. ถ่ายเอกสาร.
- ชมเพลิน จันทรเรืองเพ็ญ. (2535). เศรษฐศาสตร์การเงินและการธนาคาร. กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- เชิดศักดิ์ โฆวาสินธุ์ (2522). การวิจัยทางพฤติกรรมศาสตร์และสังคมศาสตร์. กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์ โอเดียนสโตร์.
- ชูศรี วงศ์รัตนะ. (2541). เทคนิคการใช้สถิติเพื่อการวิจัย. พิมพ์ครั้งที่ 7. กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- ธนาคารกสิกรไทย. (ม.ป.ป.). รายงานการกู้ยืมสินเชื่อเพื่อการศึกษา. กรุงเทพฯ: ม.ป.พ.
- ธนาคารกรุงเทพ. (2521). รายงานสรุปผลเรื่องปัจจัยทางด้านตัวผู้กู้ยืมที่ทางธนาคารจะให้ การสนับสนุนสินเชื่อเพื่อการศึกษา. กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์สันติ.
- ธวัชชัย ยงกิตติกุล. (2521). การกระจายรายได้ เศรษฐกิจและสังคมไทย. กรุงเทพฯ: สถาบัน บัณฑิตพัฒนบริหารศาสตร์.
- ธัญญาภัทร์ รัตนวงศา. (2547). ปัญหาและแนวทางการพัฒนาการให้บริการขอกู้ยืมเงิน กองทุนเงินให้กู้ยืมเพื่อการศึกษา สถาบันเทคโนโลยีราชมงคล วิทยาเขตเทคนิคกรุงเทพ. สารนิพนธ์การศึกษามหาบัณฑิต. กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร.
- นราศรี ไวนิชกุลและชูศรี อุดมศรี. (2537). ระเบียบวิธีวิจัยธุรกิจ. พิมพ์ครั้งที่ 5. กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- นริศ ชันสูตร. (2528). ดีมานด์ของเงิน. กรุงเทพฯ : สำนักพิมพ์มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์.
- บุญธรรม กิจปรีดาสุทธิ. (2543). สถิติวิเคราะห์เพื่อการวิจัย. พิมพ์ครั้งที่ 1. กรุงเทพฯ: เรือน แก้วการพิมพ์.

- บุญพุ่ม เสนารักษ์. (2531). *เศรษฐศาสตร์การศึกษา*. ชลบุรี : คณะสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ บางแสน.
- เบจวรรณ รอดแก้ว. (2542). *การประเมินผลโครงการกองทุนเงินให้กู้ยืมเพื่อการศึกษา ของสถาบันราชภัฏสกลนคร*. ม.ป.พ.
- พรเพ็ญ องอาจวาจา (2545). *ปัญหาการดำเนินงานตามนโยบายกองทุนเงินให้กู้ยืมเพื่อ การศึกษาของสถานศึกษาสายพาณิชยการในเขตบางนา พระโขนง และเขตวัฒนา กรุงเทพมหานคร.สารนิพนธ์การศึกษามหาบัณฑิต.กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.ถ่ายเอกสาร.*
- พวงรัตน์ ทวีรัตน์. (2538). *วิธีการวิจัยทางพฤติกรรมศาสตร์และสังคมศาสตร์*. พิมพ์ครั้งที่ 8. กรุงเทพฯ : สำนักทดสอบทางการศึกษา มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร.
- เพชรสุดา ศรีอร่ามวงศ์. (2546). *การวิเคราะห์ปัญหาการชำระหนี้ของกองทุนเงินให้กู้ยืมเพื่อ การศึกษา กรณีศึกษา มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์และมหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิต. วิทยานิพนธ์เศรษฐศาสตร์มหาบัณฑิต.กรุงเทพฯ:บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์.ถ่ายเอกสาร.*
- เพ็ญศรี วายวานนท์. (2521). *รายงานการวิจัยสินเชื่อเพื่อการศึกษา*. ม.ป.พ.
- เพลินพิศ สัตย์สงวน. (2530). *ทฤษฎีความต้องการถือเงินของสำนักเคนส์*. กรุงเทพฯ : สำนัก พิมพ์มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์.
- ไพจิตร เอื้อทวิกุล.(ม.ป.ป.).*เศรษฐศาสตร์กับการศึกษา*.กรุงเทพฯ:สถาบันบัณฑิตพัฒนบริหาร ศาสตร์.ร่างเบื้องต้นใช้ในการสัมมนา.
- มัชฌิมา กุญชร ณ อยุธยา. (2527). *การให้สินเชื่อและการกู้เงินจากตลาดและสถาบันการ เงิน*. กรุงเทพฯ:โรงพิมพ์พิทักษ์การพิมพ์.
- รังสรรค์ ธนะพรพันธุ์. (2519). *เศรษฐศาสตร์การคลังว่าด้วยการศึกษา*.กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์.
- รายงานการอภิปรายผลทางวิชาการของคณาจารย์ นิสิต นักศึกษา. 2520.ม.ป.พ.
- วเรศ อุปปาดิก. (2539). *เศรษฐศาสตร์การเงินและการธนาคาร*.พิมพ์ครั้งที่ 4. กรุงเทพฯ : สำนักพิมพ์มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์.
- วันรักษ์ มิ่งมณีนาคน. (2545). *หลักเศรษฐศาสตร์มหภาค*.พิมพ์ครั้งที่ 8. กรุงเทพฯ: สำนักพิมพ์ไทยวัฒนาพานิช.
- ศุภชัย พานิชภักดิ์. (2518). *อัตราผลตอบแทนที่เปลี่ยนแปลงในการลงทุนทางการศึกษา*. กรุงเทพฯ:โรงพิมพ์ธนาคารแห่งประเทศไทย.

- สมฤดี วงษ์สมิง (2540) การวิเคราะห์การดำเนินงานตามนโยบายกองทุนเงินให้กู้ยืมเพื่อการศึกษาเพื่อการศึกษาในสถาบันอุดมศึกษา.สารนิพนธ์การศึกษามหาบัณฑิต. กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัยมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.ถ่ายเอกสาร.
- โสภาวดี วิริยะลาภสกุล (2546) ความเสมอภาคในโอกาสทางการศึกษาอันเนื่องมาจากกองทุนเงินให้กู้ยืมเพื่อการศึกษา : กรณีศึกษามหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.ปริญญาานิพนธ์ เศรษฐศาสตรมหาบัณฑิต.กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัยมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร.
- สำนักงานพนักงานตรวจเงินแผ่นดิน. (2541). รายงานการวิจัยการดำเนินงานตามนโยบาย กองทุนเงินให้กู้ยืมเพื่อการศึกษา. ม.ป.พ.
- หน่วยวิจัยสถาบันจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย. (2526). ข้อมูลเกี่ยวกับจุฬาลงกรณ์ มหาวิทยาลัย. ม.ป.พ.
- อมรทิพย์ แท้เที่ยงธรรม. (2540). เศรษฐศาสตร์มหภาค. พิมพ์ครั้งที่ 1. กรุงเทพฯ:สำนัก พิมพ์มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์.
- อัจฉราวดี อ่อนยอ. (2545). พฤติกรรมการใช้จ่ายเงินกองทุนเงินให้กู้ยืมเพื่อการศึกษา ของนักเรียนเอกชนในจังหวัดอุดรธานี. สารนิพนธ์สังคมสงเคราะห์ศาสตรมหาบัณฑิต. กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์.ถ่ายเอกสาร.
- อาคม ระดมสุข.(2547).ปัจจัยที่ส่งผลต่อพฤติกรรมการเรียนของนักศึกษาปีที่ 1 ที่กู้ยืมเงินจาก กองทุนเงินให้กู้ยืมเพื่อการศึกษา มหาวิทยาลัยกรุงเทพ.สารนิพนธ์การศึกษามหาบัณฑิต. กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัยมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.ถ่ายเอกสาร.

Astra,Meesok. (1974). *Income Quality in Thailand*. n.p.

Bain, A.D. (1971). *The control of Monetary Supply*. Washington D.C.:The Urban Institute.

Best,J.W. (1986). *Research in Education*. 5th Edition. New Delhi : Prentice-Hall.

Boone,Louis E and Kurtz,David L. (1972). *Management*. New York : McGraw Hill.

Friedman,Milton. (1968). *The Quantity Theory of Money – A Restatement*. Edited New York : Random House,Inc.

----- (1973). *The Quantity Theory of Money in Money and Banking*. New York : Penguin Modern Economics.

Goldfeld,Stephen. (1981). *The Economics of Money and Banking*. 8th Edition. Harper & Row Publishers.

- Nugent,Jeffery B. (1976) *Economics of Development :Empirical Investigation*. New York : Harper & Row Publishers.
- Shapiro,Edward. (1970). *Macroeconomic Analysis*. 2nd Edition. Brace & World,Inc.
- Todaro,Michael P.(1977) *Economics for Developing World*. London : longman.
- T.W.Schultz. (1971). *Investment in Human Capital*. New York : Mcmillan Press.
- Woodhall,Maureen. (1983). *Student Loans as a Means of Financing Higher Education : Lessons from International Experience*. World Bank Staff Working Papers Number 599. n.p.
- Yamane,Taro. (1973). *Statistics : An Introductory Analysis*. Tokyo : Harper and Row International Edition.

ภาคผนวก

เลขที่.....

แบบสอบถามคำชี้แจง

แบบสอบถามชุดนี้จัดทำขึ้นเพื่อใช้ในการศึกษาวิจัยเรื่อง “ปัจจัยที่มีความสัมพันธ์ต่อความต้องการกู้ยืมเงินจากกองทุนเงินให้กู้ยืมเพื่อการศึกษาของนิสิตมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ” โดยข้อมูลที่ได้รับจะนำไปใช้ประโยชน์เพื่อการศึกษาเท่านั้น จะไม่มีผลกระทบต่อผู้ตอบแบบสอบถามแต่ประการใด จึงขอความกรุณาตอบแบบสอบถามให้เป็นความจริงตามความคิดเห็นของท่านให้มากที่สุด

การศึกษาวิจัยในครั้งนี้จะสำเร็จลุล่วงลงได้ก็ด้วยความร่วมมือจากท่าน จึงขอขอบคุณมา ณ โอกาสนี้

นิสิตปริญญาโทสาขาเศรษฐศาสตร์การศึกษา
บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

โปรดทำเครื่องหมาย✓ลงใน () ตามความเป็นจริงหรือเติมคำตอบในช่องว่างที่เว้นไว้
ตอนที่ 1

ปัจจัยส่วนบุคคล

1. เพศ

() หญิง () ชาย

2. อาชีพของผู้ปกครอง

() ข้าราชการ () พนักงานรัฐวิสาหกิจ () พนักงานบริษัทเอกชน
 () ธุรกิจส่วนตัว () รับจ้างทั่วไป () เกษตรกรรม
 () อื่นๆ (โปรดระบุ).....

3. รายได้ต่อเดือนของผู้ปกครอง

() ต่ำกว่า 7,000 บาท () 7,001-10,000 บาท () 10,001-15,000 บาท
 () 15,001-20,000 บาท () 20,001-25,000 บาท

4. ในครอบครัวของท่าน นอกจากท่านแล้วยังมีสมาชิกคนอื่นๆ ที่กำลังทำการศึกษาอยู่หรือไม่

() ไม่มี () มี จำนวน.....คน

ตอนที่ 2

ปัจจัยด้านเงื่อนไขการให้กู้ยืมของกองทุนเงินให้กู้ยืมเพื่อการศึกษา

1. ท่านคิดว่าอัตราดอกเบี้ยเงินกู้ของกองทุนเงินให้กู้ยืมเพื่อการศึกษา มีความเหมาะสมหรือไม่

() เหมาะสม
 () ไม่เหมาะสม ควรปรับลดอัตราดอกเบี้ยให้น้อยลง

2. ท่านคิดว่าระยะเวลาการผ่อนชำระคืนเงินกู้ที่ทางกองทุนเงินให้กู้ยืมเพื่อการศึกษา กำหนดไว้มีความเหมาะสมหรือไม่

() เหมาะสม
 () ไม่เหมาะสม ควรมีการขยายเวลาให้มากขึ้น
 () ไม่เหมาะสม ควรมีความยืดหยุ่นในการกำหนดระยะเวลาการผ่อนคืนตามความ

ต้องการของผู้กู้

3. ท่านคิดว่าวงเงินกู้ที่ได้รับการอนุมัติจากกองทุนเงินให้กู้ยืมเพื่อศึกษามีความเพียงพอหรือไม่

() เพียงพอ
 () ไม่เพียงพอควรขยายวงเงินกู้เพิ่ม

ตอนที่ 3

ปัจจัยด้านค่าใช้จ่ายต่างๆ

1.ท่านมีค่าใช้จ่ายในหลักสูตรที่ทำการศึกษา (เช่น ค่าบำรุงการศึกษาประจำภาคการศึกษาปกติที่จ่ายเป็นค่าหน่วยกิต ค่าธรรมเนียมการศึกษา ค่าบำรุงห้องสมุด) ประมาณภาคการศึกษาจะเท่าใด

- () 1,000 -2,000 บาท () 2,001-4,000 บาท () 4,001-5,000 บาท
 () 5,001-6,000 บาท () 6,001-7,000 บาท () 7,001-8,000 บาท
 () 8,001-9,000 บาท () 9,001-10,000 บาท () 10,001 บาทขึ้นไป

2.ท่านมีค่าใช้จ่ายที่เกี่ยวข้องเนื่องในหลักสูตรที่ทำการศึกษา (เช่น ค่าหนังสือ ตำรา อุปกรณ์การเรียน ค่าจัดทำรายงาน ค่าเครื่องแบบนิสิต ค่าชุดกีฬา) ประมาณเดือนละเท่าใด

- () ต่ำกว่า 500 บาท () 501-1,000 บาท () 1,001-2,000 บาท
 () 2,001-3,000 บาท () 3,001 บาทขึ้นไป

3.ท่านมีค่าใช้จ่ายในการครองชีพ (เช่น ค่าที่พัก ค่าอาหาร ค่าเสื้อผ้าเครื่องแต่งกายที่จำเป็นต่อการดำรงชีพ) ประมาณเดือนละเท่าใด

- () ต่ำกว่า 2,000 บาท () 2,001-3,000 บาท () 3,001-4,000 บาท
 () 4,001-5,000 บาท () 5,001-6,000 บาท () 6,001-7,000 บาท
 () 7,001 บาทขึ้นไป

4.ท่านมีค่าใช้จ่ายที่เป็นทางสังคม (เช่น ค่าโทรศัพท์มือถือ ค่าชมภาพยนตร์ ฟังดนตรี คอนเสิร์ต การท่องเที่ยวสถานที่ต่างๆ ค่าใช้จ่ายในการซื้อเครื่องประดับ ของขวัญของกำนัล เครื่องสำอาง เป็นต้น) ประมาณเดือนละเท่าใด

- () ต่ำกว่า 500 บาท () 501-1,000 บาท () 1,001-15,000 บาท
 () 1,501-2,000 บาท () 2,001-2,500 บาท () 2,501-3,000 บาท
 () 3,001 บาทขึ้นไป

ตอนที่ 4

1.ท่านคิดว่าท่านมีความต้องการกู้ยืมเงินจากกองทุนเงินให้กู้ยืมเพื่อการศึกษาในระดับใด

- () มากที่สุด
 () มาก
 () ปานกลาง
 () น้อย
 () น้อยที่สุด

2. จากปัจจัยที่กำหนดให้ท่านคิดว่าปัจจัยใดมีความสัมพันธ์กับความต้องการการกู้ยืมเงินจากกองทุนเงินให้กู้ยืมเพื่อการศึกษาของท่านมากที่สุด (โปรดเรียงลำดับความสำคัญจากมากไปหาน้อย โดยใส่ตัวเลขหน้าปัจจัยที่คิดว่าจะมีความสำคัญ)

.....เพศ

.....อาชีพของผู้ปกครอง

.....รายได้ต่อเดือนของผู้ปกครอง

.....จำนวนสมาชิกในครอบครัวที่กำลังทำการศึกษา

.....อัตราดอกเบี้ยเงินกู้

.....ระยะเวลาการผ่อนชำระคืนเงินกู้

.....วงเงินกู้ที่ได้รับการอนุมัติ

.....ค่าใช้จ่ายในหลักสูตรที่ทำการศึกษา

.....ค่าใช้จ่ายที่เกี่ยวข้องกับหลักสูตรที่ทำการศึกษา

.....ค่าใช้จ่ายในการครองชีพ

.....ค่าใช้จ่ายที่จำเป็นทางสังคม

3. ความคิดเห็นและข้อเสนอแนะเกี่ยวกับการกู้ยืมเงินกองทุนเงินให้กู้ยืมเพื่อการศึกษาของท่าน

.....

.....

.....

.....

.....

.....

ภาคผนวก ข

หนังสือราชการ

บันทึกข้อความ

ส่วนราชการ บัณฑิตวิทยาลัย มศว โทร. 5731, 5618

ที่ ศร 0519.12/446 ๙

วันที่ 19 เมษายน 2547

เรื่อง ขอความอนุเคราะห์เพื่อการวิจัย

เรียน คณบดีคณะศึกษาศาสตร์

เนื่องด้วย นางสาวสุจิตรา จิตต์โสภักดิ์ นิสิตระดับปริญญาโท สาขาวิชาเศรษฐศาสตร์การศึกษามหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ได้รับอนุมัติให้ทำปริญญานิพนธ์เรื่อง “ปัจจัยที่มีความสัมพันธ์ต่อความต้องการกู้ยืมเงินจากกองทุนเงินให้ยืมเพื่อการศึกษาของนิสิตมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ” โดยมีรองศาสตราจารย์สุนิดดา เทศนิยม และ อาจารย์ไมตรี อภิพัฒนะมนตรี เป็นคณะกรรมการควบคุมการทำปริญญานิพนธ์ ในการนี้ นิสิตมีความจำเป็นต้องเก็บข้อมูลเพื่อการวิจัย โดยขอให้ นิสิตระดับปริญญาตรี ชั้นปีที่ 1-4 จำนวน 343 คน ตอบแบบสอบถามปัจจัยที่มีความสัมพันธ์ต่อความต้องการกู้ยืมเงินจากกองทุนเงินให้ยืมเพื่อการศึกษาของนิสิตมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ในระหว่างเดือนเมษายน 2547

จึงเรียนมาเพื่อขอความอนุเคราะห์ ได้โปรดพิจารณาให้ นางสาวสุจิตรา จิตต์โสภักดิ์ ได้เก็บข้อมูลในการทำปริญญานิพนธ์ และขอขอบพระคุณเป็นอย่างสูง ณ โอกาสนี้ด้วย

(รองศาสตราจารย์สุนิดดา เทศนิยม iewicz)

รองอธิการบดีฝ่ายวิชาการ

รักษาราชการแทนคณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

บันทึกข้อความ

ส่วนราชการ บัณฑิตวิทยาลัย มศว โทร. 5731, 5618

ที่ ศธ 0519.12/4442

วันที่ 19 เมษายน 2547

เรื่อง ขอเชิญเป็นผู้เชี่ยวชาญ

เรียน คณบดีคณะศึกษาศาสตร์

เนื่องด้วย นางสาวสุจิตรา จิตต์โสภาคย์ นิสิตระดับปริญญาโท สาขาวิชาเศรษฐศาสตร์การศึกษามหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ได้รับอนุมัติให้ทำปริญญานิพนธ์ เรื่อง “ปัจจัยที่มีความสัมพันธ์ต่อความต้องการกู้ยืมเงินจากกองทุนเงินให้กู้ยืมเพื่อการศึกษาของนิสิตมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ” โดยมี รองศาสตราจารย์สุนิดา เทศนิยม และ อาจารย์ไมตรี อภิพัฒนะมนตรี เป็นคณะกรรมการควบคุมการทำปริญญานิพนธ์ ในการนี้ บัณฑิตวิทยาลัยขอเรียนเชิญ นางสาวอุพิน อังคานนท์ นักแนะแนวการศึกษาและอาชีพ 7 และ นางอารีย์ งามจำ นักแนะแนวการศึกษาและอาชีพ 7 เป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบตามปัจจัยที่มีความสัมพันธ์ต่อความต้องการกู้ยืมเงินจากกองทุนเงินให้กู้ยืมเพื่อการศึกษาของนิสิตมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

จึงเรียนมาเพื่อขอความอนุเคราะห์ ได้โปรดพิจารณาให้ข้าราชการในสังกัดเป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบตามให้ นางสาวสุจิตรา จิตต์โสภาคย์ และขอขอบพระคุณเป็นอย่างสูง ณ โอกาสนี้ด้วย

(รองศาสตราจารย์นภาพร หะวานนท์)

รองอธิการบดีฝ่ายวิชาการ

รักษาราชการแทนคณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

ที่ ศธ 0519.12/444)

บัณฑิตวิทยาลัย

มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

สุขุมวิท 23 กรุงเทพฯ 10110

19 เมษายน 2547

เรื่อง ขอเชิญเป็นผู้เชี่ยวชาญ

เรียน ผู้จัดการธนาคารกรุงไทย จำกัด สาขาอโศก

สิ่งที่ส่งมาด้วย แบบสอบถาม

เนื่องด้วย นางสาวสุจิตรา จิตต์โสภักตร์ นิสิตระดับปริญญาโท สาขาวิชาเศรษฐศาสตร์การศึกษามหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ได้รับอนุมัติให้ทำปริญญานิพนธ์ เรื่อง “ปัจจัยที่มีความสัมพันธ์ต่อความต้องการกู้ยืมเงินจากกองทุนเงินให้ยืมเพื่อการศึกษาของนิสิตมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ” โดยมี รองศาสตราจารย์สุนิดา เทศนิยม และ อาจารย์ไมตรี อภิพัฒน์มนตรี เป็นคณะกรรมการควบคุมการทำปริญญานิพนธ์ ในการนี้ บัณฑิตวิทยาลัยขอเรียนเชิญ ท่าน เป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบแบบสอบถามปัจจัยที่มีความสัมพันธ์ต่อความต้องการกู้ยืมเงินจากกองทุนเงินให้ยืมเพื่อการศึกษาของนิสิตมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

จึงเรียนมาเพื่อขอความอนุเคราะห์ ได้โปรดพิจารณาเป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบแบบสอบถามให้ นางสาวสุจิตรา จิตต์โสภักตร์ และขอขอบพระคุณเป็นอย่างสูง ณ โอกาสนี้ด้วย

ขอแสดงความนับถือ

(รองศาสตราจารย์นภาพร หะวานนท์)

รองอธิการบดีฝ่ายวิชาการ

รักษาราชการแทนคณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

สำนักงานคณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

โทร. 02-664-1000 ต่อ 5618, 5731

หมายเหตุ : ต้องการสอบถามข้อมูลเพิ่มเติม กรุณาติดต่อ นิสิต โทรศัพท์ 02-9122959 มือถือ 09-7772069

บันทึกข้อความ

ส่วนราชการ บัณฑิตวิทยาลัย มศว โทร. 5731, 5618

ที่ ศธ 0519.12/44๖7

วันที่ /9 เมษายน 2547

เรื่อง ขอลาความอนุเคราะห์เพื่อพัฒนาเครื่องมือการวิจัย

เรียน คณะบดีคณะศึกษาศาสตร์

เนื่องด้วย นางสาวสุจิตรา จิตต์โสภักตร์ นิสิตระดับปริญญาโท สาขาวิชาเศรษฐศาสตร์การศึกษา มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ได้รับอนุมัติให้ทำปริญญานิพนธ์เรื่อง “ปัจจัยที่มีความสัมพันธ์ต่อความต้องการกู้ยืมเงินจากกองทุนเงินให้ยืมเพื่อการศึกษาของนิสิตมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ” โดยมี รองศาสตราจารย์สุนิดดา เทสนิยม และ อาจารย์ไมตรี อภิพัฒนะมนตรี . เป็นคณะกรรมการควบคุมการทำปริญญานิพนธ์ ในการนี้ นิสิตมีความจำเป็นต้องเก็บข้อมูลเพื่อพัฒนาเครื่องมือการวิจัย โดยขอให้ นิสิตระดับปริญญาตรี ชั้นปีที่ 1-4 จำนวน 30 คน เป็นกลุ่มตัวอย่างตอบแบบสอบถามปัจจัยที่มีความสัมพันธ์ต่อความต้องการกู้ยืมเงินจากกองทุนเงินให้ยืมเพื่อการศึกษาของนิสิตมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ในระหว่างเดือนเมษายน 2547

จึงเรียนมาเพื่อขอความอนุเคราะห์ ได้โปรดพิจารณาให้ นางสาวสุจิตรา จิตต์โสภักตร์ ได้เก็บข้อมูลในการทำปริญญานิพนธ์ ซึ่งจะเป็นประโยชน์ในการพัฒนาคุณภาพการศึกษา และขอขอบพระคุณเป็นอย่างสูง ณ โอกาสนี้ด้วย

(รองศาสตราจารย์นภาพร ะหวานนท์)

รองอธิการบดีฝ่ายวิชาการ

รักษาราชการแทนคณะบดีบัณฑิตวิทยาลัย

ประวัติย่อผู้วิจัย

ประวัติย่อผู้วิจัย

ชื่อ-สกุล	นางสาวสุจิตรา จิตต์โสภาคย์
เกิดวันที่	18 พฤศจิกายน 2521
สถานที่เกิด	จ.กำแพงเพชร
สถานที่อยู่ปัจจุบัน	1564/259 ถ.ประชากรราษฎร์สาย 1 เขตบางซื่อ กรุงเทพมหานคร 10800
ตำแหน่งหน้าที่การงานปัจจุบัน	เจ้าหน้าที่การตลาดตราสารทุน บริษัทหลักทรัพย์ ฟิลลิป (ประเทศไทย) จำกัด (มหาชน)
ประวัติการศึกษา	
2539	มัธยมศึกษาตอนปลาย โรงเรียนอุทัยวิทยาคม จ.อุทัยธานี
2544	บริหารธุรกิจบัณฑิต (การจัดการธุรกิจ) มหาวิทยาลัยนเรศวร จ.พิษณุโลก
2547	เศรษฐศาสตรมหาบัณฑิต (เศรษฐศาสตร์การศึกษา) มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ กรุงเทพมหานคร